

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

ΤΕΥΧΟΣ 82, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015, ΕΥΡΩ 0,01

Νίκης 11, 105 57 Αθήναι

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 30^{ης} ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 2015 ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ με θέμα:

«Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ. ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ»

Εισηγήσεις:

- Ακαδημαϊκού και Επίτιμου Α/ΓΕΕΘΑ Στρατηγού εα Δημητρίου Σκαρβέλη
- Ακαδημαϊκού κ. Κ. Σβολόπουλου
- Υποστρατήγου εα Κωνσταντίνου Αργυροπούλου
- Ταξιάρχου ΕΛΑΣ Α. Σούκουλη
- Οικονομολόγου Συμβούλου Επχσεων και Συγγραφέα Αναλυτή κ. Α. Λαυρέντζου

Άρθρα

- Σκέψεις μετά την εκατόμβη της 13ης Νοεμβρίου στο Παρίσι
Του Αντιναύαρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου ΠΝ
- Το Κυπριακό προς μία βεβιασμένη λύση
Του Υποστρατήγου ε.α. Παναγιώτη Λεονάρδου
- Στρατηγική υποταγής του Ελληνισμού;
Του Αντιστρατήγου ε.α. και πρώην Υπουργού Αμύνης Κύπρου Φοίβου Κλόκκαρη
- Το ματωμένο Bataclan στο Παρίσι και οι Τζιχαντιστές στην Ευρώπη
Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη
- Η Συμμετοχή της Ρωσίας στις Επιχειρήσεις της Συρίας
Του Υποστρατήγου ε.α., Ψυχολόγου – Δρος Φιλοσοφίας Άρη Διαμαντοπούλου
- Η τυχοδιωκτική, φαντασιόπληκτη και χρεωκοπημένη στρατηγική του Ερντογάν
Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
- Ανάπτυξη μετά τα προαπαιτούμενα
Του Αρθρογράφου – Οικονομολόγου – Δρ Νομικής ΑΠΘ κ. Δημήτρη Ι. Διακίδη
- Εδώ και Τώρα ... Μεταρρυθμίσεις
Του Υποστρατήγου ε.α., Ψυχολόγου – Δρος Φιλοσοφίας Άρη Διαμαντοπούλου
- Το μεταναστευτικό συνταράσσει συθέμελα την ΕΕ
Του Ειδικού επί θεμάτων Μέσης Ανατολής κ. Ευαγγέλου Βενέτη
- Η Ελληνική Αστυνομία και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης
Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Παναγιώτη Λάγγαρη

Επισκοπήσεις

* Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Του Αντιστρατήγου ε.α. , Επίτιμου Διοικητού 1ης Στρατιάς Χ. Μουστάκη

Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

Αγαπητά μέλη και φίλοι

Οι Κυβερνήσεις που φιλοδοξούν να υπηρετούν αποτελεσματικά τους πολίτες που τις εκλέγουν εκκινούν από την κατανόηση της αποστολής τους, δεδομένου, ότι από αυτήν απορρέουν οι επί μέρους σκοποί, στρατηγικές και άλλες ενέργειες. Η μη κατανόηση της αποστολής καθιστά τα επί μέρους κυβερνητικά έργα ασαφή, ασύνδετα και συχνά αλληλοαναιρούμενα με ανάλογες εθνικές επιπτώσεις.

Ο ΥΠΕΞ Κος Κοτζιάς κατά την ομιλία του της 5ης Δεκεμβρίου 2015 στην Βουλή, στα πλαίσια του προϋπολογισμού 2016, έθεσε ως κριτήρια ασκήσεως της εξωτερικής πολιτικής, τα Εθνικά Συμφέροντα, τον πατριωτισμό, την πορεία της ΕΕ, τις διεθνείς εξελίξεις, το διεθνές δίκαιο και τον διεθνισμό. Κατά την άποψή μας πρόκειται περί σφάλματος κατανόησης της αποστολής του.

Μοναδικό κριτήριο ασκήσεως εξωτερικής πολιτικής, αποτελούν τα Εθνικά Συμφέροντα. Τελεία και παύλα. Τα υπόλοιπα δεν ευρίσκονται στο ίδιο επίπεδο αλλά παρακολουθούνται, συνεξετάζονται, αναλύονται, συνδυάζονται και τελικά αποφασίζεται η σχετική εθνική εμπλοκή και δράση με αποκλειστικό γνώμονα τα Εθνικά Συμφέροντα. Τα τελευταία θα ήταν καλό κάποτε να προσδιορισθούν, να διατυπωθούν και να ταξινομηθούν στις γνωστές κατηγορίες (επιβιώσεως, ζωτικά, μείζονα και περιφερειακά), καθ' όσον όταν διακυβεύονται Εθνικά Συμφέροντα των δύο πρώτων κατηγοριών χρησιμοποιείται ισχύς. Οι ασάφειες (σκόπιμες ή μη) είναι βολικές διότι επιτρέπουν αυθαιρεσίες, επιμερίζοντας και διαχέοντας τις ευθύνες.

Σε μία εποχή κατά την οποία στην ευρύτερη περιοχή εθνικού ενδιαφέροντος, οι γεωπολιτικές εξελίξεις είναι ραγδαίες, με άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις στην χώρα μας, η Ελλάδα δυστυχώς αντιδρά αντανάκλαστικά και σπασμωδικά όπως είναι αναμενόμενο αφού εδώ και δεκαετίες τα πολιτικά κόμματα εξουσίας δεν έχουν κατορθώσει να διατυπώσουν διακομματική Εθνική Στρατηγική. Στο πλαίσιο αυτό τα Σκόπια κερδίζουν έδαφος στις διεκδικήσεις τους, η Αλβανία πιέζει σε όλα τα διμερή ανοικτά μέτωπα, το Κυπριακό φαίνεται να οδηγείται σε μη ευνοϊκή επίλυση για

τον ελληνισμό, ενώ αποτελεί απλώς θέμα χρόνου η αναθεωρητική Τουρκία να σκληρύνει δι' έργων την ήδη εφηρμοσμένη από μέρους της πολιτική πειθαναγκασμού.

Πέρα και επάνω από κάθε άλλη εθνική απειλή ή πρόκληση, το τρίπτυχο «δημογραφικό – μετανάστευση – Ισλάμ» αποτελεί την βόμβα που πρόκειται όχι μόνο να ακυρώσει κάθε άλλη εθνική προσπάθεια αλλά και να απειλήσει τα Εθνικά Συμφέροντα Επιβιώσεως. Είναι εύπεπτες οι διεθνιστικές, «ανθρωπιστικές» και πολυπολιτισμικές κορώνες αλλά όταν διακυβεύονται Εθνικά Συμφέροντα, οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι σηκώνουν φράκτες ή απομονώνουν «επικίνδυνες» χώρες και τελικά κάποιοι «χρήσιμοι ηλίθιοι» συσσωρεύουν τις τεράστιες μη αφομοιώσιμες ανθρώπινες μάζες από κάθε περιοχή του πλανήτη, σέρνοντας ενσυνείδητα τον χορό του Ζαλόγγου.

Η χώρα μας εξαδυνατεί κατ'εξακολούθηση την εθνική της ισχύ αφού συντηρεί το αξιακό έλλειμμα, παρατείνει το οικονομικό της μαρτύριο με αντιαναπτυξιακές πολιτικές, αποδυναμώνει περαιτέρω τις ΕΔ, αδρανεί στο δημογραφικό, εγκληματεί στο μεταναστευτικό, διώχνει τον ανθό της νεολαίας της στο εξωτερικό, δεν εκμεταλλεύεται τους πόρους της η δε παιδεία της δεν εστιάζεται στην απόδοση ενσυνειδήτων Ελλήνων πολιτών, δεν προσελκύει ξένους φοιτητές και δεν συνδέεται με την αγορά και την σχετική έρευνα. Τέλος τα «ανεξάρτητα» ΜΜΕ κρύβουν το δάσος και προβάλλουν στην κοινή γνώμη το δένδρο.

Πριν η Ελλάς καταστεί τουρκικός δορυφόρος και πριν αντικαταστήσει τον πληθυσμό της με Ασιάτες και Αφρικανούς, θα πρέπει η ανώριμη πολιτικά ελληνική κοινωνία (η οποία διαιωνίζει τον φαύλο κύκλο του προβληματικού πολιτικού συστήματος), πριν είναι αργά να ζυγνήσει και να αντιδράσει σθεναρά και δημοκρατικά, για την επιβίωση των απογόνων της.

Δεκέμβριος 2015

Αντιναύαρχος ε.α. Β. Μαρτζούκος Π.Ν.

Επίτιμος Διοικητής Σ.Ν.Δ., Πρόεδρος ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Επισκεφθείτε μας
στο Διαδίκτυο
www.elisme.gr

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ΚΩΔΙΚΟΣ 016037
Εκδότης-Διευθυντής: Β. Μαρτζούκος
Υπεύθυνος Συντάξεως: Κ. Αργυρόπουλος
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Π. Λάγγαρης
Συντακτική Ομάδα: Ε. Τέμπος, Σ. Σκλήρης, Π. Λεονάρδος
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Διευθύνσεις

Γραφεία: Νίκης 11
TK 105 57 Αθήναι
Τηλέφωνο: 210 8211025
Fax: 210 8211056
E-mail: elisme@otenet.gr
Διαδίκτυο: www.elisme.gr

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 30ης ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 2015 ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ

«Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ. ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ»

Την 30ην Οκτωβρίου 2015, πραγματοποιήθηκε με επιτυχία, Ημερίδα με θέμα «Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ. ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ», η οποία συνδιοργανώθηκε από το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ) και την Ακαδημία Αθηνών.

Την Ημερίδα παρακολούθησαν ο Αναπλ. Γεν. Γραμ. Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Πρέσβεις ε.τ., Ακαδημαϊκοί, Ανώτατοι εκπρόσωποι των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, Επίτιμοι Αρχηγοί, εκπρόσωποι Ενώσεων Αποστράτων και της ΣΕΘΑ, σπουδαστές ΑΕΙ και ΑΣΕΙ, φοιτητές, δημοσιογράφοι κ.ά. Επισημαίνεται η απουσία του συνόλου σχεδόν των πολιτικών προσώπων που είχαν προσκληθεί στην Ημερίδα.

Μετά τους χαιρετισμούς εκ μέρους του Προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών, του Ακαδημαϊκού και Επίτιμου Α/ΓΕΕΘΑ Στρατηγού εα κ. Δημητρίου Σκαρβέλη και του Προέδρου του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., Αντιναυάρχου ε.α. κ. Βασιλείου Μαρτζούκου ΠΝ, ακολούθησαν η ανακοίνωση του Ακαδημαϊκού κ. Κ. Σβολόπουλου και οι εισηγήσεις των ομιλητών. Την ημερίδα έκλεισε με σύντομα συμπερασματικά σχόλια, ο συντονιστής της ημερίδας Αντιπτέραρχος (Ι) εα Βασίλειος Βρεττός.

Ακολούθως παρουσιάζονται:

- Οι χαιρετισμοί εκ μέρους του Προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών, του Ακαδημαϊκού και Επίτιμου Α/ΓΕΕΘΑ Στρατηγού εα κ. Δημητρίου Σκαρβέλη και του Προέδρου του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. Αντιναυάρχου ε.α. κ. Βασιλείου Μαρτζούκου ΠΝ, η ανακοίνωση του Ακαδημαϊκού κ. Κ. Σβολόπουλου και οι πλήρεις εισηγήσεις των ομιλητών κατά σειρά παρουσιάσεως και τα σύντομα συμπερασματικά σχόλια του συντονιστού. Όσων εκ των εισηγητών δεν κατέστη δυνατή η απόκτηση της πλήρους γραπτής εισηγήσεως, η εισήγησή τους βασίσθηκε σε σχετική απομαγνητοφώνηση.

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., έχει ως αποστολή την αδέσμευτη και αξιόπιστη άρθρωση δημοσίου λόγου επί θεμάτων γεωπολιτικής (γεωστρατηγική, γεωοικονομία), επί εξωτερικών και εσωτερικών θεμάτων εθνικού ενδιαφέροντος καθώς και επί διεθνών θεμάτων, με έμφαση σε θέματα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, με σκοπό την συμβουλευτική συμβολή στην εκπλήρωση των εκάστοτε εθνικών συμφερόντων. Το αντικείμενο της ημερίδας συνδέεται με τους σκοπούς και το έργο του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. καθώςσον εντάσσεται στα θέματα εθνικού ενδιαφέροντος και συγκεκριμένα στους τομείς της προάσπισης των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας, της ασφάλειας, της οικονομίας και της διαφύλαξης του πολιτισμού και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., πραγματοποιεί τους σκοπούς του με τα ακόλουθα κυρίως μέσα:

- Εκδίδει το περιοδικό «Προβληματισμοί»
- Διατηρεί την ιστοσελίδα www.elisme.gr
- Έχει παρουσία κοινωνικής δικτύωσης στο facebook
- Οργανώνει ομιλίες, ημερίδες, συνέδρια και ενημερωτικά σεμινάρια για θέματα εθνικού ενδιαφέροντος.
- Αναλαμβάνει την εκπόνηση μελετών σχετικών με τα αντικείμενα ενδιαφέροντός του, καθώς και την επικαιροποίηση παλαιότερων μελετών του Ινστιτούτου.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 30ης ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 2015

ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕ ΘΕΜΑ

Στοιχεία εισηγητών

Οι εισηγητές των θεμάτων που παρουσιάστηκαν κατά την ημερίδα, με την σειρά παρουσιάσεως αυτών, ήταν οι εξής:

- Ο Υποστράτηγος ε.α. Κωνσταντίνος. Αργυρόπουλος
- Ο Ταξίαρχος της ΕΛ.ΑΣ Α. Σούκουλης Προϊστάμενος Δνσης Προστασίας Συνόρων /Α.Ε.Α της ΕΛ.ΑΣ
- Ο Σύμβουλος Επιχειρήσεων και Συγγραφέας Αναλυτής κ. Α. Λαυρέντζος .
- Ο Δικηγόρος και υποψήφιος Δρ. Παν/μιου Πειραιά Η. Βασιλειάδης
- Ο Αντιστράτηγος ε.α. Π. Μαυρόπουλος
- Ο Υποστράτηγος ε.α. Ιπποκράτης Δασκαλάκης.

Οι κύριες διαπιστώσεις και προβληματισμοί που αναπτύχθηκαν γύρω από τον άξονα των εισηγήσεων έχουν ως ακολούθως:

• Ζούμε σε εποχή ασάφειας, αβεβαιότητας και πολλαπλών προκλήσεων. Η σε εξέλιξη παγκοσμιοποίηση σε συνδυασμό με την τεχνολογική πρόοδο μειώνει την κρατική κυριαρχία και προσδίδει στις σύγχρονες απειλές και προκλήσεις ποικιλία ποιοτικών και ποσοτικών μεταλλάξεων, σε τέτοιο βαθμό, ώστε μόνο ο όρος «ασφάλεια» να είναι δυνατόν να τις αποδώσει.

• Οι έννοιες «πόλεμος» και «άμυνα» εξακολουθούν να ισχύουν, ιδιαίτερα για κάθε έθνος το οποίο αντιμετωπίζει συγκεκριμένες στρατιωτικές απειλές, όπως η χώρα μας αλλά αποτελούν πλέον σημαντικό υποσύνολο του όλου φάσματος του όρου «ασφάλεια». Άλλοτε μιλούσαμε για άμυνα αλλά σήμερα ο όρος αυτός δεν μπορεί να καλύψει όλο το φάσμα των νέων προκλήσεων και απειλών.

• Όσο η εθνική ισχύς ενός κράτους είναι μειωμένη, τόσο περισσότερο καθίσταται ευάλωτο σε επιδράσεις ασφαλείας.

• Η χώρα μας έχει απορροφηθεί από το οικονομικό πρόβλημά της . Τα ζητήματα ασφαλείας δεν παρουσιάζονται με επάρκεια στην κοινή γνώμη με αποτέλεσμα η ελληνική κοινωνία να εφησυχάζει, δεδομένου ότι αγνοεί την έκταση και το βάθος του προβλήματος. Ο εφησυχασμός των Ελλήνων και η υπ' αυτών θεώρηση της ασφαλείας ως εσασεί δεδομένης και απαραβίαστης, αποτελεί ανорθογική εθνική επιλογή υψηλού ρίσκου.

• Η Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι τώρα δεν έχει αποδείξει, ότι λειτουργεί σαν Ένωση με θεμελιώδη κοινοτική αρετή την αλληλεγγύη. Μη υπολογίζοντας σ' αυτό θα πρέπει η Ελλάδα να στηρίζεται στην αυτοβοήθεια και την Εθνική της Ισχύ.

• Η πολιτεία έχει εθνική και ηθική υποχρέωση προς τους Έλληνες, να μελετήσει όλες τις εκφάνσεις, τις πιθανότητες, τις βεβαιότητες και τα ενδεχόμενα στο μεγάλο θέμα της ασφαλείας. Απαιτείται προπαρασκευή έστω και τώρα πριν είναι πολύ αργά.

• Η χώρα μας μειονεκτεί, σε όλους τους βασικούς και μετρήσιμους δείκτες εθνικής ισχύος όπως η οικονομία, η δημογραφία και η τεχνολογία, ενώ οι Ένοπλες Δυνάμεις, κατά τα τελευταία έτη ακολουθούν ανησυχητικά φθίνουσα πορεία έναντι του αντιπάλου που η ίδια η πολιτική ηγεσία χαρακτηρίζει θεσμικά ως στρατιωτική απειλή.

• Η Ελλάδα υστερεί σαν κράτος στο θέμα ασφαλείας, στη

πολιτική ασφάλειας και εν γένει στη φιλοσοφία αντιμετώπισης σχετικών φαινομένων. Ειδικότερα η χώρα μας υστερεί σε οργανωτικό και συντονιστικό σχήμα, καθώς και στον καθορισμό και δημιουργία οργάνων και μέσων που θα υλοποιούν το σύνολο του φάσματος των ενδεχομένων αποστολών ασφαλείας.

• Εφ' όσον δεν υπάρξει άμεση και δραστική μεταβολή της πορείας των πραγμάτων, με κατάλληλη πολιτική βούληση και πράξη, η δυναμική προβολή της σημερινής καταστάσεως στο εγγύς μέλλον, οδηγεί σε περαιτέρω δραστική επιδείνωση των δεικτών εθνικής ισχύος, σε σχέση με τις υπαρκτές απειλές και προκλήσεις και σε βαθμό ο οποίος διακυβεύει όχι μόνο ζωτικά Συμφέροντα αλλά και Συμφέροντα επιβιώσεως.

• Αρκετοί φορείς και το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. από τους πρώτους, έχουν καταδείξει την ανάγκη συγκροτήσεως ενός Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας κατά τα πρότυπα ευνομιούμενων και αξιόπιστων Δυτικών Δημοκρατιών.

• Απαιτείται αφύπνιση και ενημέρωση της ελληνικής κοινής γνώμης, για τα τρέχοντα και επικείμενα θέματα ασφαλείας τα οποία θα επηρεάσουν καθοριστικά το μέλλον της Ελλάδος, προκειμένου αυτή να αποτελέσει μοχλό πίεσης προς κάθε εμπλεκόμενο εθνικό κέντρο λήψεως αποφάσεων.

• Στο ευρωπαϊκό κεκτημένο η έννοια της ασφαλείας είναι στενά συνδεδεμένη με τις έννοιες της δικαιοσύνης και ελευθερίας. Οι έννοιες αυτές πρέπει να συνυπάρχουν και να προσαρμόζονται κατάλληλα στις ιδιαιτερότητες της κάθε εποχής και των αναγκών της. Η κατάλληλη εξισορρόπησή τους αποτελεί και την επιτυχία της πολιτικής επιστήμης.

• Η αποτελεσματική φύλαξη των συνόρων αποτελεί ένα από τα σημεία στα οποία εμπλέκονται τόσο οι ΕΔ όσο και τα ΣΑ, με διαφορετικές αλλά και αλληλοσυμπληρούμενες αρμοδιότητες επί θεμάτων καθημερινής λειτουργίας και τομέων ευθύνης. Σε ορισμένες περιπτώσεις απαιτείται συνδρομή των ΣΑ, από τις ΕΔ της χώρας σε ξηρά, θάλασσα και αέρα, μία πρακτική η οποία ενδεχομένως θα αποκτήσει πλέον έντονα χαρακτηριστικά στο μέλλον.

• Το μέγεθος της χώρας και το κόστος δεν επιτρέπουν την γιγάντωση των ΣΑ ώστε να καλύπτουν με επάρκεια τις ανάγκες σε δυναμικό και μέσα για τον έλεγχο των εκτετα-

μένων και ιδιόμορφων συνόρων μας.

• Η τρέχουσα εμπλοκή των ΕΔ σε θέματα ασφαλείας και η ενδεχόμενη αύξηση των σχετικών απαιτήσεων συνδρομής των ΣΑ, προκαλεί την καταπόνηση ακριβών και σπανίων υλικών, την εξάντληση πολυτίμων καυσίμων και ανταλλακτικών, αφαιρεί χρόνο από την εκπαίδευση μαχητικής ικανότητας και δημιουργεί ανάγκες ειδικής εκπαιδευσεως επί αποστολών με τις οποίες δεν είναι επαρκώς εξοικειωμένος ένας συμβατικός στρατός.

• Με μεθοδολογική προσέγγιση, ένα πρότυπο εθνικής εσωτερικής ασφαλείας θα πρέπει να ενσωματώνει τις παρακάτω βασικές λειτουργίες - πυλώνες: την άμεση και καθολική επιβολή του νόμου, τη διαχείριση των συνόρων, την κοινωνική ειρήνη, την πολιτική προστασία και την έγκαιρη απονομή δικαιοσύνης.

• Η αποτελεσματική λειτουργία των προαναφερθέντων πυλώνων δεν επαρκεί εφόσον δεν υφίσταται κεντρική διεύθυνση και έλεγχος από ανώτατη κυβερνητική αρχή και ένα όργανο σχεδίασης της πολιτικής εσωτερικής ασφάλειας. Απουσιάζει η ύπαρξη μιας αρχής ικανής να σχεδιάζει τη στρατηγική εθνικής ασφάλειας, να παρέχει τις αναγκαίες οδηγίες και κατευθύνσεις και κυρίως να ελέγχει την εφαρμογή έχοντας δυνατότητες παρέμβασης.

• Το θέμα της μετανάστευσης αποτελεί θέμα ασφάλειας της χώρας και είναι πολυμορφικό, κοινωνικό, διαχρονικό και διεθνές/πολυμερές. Δεν είναι κάτι παροδικό και σε αυτό συνηγορούν τα αίτια που το συντηρούν. Για την αντιμετώπιση των κοινωνικών του προεκτάσεων, θα πρέπει στόχος μιας κοινωνικής και συγκροτημένης διαχείρισης να είναι ο ίδιος ο άνθρωπος, η κοινωνική συνοχή και η κοινωνική ειρήνη. Σε κάθε περίπτωση για την εκάστοτε ελληνική Κυβέρνηση που εκλέγεται από Έλληνες πολίτες, αποκλειστικό της καθήκον αποτελεί η ασφάλεια και η ευημερία των Ελλήνων πολιτών. Η πολιτική διαχείριση του θέματος απαιτεί ολοκληρωμένη προσέγγιση και συνεκτική πολιτική.

• Η Τουρκία συνιστά κομβική χώρα διέλευσης μεταναστών και χρηματοδοτείται από την ΕΕ, τόσο για να προσαρμόσει τις πολιτικές της, όσο και για να διαχειρισθεί το Συριακό πληθυσμό που βρίσκεται στο έδαφός της. Θεωρείται ασφαλής Τρίτη χώρα, γειτνιάζει με την Συρία και ως μουσουλμανική χώρα αποτελεί το άμεσο καταφύγιο προσφύγων και μεταναστών μουσουλμάνων. Η Τουρκία αξιοποιεί το μεταναστευτικό εργαλείο προκειμένου να προωθήσει τα περιφερειακά ηγετικά της συμφέροντα στην περιοχή, ενώ παράλληλα υπάρχουν σημαντικές ενδείξεις ότι η εν λόγω χώρα αποτελεί διεθνή κόμβο διελεύσεως και συναλλαγής με εγκληματικές ακραίες οργανώσεις πρωτίστως ισλαμικές.

• Το κύριο ζήτημα ασφαλείας που αντιμετωπίζει η ΕΕ και η Ελλάς ειδικότερα λόγω γεωγραφίας, είναι το Ισλαμικό Κράτος με τις απεριόριστες επεκτατικές του φιλοδοξίες, η Ισλαμική τρομοκρατία, οι προσκλήσεις στρατολόγησης των Τζιχαντιστών, η δομή και η δράση του Ισλαμικού Κράτους που στηρίζεται σε στρατιωτικά μοντέλα οργάνωσης, η ανορθολογική εγκληματική δράση των ισλαμιστών που στηρίζεται στον ακραίο δογματισμό, καθώς η δράση τους κατά των κουρδικών πληθυσμών της Συρίας και του Ιράκ, της Χεζμπολάχ, των σιτών μουσουλμάνων και άλλων μειονοτήτων της περιοχής, η οποία προκαλεί έντονο μετανα-

στευτικό ρεύμα

• Η Ελληνική αστυνομία διαθέτει ικανοποιητικό και αποτελεσματικό επίπεδο διαχείρισης και ταυτοποίησης προσώπων που ανήκουν σε τρομοκρατικές οργανώσεις. Οι βάσεις δεδομένων που υπάρχουν επιτρέπουν την αξιόπιστη αναζήτηση ακριβείας, με την συνδρομή και την συνεργασία των αρμοδίων οργάνων και μέσων της ΕΕ.

• Για τις Εθνικές προκλήσεις θα πρέπει να υπάρχει σε Εθνικό επίπεδο, εξασφάλιση συμπληρωματικότητας και συνεκτικότητας στη διαχείριση ζητημάτων εθνικής και δημόσιας ασφάλειας. Επιπλέον η δημιουργία ενιαίου φορέα ασφαλείας θα διασφαλίσει κεντρικό έλεγχο, καλύτερο συντονισμό, σύγκλιση προσπαθειών, βέλτιστη αξιοποίηση των διατιθεμένων μέσων και ανάλογη δράση βάσει ενός ενιαίου Δόγματος Ασφαλείας.

• Η ανάλυση του δημογραφικού προβλήματος στη χώρα μας σε συνδυασμό με το μεταναστευτικό πρόβλημα αποδεικνύει ότι υφίσταται πολύπλευρη διάβρωση της πληθυσμιακής δομής και κοινωνικής συνοχής της χώρας με τάσεις ταχείας επιδεινώσεως στο εγγύς μέλλον. Στο εσωτερικό η ελληνική κοινωνία βρίσκεται στην αρχή μιας δημογραφικής κατάρρευσης ενώ ταυτόχρονα στους ήδη υπάρχοντες εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες, προστίθενται διαρκώς νέοι με ανεξέλεγκτους και ιδιαίτερα ανησυχητικούς αυξητικούς ρυθμούς. Οι εν λόγω μετανάστες, λόγω των καταβολών της χώρας προελεύσεως και κυρίως λόγω του θρησκευόμενου (στην πλειοψηφία τους είναι μουσουλμάνοι), το πολιτισμικό τους υπόβαθρο διαφέρει σημαντικά από αυτό των Ελλήνων πολιτών με αποτέλεσμα να εγείρονται σοβαρές ανησυχίες ως προς την ικανότητα προσαρμογής και αφομοιώσεώς τους από την κοινωνία που τους φιλοξενεί.

• Η ακατάσχετη η πορεία μειώσεως του Ελληνικού πληθυσμού, εάν δεν υπάρξουν άμεσα, ριζοσπαστικά και εντυπωσιακά μέτρα, φαίνεται ότι δεν πρόκειται να μεταβληθεί, με ότι αυτό συνεπάγεται για την εργασία, τις απολαβές, τις ΕΔ και την ασφάλεια της χώρας. Η σκληρή αυτή διαπίστωση είναι πιθανόν να εξαναγκάσει την Ελλάδα μελλοντικά να θεωρήσει ως αναγκαστική και επιβαλλόμενη λύση την αθρόα είσοδο μεταναστών στην χώρα μας αποδεχόμενη ως αναγκαίο κακό τα προβλήματα της πολυπολιτισμικής κοινωνίας και της ενδεχόμενης καθοδηγήσεως τμήματος των μεταναστών από ξένα κέντρα.

• Στο άμεσο μέλλον πέραν των πολέμων, των κρίσεων και των εκτάκτων γεγονότων που προκαλούν μεταναστευτικά ρεύματα, εκτιμάται ότι το φαινόμενο της μεταναστεύσεως θα διογκώνεται δεδομένης της μεγάλης αύξησεως του πληθυσμού στην Ασία και την Αφρική, σε συνδυασμό με την γήρανση του ευρωπαϊκού πληθυσμού καθώς και την τεράστια διαφορά βιοτικών επιπέδων.

• Όσον αφορά στην ανεξέλεγκτη ροή μεταναστών είμαστε σε μια διαδικασία αντικατάστασης πληθυσμού. Το θέμα δεν είναι πρωτίστως Εθνικό αλλά και λειτουργικό. Το βασικό ερώτημα που τίθεται είναι εάν μπορεί μια χώρα σαν την Ελλάδα να παραμένει σταθερή ως κοινωνία, όταν έχει πληθυσμό 2-3εκ αλλοδαπών, κατά κανόνα νέων τελείως διαφορετικής νοοτροπίας. Το ζήτημα αυτό θα πρέπει να αντιμετωπισθεί από τα εθνικά κέντρα και λήψεως αποφάσεων και να απαντηθεί τόσο από τα εμπλεκόμενα αρμόδια όρα-

γανα, όσο και από τους οπαδούς οικουμενικών και μετα-εθνικών αντιλήψεων.

•Η Ελλάδα, κατά τα επόμενα έτη αναμένεται ότι θα δεχθεί δυσανάλογη μεταναστευτική πίεση λόγω της γεωγραφικής της θέσης, καθώς και λόγω του γεγονότος ότι ανήκει στην ΕΕ. Θα πρέπει επιπροσθέτως να ληφθεί υπόψη ότι διαφαίνεται ότι βρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία ενισχύσεως των μουσουλμανικών πληθυσμών στα Βαλκάνια.

•Υπάρχει άμεση ανάγκη για πολυεπίπεδη δημογραφική και μεταναστευτική εθνική πολιτική και στρατηγική.

•Η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα είναι δύο φαινόμενα με ιδιαίτερη σημασία για τα σύγχρονα κράτη και τις κοινωνίες τους. Κατά τα τελευταία έτη, τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν αποκτήσει αυξημένο ειδικό βάρος και σημασία στις ευρωπαϊκές κοινωνίες (και στην ελληνική κοινωνία), σε σχέση με το παρελθόν.

•Η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα αποτελούν τις δύο σημαντικότερες μη κρατικές απειλές, τόσο για την εσωτερική ασφάλεια των κρατών όσο και για τη διεθνή ασφάλεια.

•Τόσο η τρομοκρατία όσο και το οργανωμένο έγκλημα, θέτουν υπό αμφισβήτηση την κυριαρχία του κράτους στο εσωτερικό του, υπονομεύουν τις επίσημες λειτουργίες του, επιδιώκουν την αποφυγή κάθε είδους ελέγχων από τα όργανά του και προκαλούν διαλυτικές επιπτώσεις στον κοινωνικό του ιστό. Παράλληλα, τα δύο συγκεκριμένα φαινόμενα έχουν και διεθνική διάσταση, γεγονός που επηρεάζει τις διακρατικές σχέσεις και τη λειτουργία των διεθνών θεσμών.

•Με βάση το κριτήριο του σκοπού, τα δύο προαναφερθέντα φαινόμενα διαφοροποιούνται ουσιαστικά, καθώς εκκινούν από διαφορετικές αφετηρίες και δραστηριοποιούνται με γνώμονα εντελώς ξεχωριστές κατευθύνσεις.

•Η Ελλάδα ως κράτος με αδύναμες κεντρικές δομές και ελλιπή δυνατότητα άσκησης της κυριαρχίας του, αντιμετωπίζει προβλήματα τόσο με την τρομοκρατία όσο και με το οργανωμένο έγκλημα, ενώ η παρατηρούμενη τα τελευταία χρόνια διασύνδεση των δύο φαινομένων στην ελληνική επικράτεια αυξάνει τη σχετική απειλή για την εγχώρια ασφάλεια, αναβαθμίζοντας τις δυνατότητες των τρομοκρατικών και εγκληματικών ομάδων.

•Ο προσανατολισμός της ελληνικής πολιτικής απέναντι στα δύο φαινόμενα είναι σχεδόν αμιγώς κατασταλτικού χαρακτήρα, γεγονός που δεν επιτρέπει τον ριζικό και μακροπρόθεσμο περιορισμό τους. Περαιτέρω, η κρίσιμη γεωπολιτική θέση της χώρας δεν της διασφαλίζει ότι θα παραμείνει στο απυρόβλητο της διεθνούς τρομοκρατίας, ενώ την έχει ήδη καταστήσει χώρο εκτεταμένης δραστηριοποίησης του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

•Οι δομικές αδυναμίες του ελληνικού κράτους, εφόσον συνεχίσουν να επιδεινώνονται, μπορούν να οδηγήσουν σε ακόμα μεγαλύτερη ριζοσπαστικοποίηση τμημάτων του νέου πληθυσμού και άρα στη σταδιακή ισχυροποίηση της εγχώριας τρομοκρατίας, ενώ παράλληλα θα επιτείνουν τις διαβρωτικές παρεμβάσεις του οργανωμένου εγκλήματος στο εσωτερικό του.

•Η κατανόηση των αιτίων εμφάνισης και των τρόπων ανάπτυξης της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, καθώς και η στοχευμένη έρευνα της μεταξύ τους δια-

συνδέσεως όπου αυτή υπάρχει, αποτελούν τον θεμελιακό πυλώνα κάθε ενασχόλησης με τα φαινόμενα αυτά. Η διαχείρισή τους σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα προϋποθέτει την ενίσχυση των κεντρικών δομών λειτουργίας των κρατών και της δυνατότητάς τους να ασκούν πλήρως την κυριαρχία τους. Όσο η κύρια μορφή πολιτικής και κοινωνικής οργάνωσης σε παγκόσμιο επίπεδο παραμένει το κράτος, η αποτελεσματική αντιμετώπιση φαινομένων όπως η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα θα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη μη υπονόμηση, καθ' οιονδήποτε τρόπο, του ρόλου, της θέσης και της κυριαρχίας των κρατών.

•Η επιστήμη και τέχνη του πολέμου έχει προ πολλού εισέλθει στην εποχή της πληροφορικής. Όλες οι πολιτικές και στρατιωτικές αντιπαραθέσεις έχουν πλέον μια κυβερνοδιάσταση, της οποίας η έκταση και οι επιπτώσεις είναι δύσκολο να προβλεφθούν. Η εξέλιξη αυτή θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την εθνική μας ασφάλεια. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να επικεντρωθούμε στην ανάπτυξη δυνατοτήτων οι οποίες θα μας επιτρέψουν να εισέλθουμε δυναμικά στον κυβερνοχώρο και να προστατευθούμε έναντι ενδεχόμενων κυβερνοαπειλών.

•Η οργάνωση και η λειτουργία του κυβερνοχώρου, εξ αιτίας του τρόπου ανάπτυξής του και της απουσίας σχετικής ανώτατης ρυθμιστικής αρχής είναι χαοτική, επιτρέποντας έτσι τη δραστηριοποίηση ατόμων, πολιτικών ομάδων ή κρατών, τα οποία γενικώς ομαδοποιούνται σε διάφορες κατηγορίες, κυρίως με βάση τα κίνητρά τους.

•Η απειλή του κυβερνοπολέμου είναι υπαρκτή, πραγματική, τα κυβερνο-όπλα είναι ευρέως διαθέσιμα, εξελίσσονται ταχύτατα, και οι επιθέσεις βρίσκονται σε εξέλιξη την ώρα αυτή που μιλάμε. Μεταξύ πολλών οργανωτικών, συντονιστικών, εκπαιδευτικών και τεχνολογικών δυνατοτήτων τις οποίες θα πρέπει να αναπτύξει μία χώρα προκειμένου να αντιμετωπίσει το φαινόμενο του κυβερνοπολέμου, συμπεριλαμβάνεται και η νομική και θεσμική πλευρά στον τομέα αυτό η οποία παρουσιάζει κενά.

•Ο κυβερνοπόλεμος αποτελεί έναν πυλώνα ισχύος του κράτους (μετά την οικονομία, τη διπλωματία, τη στρατιωτική ισχύ, τις πληροφορίες και την ήπια ισχύ) και συνεπώς εντάσσεται στη σχεδίαση της Υψηλής Στρατηγικής ενός κράτους.

•Η ανάπτυξη αμυντικών δυνατοτήτων κυβερνοπολέμου αδυνατεί από μόνη της να εξασφαλίσει επαρκή προστασία της χώρας από ενδεχόμενες κυβερνοεπιθέσεις, αν δεν συνδυασθεί με αξιόπιστες αντίστοιχες επιθετικές δυνατότητες.

•Η παγκοσμιοποίηση περιπλέκει το θέμα του Κυβερνοπολέμου, σε σχέση με την προσβολή των κρίσιμων υποδομών μιας χώρας. Η επιλογή των στόχων θα πρέπει να γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή και περίσκεψη, προκειμένου να μην προκαλέσει ζημιά σε τρίτες χώρες των οποίων οι υποδομές εξαρτώνται ή απλώς συνδέονται με τις υποδομές της χώρας – στόχου.

•Ο κυβερνοχώρος παρέχει σε κρατικούς και μη κρατικούς δρώντες την ευκαιρία να αντισταθμίσουν το πλεονέκτημα των ισχυρότερων από αυτούς αντιπάλων από την άποψη της συμβατικής στρατιωτικής ισχύος.

•Ο κυβερνοπόλεμος αποτελεί ελκυστική και ίσως καθοριστικής σημασίας επιλογή για τον λιγότερο ισχυρό αντίπαλο.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 30ης ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 2015 ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ

Εισαγωγή Συντονιστού Αντιπετάρχου (I) εα Βασιλείου Βρεττού

Ρευστότητα και ανασφάλεια χαρακτηρίζουν την δεύτερη δεκαετία του 21ο αιώνα. Τα φαινόμενα αυτά αναπτύσσονται τόσο στο επίπεδο των διεθνών συσχετισμών όσο και στο εσωτερικό των κρατών και των κοινωνιών.

Όλα τα προβλήματα που μας προικοδότησε ο 20ος αιώνας όχι μόνο παραμένουν ανοικτά αλλά μεγεθύνονται, ενώ ιστορικές, εθνολογικές, θρησκευτικές, πολιτιστικές, φυλετικές, ενεργειακές, επισιτιστικές συγκρούσεις αναπαράγονται και πολλαπλασιάζονται. Παράλληλα εξελίσσονται νέου τύπου τρομοκρατικές δραστηριότητες οργανωμένου εγκλήματος που αναπαράγουν και εντείνουν τις επονομαζόμενες ασύμμετρες απειλές. Η χρηματοοικονομική και δημοσιονομική κρίση και η επιβαλλόμενη δημοσιονομική πολιτική θίγει ταυτόχρονα τον ίδιο τον πυρήνα της εθνικής κυριαρχίας και της εσωτερικής ασφάλειας.

Σε αυτό το πολύπλοκο ρευστό και ανασφαλές περιβάλλον που είναι απόλυτα προσανατολισμένο προς τις ιλιγγιώδεις τεχνολογικές εξελίξεις, κυρίως στον τομέα της πληροφορίας και του κυβερνοπολέμου, παίζουν επίσης καταλυτικό ρόλο νέες υπαρξιακές απειλές που προκαλούν μεταναστευτικά ρεύματα που προσδίδουν νέες διαστάσεις στην αστυνομική φύλαξη των συνόρων και καθιστούν το μεταναστευτικό, σοβαρό ζήτημα ασφάλειας αλλά και ως ένα βαθμό και ζήτημα άμυνας.

Οι νέες προκλήσεις και απειλές κατά της ασφάλειας πρέπει να προσδιοριστούν και αναλυθούν, ώστε ο όρος ασφάλεια να αποκτήσει το πραγματικό του νόημα και να κατανοηθεί η άμεση σχέση του με την έννοια της εθνικής ισχύος.

Η εθνική ακεραιότητα δηλαδή δεν αφορά μόνο την εδαφική ακεραιότητα της χώρας αλλά και όλες τις συνιστώσες της εθνικής ισχύος, η οποία εξαρτάται, άμεσα ή

έμμεσα, από την κοινωνική συνοχή, το εθνικό φρόνημα, την κοινωνική νοοτροπία, το επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης, τη δημοσιονομική σταθερότητα, την οργάνωση ανάπτυξης και άσκηση ολοκληρωμένης εξωτερικής πολιτικής και εσωτερικής ασφάλειας.

Το θέμα της ασφάλειας έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη χώρα μας που η γεωγραφική της θέση την καθιστά εκ των πραγμάτων μια από τις βασικές πύλες εισόδου μη νόμιμων μεταναστών τόσο μέσω των χερσαίων όσο και θαλασσιών συνόρων μας. Η πρόκλησης που καλείται να διαχειριστεί η χώρα μας είναι δυσανάλογη του μεγέθους της. *Ποιος είναι ο ρόλος της πολιτικής στην αντιμετώπιση των απειλών; τι μπορούμε να κάνουμε; είναι η διαμόρφωση ενός ενιαίου Δόγματος Ασφάλειας ή η δημιουργία ΣΕΑ ανάγκη ή αποτελεί απλά αντικείμενο θεωρητικής ανάλυσης;*

Είναι βέβαια πολλοί αυτοί που θεωρούν την ασφάλεια ως δεδομένη και ως εγγυημένο αγαθό, χωρίς όμως να αντιλαμβάνονται την αναγκαιότητα καθημερινής επιβεβαίωσης της σε ένα κόσμο ασταθή και με ροπή προς την αντιπαράθεση και σύγκρουση σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Πώς θα μπορούσε να μορφώσουμε ένα πειστικό αντίλογο;

Η σημερινή Ημερίδα είναι επίκαιρη αφού μας δίνεται η ευκαιρία, εστιάζοντας στην εσωτερική ασφάλεια της χώρας, να αναλύσουμε και να συζητήσουμε την έννοια της Ασφάλειας, τις διεθνείς τάσεις απειλές και προκλήσεις το γεωπολιτικό μας περιβάλλον ασφάλειας και την κρατική πολιτική, την επάρκεια των κρατικών μέσων και δυνάμεων ασφάλειας, τη σύνδεση και τους κινδύνους του δημογραφικού και της λαθρομετανάστευσης, την εννοιολογική προσέγγιση και διάσταση του φαινομένου της μετανάστευσης αλλά και το υφιστάμενο σε εθνικό επίπεδο μοντέλο αντιμετώπισής της και τέλος να αναλύσουμε την τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα ως απειλή ασφάλειας, και να αναλύσουμε το θέμα των προκλήσεων κυβερνο-ασφάλειας.

Στο παρόν Τεύχος θα παρουσιαστούν

- α. Η προσφώνηση του Προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών κ. Δημητρίου Νανοπούλου
- β. Ο χαιρετισμός του Προέδρου του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
- γ. Η γενική εισήγηση του Ακαδημαϊκού και Επιτίμου Α/ΓΕΕΘΑ Στρατηγού εα Δημητρίου Σκαρβέλη
- δ. Η εισήγηση του Ακαδημαϊκού κ. Κ. Σβολόπουλου
- ε. Η εισήγηση του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου
- στ. Η εισήγηση του Ταξιάρχου ΕΛΑΣ Α. Σούκουλη
- ζ. Η εισήγηση του Οικονομολόγου Συμβούλου Επχσεων και Συγγραφέα Αναλυτή κ. Α. Λαυρέντζου

Αξιότιμοι Κυρίες και Κύριοι,

Σας καλωσορίζω στην Ακαδημία και σας ευχαριστώ για το ενδιαφέρον σας να παρακολουθήσετε τη σημερινή εκδήλωση. Είμαι βέβαιος και πιστεύω, ότι, όλοι έχουμε να κερδίσουμε από την Ημερίδα, πάνω στο σημαντικό θέμα της «Ασφάλειας».

Η Α.Α. ενδιαφερομένη για τα θέματα Ασφάλειας και Άμυνας, χαιρετίζει ενθέρμως την πρωτοβουλία του Γραφείου της επί των Στρατιωτικών και Αμυντικών Θεμάτων και του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών, για τη συνδιοργάνωση αυτής της Ημερίδας, με θέμα την «Εσωτερική Ασφάλεια της Χώρας – Παρούσα Κατάσταση και Προοπτικές», θέμα πολύ σημαντικό και εξαιρετικά επίκαιρο.

Διανύουμε μία περίοδο – σε παγκόσμια κλίμακα – προκλήσεων και σε κάποιες περιοχές βίων συγκρούσεων, που μας δημιουργούν αστάθεια, ανησυχία και αίσθημα ανασφάλειας. Η Χώρα μας, μάλιστα, γειτνιάζει με αυτές τις περιοχές – αναφέρομαι στη Μέση Ανατολή και στον Παρευξείνιο χώρο – και είναι επόμενο η ασφάλειά της να δοκιμάζεται.

Επιβάλλεται όθεν, να διερευνηθεί και αναλυθεί το θέμα της Ασφάλειας και αυτό προφανώς θα γίνει διεξοδικά στη συνέχεια, από τους εξειδικευμένους εισηγητές της Ημερίδας και μαζί με τη συζήτηση που θα ακολουθήσει, να οδηγηθούμε σε συμπεράσματα και προτάσεις, που – το ελπίζουμε – θα γίνουν αφορμή να ληφθούν «αποφάσεις» για βελτίωση της παρούσης κατάστασης από τους αρμοδίους κρατικούς φορείς.

Συγχαίρω λοιπόν τους διοργανωτές και όλους τους συντελεστές της εκδήλωσης, εύχομαι καλήν επιτυχία και προβαίνω στην κήρυξη της έναρξης των εργασιών σας.

**Χαιρετισμός Προέδρου ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. Αντιναύαρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου Π.Ν.
Επιτίμου Διοικητού Σ.Ν.Δ.**

Εκ μέρους του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Ακαδημίας Αθηνών Κον Δημ. Νανόπουλο, καθώς και τον Ακαδημαϊκό και επίτιμο Αρχηγό ΓΕΕΘΑ στρατηγό Κο Δ. Σκαρβέλη για την σημερινή συνδιοργάνωση, που αφιερώνεται στο σημαντικό θέμα της εσωτερικής ασφάλειας της χώρας.

Θα ήθελα επιπλέον να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του Δ.Σ. της εταιρείας INTERSYS Κον Νικόλαο Παπανδρέου, ο οποίος δεικνύοντας την ευαισθησία του επί εθνικών θεμάτων, συνέδραμε οικονομικά στην διαδικασία προετοιμασίας, υλοποίησης και απολογισμού της σημερινής ημερίδας. Κινήσεις σαν και αυτές του Κου Ν. Παπανδρέου, ενθαρρύνουν το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. στην προσπάθειά του όπως αναδείξει μείζονα θέματα εθνικού ενδιαφέροντος.

Τέλος το Ινστιτούτο ευχαριστεί τόσο τους έγκριτους εισηγητές της ημερίδας, όσο και το εκλεκτό ακροατήριο, ως απαραίτητους συντελεστές της επιτυχίας της σημερινής συνδιοργάνωσης.

Κυρίες και Κύριοι

Ζούμε σε εποχή ασάφειας, αβεβαιότητας και πολλαπλών προκλήσεων. Η σε εξέλιξη παγκοσμιοποίηση σε συνδυασμό με την τεχνολογική πρόοδο μειώνει την κρατική κυριαρχία και προσδίδει στις σύγχρονες απειλές και προκλήσεις ποικιλία ποιοτικών και ποσοτικών μεταλλάξεων, σε τέτοιο βαθμό, ώστε μόνο ο όρος «ασφάλεια» να είναι δυνατόν να τις αποδώσει. Οι έννοιες «πόλεμος» και «άμυνα» εξακολουθούν να ισχύουν, ιδιαίτερα για κάθε έθνος το οποίο αντιμετωπίζει συγκεκριμένες στρατιωτικές απειλές, όπως η χώρα μας αλλά αποτελούν πλέον σημαντικό υπόσυνολο του όλου φάσματος του όρου «ασφάλεια».

Παράγοντες οι οποίοι απειλούν την ασφάλεια μίας χώρας είναι πιθανόν να συνδέονται με την οικονομία, την ενέργεια, το δημογραφικό ζήτημα, την μαζική μετανάστευση, τις νέες μορφές πολέμου όπως τον υβριδικό πόλεμο, τον κυβερνοπόλεμο, την διεθνή τρομοκρατία και τις ασύμμετρες απειλές, τον παραδοσιακό ανταρτοπόλεμο, τα ακραία θρησκευτικά κινήματα, συνδέονται ακόμη με την πολλαπλής μορφής διείσδυση και επιρροή γειτονικών κρατών, με το οργανωμένο έγκλημα, τις επιδημίες, το περιβάλλον κ.λπ.. Όσο η εθνική ισχύς ενός κράτους είναι μειωμένη, τόσο περισσότερο καθίσταται ευάλωτο σε επιδράσεις ασφαλείας σαν αυτές.

Η χώρα μας σήμερα δυστυχώς μειονεκτεί, σε όλους τους βασικούς και μετρήσιμους δείκτες εθνικής ισχύος όπως η οικονομία, η δημογραφία και η τεχνολογία, ενώ οι Ένοπλες Δυνάμεις, κατά τα τελευταία έτη ακολουθούν ανησυχητικά φθίνουσα πορεία έναντι του αντιπάλου που η ίδια η πολιτική ηγεσία χαρακτηρίζει θεσμικά ως στρατιωτική απειλή. Εφ' όσον δεν υπάρξει άμεση και δραστική μεταβολή της πορείας των πραγμάτων, με κατάλληλη πολιτική βούληση και πράξη, η δυναμική προβολή της σημερινής καταστάσεως στο εγγύς μέλλον, οδηγεί σε ακόμη μεγαλύτερη επιδείνωση των εν λόγω δεικτών εθνικής ισχύος, σε σχέση με τις υπαρκτές απειλές και προκλήσεις και σε βαθμό ο οποίος διακυβεύει όχι μόνο ζωτικά Συμφέροντα αλλά και Συμφέροντα επιβιώσεως.

Ευελπιστώ ότι οι σημερινές εισηγήσεις θα προκαλέσουν το ενδιαφέρον και τις ερωτήσεις του κοινού. Επιπλέον είμαι βέβαιος ότι η σημερινή εκδήλωση θα συμβάλει με προβληματισμούς, θέσεις, συμπεράσματα και προτάσεις, στην αποτελεσματική αντιμετώπιση του ζωτικού θέματος της εσωτερικής ασφάλειας της χώρας. Το Ινστιτούτο προτίθεται όπως κωδικοποιήσει και εκτυπώσει τα εν λόγω στοιχεία, προκειμένου να τα προωθήσει σε αρμοδίους αποδέκτες.

**Γενική εισήγηση
Ακαδημαϊκού και Επίτιμου Α/ΓΕΕΘΑ
Στρατηγού ε.α. Δημητρίου Σκαρβέλη .**

Κυρίες και Κύριοι,

Σας καλωσορίζω στην Ημερίδα μας. Σας ευχαριστώ για την προσέλευσή σας.

Η ανταπόκρισή σας στην πρόσκλησή μας, μας ενθαρρύνει στην προσπάθειά μας να παρουσιάζουμε κατά καιρούς ΘΕΜΑΤΑ, που νομίζουμε ότι ενδιαφέρουν όλους μας, την Κυβέρνηση και το

Κράτος μας. Πιστεύω ότι θα αποζημιωθείτε για τον κόπο και τον χρόνο σας.

Από καιρό πολύ, είχα συζητήσει το σημερινό θέμα μας, που αφορά στην ΑΣΦΑΛΕΙΑ, με τον Πρόεδρο του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ, το Ναύαρχο κ. Μαρτζούκο και είχαμε συμφωνήσει να το παρουσιάσουμε στο κοινό.

Άλλοτε μιλούσαμε για ΑΜΥΝΑ, αλλά σήμερα ο όρος αυτός δεν μπορεί να καλύπτει όλο το φάσμα των νέων «απειλών», αυτών που ονομάσαμε «ασύμμετρες απειλές», αρχής γενομένης από την τρομοκρατία και στη συνέχεια το οργανωμένο έγκλημα, το λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών, τον κυβερνοπόλεμο, τη λαθρομετανάστευση και φθάσαμε στον τζιχαντισμό και σε πόλεμο νέας μορφής, τον «υβριδικό». Διευκρινίζω για τη λαθρομετανάστευση, ότι, αυτή καθ'εαυτή η λαθρομετανάστευση, δεν επιβαρύνει την ασφάλεια, όμως μπορεί να γίνει όχημα και μέσον για άλλες δραστηριότητες που άπτονται της ασφαλείας.

Σκοπός μας είναι να παρουσιασθούν και να αναλυθούν όλες οι πτυχές των νέων απειλών και να καταλήξουμε σε συμπεράσματα και προτάσεις και αυτό θα γίνει με τις εμπεριστατωμένες εισηγήσεις από τους εξαιρετικούς ομιλητές μας και στη συζήτηση που θα ακολουθεί κάθε φορά, σύμφωνα με το πρόγραμμα.

Η χώρα έχει απορροφηθεί από το οικονομικό πρόβλημά της, οι ηγεσίες της και τα θεσμοθετημένα όργανά της ασχολούνται με τα οικονομικά ζητήματα και μόνο και ζωτικά για τη χώρα θέματα παραγνωρίζονται ή δεν έχουν προτεραιότητα. Ο τύπος και γενικά τα ΜΜΕ ακολουθούν την ίδια τακτική, τα ζητήματα ασφαλείας δεν παρουσιάζονται, δεν εμφανίζονται και το κοινό, ο πολύς κόσμος μένει στην άγνοια, εφησυχάζει.

Θεωρεί την «ασφάλεια» δεδομένη. Δεδομένη εσαι και απαραβίαστη. Ο εφησυχασμός δεν είναι καλός σύμβουλος. Αναφέρθηκα στο οικονομικό θέμα. Επιζητούμε ανάπτυξη μέσα από επενδύσεις και εκμετάλλευση του φυσικού πλούτου της χώρας. Μα, για να προχωρή-

σουν αυτά, προαπαιτούμενο είναι το ασφαλές περιβάλλον. Οι επενδυτές, το πρώτο που εξετάζουν είναι η ύπαρξη ασφαλούς περιβάλλοντος. Μόνο με την απόκτηση βέβαιης και σταθερής ασφάλειας, θα προσέλθουν οι πετρελαϊκές εταιρείες να εργασθούν. Αλλά και ο απλός επιχειρηματίας, ο αγρότης, σε περιβάλλον ασφαλείας αναπτύσσει τη δράση του και την επεκτείνει.

Η ασφάλεια είναι «αγαθόν», αλλά είναι άυλο και διαφεύγει της προσοχής μας. Την αντιλαμβανόμαστε από τα αποτελέσματά της, αλλά και αυτά δεν είναι εύκολα προσεγγίσιμα και μετρήσιμα. Έτσι η ασφάλεια περνά σε δεύτερη μοίρα.

Ποιο, αλήθεια, είναι το θεσμοθετημένο όργανο του κράτους για την ασφάλεια; Έχουμε ένα Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας, όπως έχουν άλλα κράτη, ΗΠΑ, Γαλλία κ.α.; Έχουμε επεξεργασθεί και διατυπώσει Πολιτική Ασφαλείας; Νομίζω όχι. Για την ΑΜΥΝΑ τα έχουμε αυτά, είναι το ΚΥΣΕΑ και η Πολιτική Εθνικής Αμύνης (ΠΕΑ). Αλλά όπως είπαμε στην αρχή, η Άμυνα δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες ή μάλλον στις ανάγκες των σημερινών απειλών.

Τι θέλω να ειπώ με όλα αυτά; Ότι υστερούμε σαν κράτος στο θέμα της ασφάλειας. Στην πολιτική ασφάλειας, στη φιλοσοφία μας πάνω στην ασφάλεια και σε σχεδίαση, σε οργανωτικό σχήμα.

Και ακόμα, να ορίσουμε και να δημιουργήσουμε – αν δεν έχουμε – όργανα και μέσα, που θα υλοποιούν τις αποστολές ασφαλείας, κατευθυνόμενα και συντονιζόμενα. Και ο τομέας της ΑΜΥΝΑΣ κάλλιστα μπορεί να περιληφθεί σε ένα ευρύτερο σχήμα ή διαφορετικά, το ΚΥΣΕΑ να μετατραπεί σε Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας.

Δεν θέλω να συνεχίσω, διότι περιμένουν οι εισηγητές. Αυτοί γνωρίζουν περισσότερα από μένα και θα πρέπει να τους ακούσουμε, να σκεφθούμε αυτά που θα μας πουν και να τα σχολιάσουμε, όπως και να εκφράσουμε απόψεις.

Να μου επιτρέψετε πριν προχωρήσω από το βήμα:

- Να ευχαριστήσω την Σύγκλητο της Ακαδημίας για την παραχώρηση της αιθούσης.

- Να ευχαριστήσω εκ των προτέρων τους ομιλητές- εισηγητές μας που θα παρουσιάσουν τα επί μέρους θέματα.

- Να ευχαριστήσω την Εταιρεία INTERSYS και δη τον Πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Νικόλαο Παπανδρέου, για την οικονομική βοήθεια, ώστε να καταστεί δυνατή η σημερινή εκδήλωση.

- Να ευχαριστήσω το Ινστιτούτο (ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ) για την καλή συνεργασία του επί χρόνια.

- Τέλος να ευχαριστήσω όλους τους συντελεστές διοργάνωσης της σημερινής Ημερίδας και όλους εσάς που δώσατε το παρόν.

«Η κατοχύρωση της Ασφάλειας και η πρόσφατη ιστορία»

Η κατοχύρωση της ασφάλειας αποτελεί ουσιώδη όρο για την επιβίωση των κρατών μελών της διεθνούς κοινωνίας. Η επιτυχία του εγχειρήματος μοιραία εξαρτάται από την ισορροπία των δυνάμεων στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. Η Ελλάδα είχε επωφεληθεί στο παρελθόν αλλά και υποστεί τους καταναγκασμούς του συστήματος αυτού.

Ήδη, επιχειρεί να αντλήσει από την εφαρμογή του κάθε δυνατό όφελος για την εθνική της ασφάλεια.

Μάλλον τούτο, κατά το πρόσφατο παρελθόν επιχειρήθηκε η υπερκέρασή του προκειμένου να καταπολεμηθεί η τάση των επιμέρους μονάδων της διεθνούς κοινωνίας προς την επιδίωξη της ισχύος. Κατά την επαύριο του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου παρασχέθηκε το έδαφος για την εφαρμογή της συλλογικής ασφάλειας των κρατών σε παγκόσμια κλίμακα. Ως κατάλληλο μέσο επελέγη -κυρίως από τον Γούντροου Ουίλσον, η Κοινωνία των Εθνών, πρώτος παγκόσμιας εμβέλειας οργανισμός επιφορτισμένος με τη διατήρηση της ειρήνης. Τα όργανα λειτουργίας, εντούτοις, και ο μέθοδοι δράσης του, έμελλαν να καθορίσουν τα όρια της απόδοσής του στην πράξη. Η τήρηση κατά βάση, ως προαπαιτούμενης της αρχής της ομοφωνίας, έμελλε κατά κανόνα να αναστείλει τη λήψη δραστικών αποφάσεων με αναφορά στα μείζονα προβλήματα της παγκόσμιας κοινότητας. Η λήψη, πράγματι, αναγκαστικών μέτρων σε βάρος του επιτιθέμενου, προϋπόθετε την ομόφωνη συγκατάθεση τουλάχιστο των Μεγάλων Δυνάμεων -στην ουσία ανέφικτη- ενώ η προσφυγή στην διαιτησία, στη διεθνή δικαιοσύνη, και την πολιτική διαμεσολάβηση, και στην περίπτωση αυτή, προσέκρουαν στον όρο της ομοφωνίας στη λήψη των αποφάσεων από το Συμβούλιο του διεθνούς οργανισμού. Το καταστατικό αυτό έλλειμμα συνυφαινόταν και με εξωγενείς παρενέργειες παραγόντων -όπως, ιδίως, η «παθητική» φιλειρηνική διάθεση, οι παρενέργειες παραγόντων- όπως, ιδίως η «παθητική» φιλειρηνική διάθεση, οι διενέξεις και αντιζηλίες μεταξύ των ίδιων των προασπιστών της αρχής της συλλογικής ασφάλειας ή η αρνητική στάση των «αναθεωρητικών», ως προς τις Συνθήκες, κρατών.

Η αναγκαστική πλέον επάνοδος των μελών της διεθνούς κοινωνίας στο παραδοσιακό σχήμα των διακρατικών συνασπισμών και συμμαχιών, προκειμένου να ενισχύσουν την αμυντική τους ετοιμότητα, σφράγισε μοιραία το κεφάλαιο που είχε αρχικά ευοίωνα ανοίξει η σύσταση της Κοινωνίας των Εθνών. Ο πρώτος παγκόσμιος οργανισμός εξέπνευσε κατά την επαύριο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και οι προσδοκίες των λαών εναποτέθηκαν έκτοτε στο νέο σχήμα, ως εγγυητή της ειρήνης και της ασφάλειας, τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Μολοντούτο, ο νέος οργανισμός δεν κατόρθωσε να αποτρέψει την πρόταξη των επιμέρους εθνικών συμφερόντων και την μοιραία μετακύληση στους κόλπους του της αδυσώπητης διαμάχης των

κρατών μελών, ούτε συνετέλεσε στην αποτροπή κάθε ένοπλης σύγκρουσης. Η ιδέα για την ορθολογική οργάνωση της διεθνούς ζωής δεν βρήκε τρόπους να ανταποκριθεί στην επιθυμία των λαών της οικουμένης για ειρήνη και ασφάλεια.

Ενώπιον, πλέον, πραγματικών καταστάσεων που ρυθμίζονται από την ισορροπία των δυνάμεων, ποια είναι η θέση της Ελλάδας σε ένα ρευστό και, από παράδοση, επικίνδυνο γεωπολιτικό περιβάλλον; Ο πληθυσμικός και γεωγραφικός όγκος μιας ανταγωνιστικής Τουρκίας συνιστά έναν παράγοντα μόνιμου κινδύνου, ενώ οι βλέψεις των βορείων γειτόνων δημιουργούν πρόσθετες ανησυχίες απαιτώντας αδιάπτωτη προσοχή. Οπωσδήποτε, έχει, τουλάχιστο, εκλείψει η απειλή από δυσμίας - από την μεταπολεμική Ιταλία. Η Τουρκία επιβάλλει προσοχή : αποφυγή κάθε μεμονωμένης σύγκρουσης, ισχυρές και άμεσα αποδοτικές συμμαχίες, εξουδετέρωση ενδεχόμενων γεωπολιτικών πλεονεκτημάτων. Ισχυρές και άμεσα αποδοτικές συμμαχίες απαιτούνται και για την αντιμετώπιση απειλών που θα ήταν δυνατό να προκύψουν από το βορρά με τη διαφορά ότι, σε αυτήν την περίπτωση, θα ήταν εφικτή η εξουδετέρωση του κινδύνου καταρχήν και με εθνικές δυνάμεις. Το ΝΑΤΟ, οι ΗΠΑ θα ήταν δυνατό να αποτελέσουν αποφασιστικό ανάχωμα στο στρατιωτικό πεδίο. Ειδικά όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση προσφέρεται ως πολιτικός, κυρίως παράγοντας, πρόσφορος να αποθαρρύνει κάθε εκδήλωση ικανή να δημιουργήσει μια απειλή κατά κρατους-μέλους της.

Αν κρίνεται απαραίτητη η προσφυγή σε παρόμοιες μεθόδους, προκειμένου να κατοχυρωθεί η ασφάλεια των επιμέρους μελών της παγκόσμιας κοινωνίας, είναι γιατί η ορθολογική οργάνωση της διεθνούς ζωής είναι επισφαλής. Κατά συνέπεια, τα κράτη είναι υποχρεωμένα να προσφύγουν στις παραδοσιακές μεθόδους της ισορροπίας των δυνάμεων προκειμένου να διασφαλίσουν το υπέρτατο αγαθό της ασφάλειάς τους.

Η Ελλάδα, σε κρίσιμο σταυροδρόμι στον παγκόσμιο χάρτη, υφίσταται κατεξοχήν πιέσεις που προέρχονται από την ανεπάρκεια των διεθνών οργανισμών, όσων επιχειρήθηκε να δομηθούν σε ορθολογική βάση. Οι περιπτώσεις του επεισοδίου της Κέρκυρας, το 1923, και, στην ευρύτερη μεταπολεμική περίοδο, οι περιπέτειες του Κυπριακού ζητήματος, εικονογραφούν πλήρως την αδυναμία της παγκόσμιας τάξης να επιβάλει ορθολογικούς κανόνες στη διαχείριση των διεθνών κρίσεων. Ιδού γιατί η Ελλάδα έχει ανάγκη ισχυρών συμμάχων, οι οποίοι, σε καιρό πολέμου ή ειρήνης, να συμβάλουν στην προάσπιση των ελληνικών συνόρων. Αν, στη διάρκεια του 20ού αιώνα, δεν απωλέσθηκε ούτε σπιθαμή εδάφους, τούτο, πράγματι, οφείλεται και στη σύμπραξη με κατάλληλες συμμαχίες που τελικά επιβλήθηκε. Η επιλογή του συμμάχου οφείλει να αποτελεί πράξη συνυφασμένη με βαθιά γνώση της διεθνούς πραγματικότητας, με έλλειψη κάθε ιδεολογικής προκατάληψης, με ρεαλισμό, με την πρόταξη του εθνικού συμφέροντος, με τη συναίσθηση της σημασίας της κατοχύρωσης της ασφάλειας.

Ομιλητής: Υποστράτηγος ε.α. Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος

Αν κάθε γενιά έχει καθήκον να ξαναγράφει την ιστορία, κατά τη γνώστη ρήση του Karl Popper, Ξεκινώντας την δική μου συμμετοχή στα σημερινά, οφείλω να υπομνήσω κάτι το πολύ γνωστό σε όλους τους παρόντες: την ανησυχία των σκεπτομένων Ελλήνων για την πορεία της εθνικής μας ασφαλείας. Οι λοιποί -ανεπαρκώς ή ουδώς- σκεπτόμενοι ικανοποιούνται με τις αφοπλιστικές πολιτικές διαβεβαιώσεις, ότι παρά την όποια οικονομική ή δημογραφική κρίση, οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας και οι λοιποί φορείς της είναι σε θέση να ανταπεξέλθουν στις όποιες αποστολές απαιτούνται για την διασφάλιση της ακεραιότητας της πατρίδας! Αυτό ωστόσο ερμηνεύεται από τους περισσότερους σαν ευχή και όχι σαν εγγύηση ασφαλείας. Με άλλα λόγια, το μέλλον της εθνικής μας ασφαλείας, επιεικώς, είναι δυσοίωνο.

Είναι ένα δυσάρεστο αποφαντικό που διατυπώνεται μετά από προσεκτική ανάγνωση γεωπολιτικών σχεδιάσεων και σκοπούμενων, με αφετηρία το σκεπτικό, ότι τα οικονομικά συμφέροντα εκείνων, οι οποίοι βλέπουν την παγκοσμιοποίηση σαν μία αναπόφευκτη συνθήκη, προσβλέπουν σε αποδυνάμωση, ακόμη και σε απαλοιφή αυτοτελειών, ιδιοσυστασιών και λοιπών όρων, όπως έθνος, κράτος, σύνορα και άλλες αποκλειστικότητες. Ευρισκόμεθα ενώπιον ενός καινοφανούς κοσμοσυστήματος, όπου καλούμεθα να κατανοήσουμε ένα νέο ενιαιοποιημένο και ομογενοποιημένο περιβάλλον, όπου μας επιβάλλονται ανοίκειοι σε μας όροι πολιτικής οικονομίας, πολυπολιτισμικά πληθυσμιακά πλέγματα, υποδοχή μαζικών εισροών μη προσκληθισών ανθρωπο-ομάδων και μεγαθυμία/αποδοχή ενός επανεμφανιζομένου και φιλοδόξου Ισλάμ. Παρατηρούμε με παθητική περιέργεια μία γενική αναστάτωση των κοινωνιών και δια-βλέπουμε ένα ανόριστο για όλους μέλλον.

Με τα σημερινά δεδομένα, το μέλλον δεν είναι τόσο προβλέψιμο όσο μέχρι πριν λίγα χρόνια. Και σε ό,τι αφορά στην ασφάλεια, αλλά και σ' αυτή την ύπαρξη της εθνικής μας υποστάσεως, διαπιστώνουμε αναθεωρητικές προσεγγίσεις από τους θιασώτες μιας παγκόσμιας κοινότητας με μόνους αμυνομένους τούς εθνικά ανησυχούντες. Αδυνατούμε να προβλέψουμε ένα ελληνικό αύριο, όσο κι αν έχουμε αφήσει την όποια τεχνική, επαγγελματική και επιστημονική φαντασία να ταξιδεύσει στον χρόνο, διότι αυτά που θα συμβούν θα μας διαψεύσουν. Ίσως, επειδή δεχόμαστε την καθησυχαστική εικονικότητα παρά την επικίνδυνη πραγματικότητα και κυρίως επειδή οι εθνικώς ανησυχούντες δεν φαίνεται να κατέχουν μία λειτουργική θέση ή δεν έχουν μία επαρκή ειδημοσύνη να συνεγείρουν τους μακαρίως υπνώττοντες ή τους άλλους... που βλέπουν κάτω από διαφορετική οπτική γωνία τα τεκταινόμενα στον κόσμο.

Η εξασθενούσα αμυντική σημασία του εδαφικού συνόρου είναι ερέθισμα ανησυχίας. Αυτό το φαινόμενο είναι καθολικό και ασφαλώς πιο έντονο εκεί όπου σημαίνονται πολιτισμικοί διαχωρισμοί• εκεί όπου σημειώνονται δηλωτικά οικο-νομικής διαφοράς επίπεδα όπως και εκεί όπου υπάρχει αδυναμία αποτελεσματικού ελέγχου των όσων ενεργούν βάσει ενός σχεδίου επιβολής μιας νέας τάξεως πραγμάτων.

Τα εθνικά σύνορα είναι διάτρητα. Κατανοητό, εάν ληφθεί υπ' όψιν, ότι είναι δαπανηρό να κατασκευαστεί ένα νέο σινικόν τείχος προικοδοτημένο με νάρκες και φράκτες ηλεκτροφόρους. Και η θάλασσα; Πώς φράσσεται η θάλασσα; Πώς ελέγχεται η δορυφορική επικοινωνία, πώς τα SMS, τα MMS, η TV, το ραδιόφωνο, το διαδίκτυο; Στον οικονομικό πόλεμο, πώς ελέγχονται οι εκροές κεφαλαίων; Πώς επεμβαίνουν στο εσωτερικό μας οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί; Πώς ανταγωνίζεται κάποιος την κινεζική αγορά;

Η Ευρώπη των ανοικτών συνόρων έχει λιγότερη αμυντική θωράκιση. Και σαν οικονομικο-πολιτική ένωση έχει -λόγω και της πολυεθνικής συστάσεώς της- μία χαρακτηριστική ακαμψία στην όποια στρατηγική αντιμετώπιση υπαγορεύουν οι διαφορετικών συμφερόντων οντότητες, οι δεδηλωμένες εχθρικές και οι όσες απροσδόκητες ή και ασύμμετρες απειλές.

Στην Ελλάδα, οι άνθρωποι βιώνοντας την οικονομική κρίση εστιάζουν τον νού τους στα φορολογικά, στην ανεργία, στο μέλλον των παιδιών τους και στο πώς να ερμηνεύσουν τον αδιασαφήνιστο πολιτικό λόγο. Σκέπτονται -όσοι σκέπτονται- πώς θα επιβιώσουν μέσα σε ένα υπό φθίσιν πνευματικό, οικονομικό και αξιακό περιβάλλον. Με τέτοιες ψυχοπνευματικές συμπίεστικές προτεραιότητες ο Έλληνας δεν αισθάνεται, δεν αξιολογεί και δεν ασχολείται με τις έννοιες Ασφάλεια και Άμυνα. Δεν τρομάζει με κάτι το ανυπολόγιστο, το απρόβλεπτο κακό, το ό,τι δήποτε είναι ενδεχόμενο να ενσκήψει στα τυφλά. Βρίσκεται αντιμέτωπος με δεινά, που έχουν προέλθει από έναν άλλο άγνωστο Έλληνα, ο οποίος στην ουσία είναι ο ίδιος του ο εαυτός, ο οποίος αποδεικνύεται αναίσθητος και αδιάφορος για το όποιο εθνικό συμφέρον. Είναι ο ίδιος, ο οποίος με την αποκεκλιμένη του κρίση συντελεί σε μία ασύμμετρη προσβολή της ίδιας του της πατρίδας. Και λέγοντας αποκεκλιμένη κρίση ο νους μας πηγαίνει σε μία έκφανση της ρήσεως του Πλάτωνος που λέγει ότι: Γνώμην δύνανται να έχουν άπαντες, αλλά ποίος έχει γνώση για να έχει γνώμη;

Ποιός μπορεί να διαβλέψει, να ερμηνεύσει, να σημάνει και να προειδοποιήσει, ότι ένα ρεύμα επικινδυνότητας βρίσκεται στον δρόμο μας; Ότι αυτό το ρεύμα ογκούται; Ότι αυτό είναι ένα τσουνάμι, που θα προσβάλλει όλες τις τρωτότητες, το απροπαράσκευο και το «ωχ αδελφέ» ή το «δεν θα βγάλω εγώ το φίδι από την τρύπα»; Λέει ο Χ: «Εγώ έχω καλά εκπαιδευτεί με όλες τις συμφέροντες προϋποθέσεις στο να αποστρέφω το βλέμμα μου

11 από τα κακώς κείμενα και να βουλώνω τα αυτιά μου στις

σειρήνες των εθνικών συναγερμών. Εξ άλλου, η πολιτεία με την ασκουμένη της πολιτική με διαβεβαιώνει, ότι δεν μπορεί να μου συμβούν κακά πράγματα, τα οποία θα έπλητταν την εθνική μας συνοχή ή ακόμη και την υπόσταση. Το ίδιο λέει και η Ευρωπαϊκή Ένωση των κοινοτήτων, των ανέτων, των αβρών, των λεπτεπιλέπτων, των πολιτισμένων, των μοντέρνων και των ορθολογισμένων ανθρώπων».

Από την ανάγνωση του Θουκυδίδη ένα από τα εξαγόμενα διδάγματα είναι και τούτο: ότι το προνόμιο της απαλλαγής των όποιων αναφυομένων αμφιβολιών είναι δυνατόν να ισχύσει μόνον μεταξύ ιδιωτών. Δεν ισχύει στα διεθνή πράγματα. Οι όσοι παράγοντες συνηγορούν στην διεξαγωγή ενός πολέμου ένεκα συμφερόντων, φιλοδοξιών, σκοπιμοτήτων, γεωπολιτικών αναγκαιοτήτων κλπ είναι πάντοτε παρόντες. Ότι κι αν έχει γραφτεί, εφευρεθεί, συμφωνηθεί, ιστορηθεί κττ, ο τρόπος του σκέπτεσθαι των ανθρώπων παραμένει ο ίδιος. Δηλαδή, εκμετάλλευση των αδυναμιών του άλλου με σχέδιο, με πολιτικό ελιγμό, με δόλο, με βία, με πόλεμο.

Η λέξη πόλεμος με την παραδοσιακή του έννοια τρομάζει τον σύγχρονο δυτικό άνθρωπο. Ξενίζει τον Ευρωπαίο, ο οποίος μετά το 1945 δεν τον έχει βιώσει στο έδαφός του εκτός της περιπτώσεως της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Κάποιοι οραματιστές ακολουθούν μία γραμμή μανιφέστου το οποίον οδηγεί σε μία ουτοπία. Τούτ' έστιν μία μεταεθνική ομοσπονδιακή Ευρώπη. Πρόκειται, όπως λένε για ένα ρεαλιστικό πολιτικό πρόταγμα, χάρη στο οποίο θα είναι δυνατόν οι Ευρωπαίοι να ανακτήσουν τα μέσα για να αρθούν στο ύψος των φιλοδοξιών τους και του μέλλοντος. Ωστόσο δεν είναι σαφείς στο θέμα της ασφαλείας της Ευρώπης σαν σύνολο αλλά και σαν συνιστώσες εθνικές οντότητες. Δεν πιστεύουν σε ενδοευρωπαϊκή σύγκρουση, διότι στηρίζονται στην νοημοσύνη• στην λογική• στοιχεία που συμπυκνώνουν την Ευρωπαϊκή δύναμη... λένε ...!

Όμως, δύναμη και λογική για τον κοινό ευρωπαϊκό νου σημαίνει και αλληλεγγύη. Αλληλεγγύη ας πούμε για την Ελλάδα, η οποία την στιγμή αυτή βρίσκεται σε μία οικονομική, αξιακή, πολιτισμική και ασφαλείακή περιδίνηση και το μόνο σαφές αποφαντικό είναι το ασαφές του αύριο. Ωστόσο και μέσα σε ένα τέτοιο Ευρωπαϊκό πλαίσιο λογικής η Ελλάδα ματαίως αναμένει την όποια εκδήλωση αλληλεγγύης εκ μέρους των εταίρων της. Μέχρι στιγμής, οι πολιτικοί αρχηγοί των συνιστωσών την Ένωση χωρών έχουν επιδείξει έλλειψη θάρρους, ακόμη και δειλία εμπρός σε κατευθυντήριες γραμμές από μία Γερμανία, η οποία βλέπει, ότι η αναμέτρηση δυνάμεων σήμερα πρέπει να εκφράζεται με άλλες μεθόδους, άλλα μέσα και άλλη ιδέα ενεργείας. Ο ανταγωνισμός, η αντιμετώπιση και η αντιμετώπιση των συγχρόνων προκλήσεων πρέπει να έχουν την δική τους ιδιοτυπία για να υπάρξει αποτέλεσμα, το οποίο να μην είναι ορατό. Κάτι σαν αποτέλεσμα ενός ευστρόφου και αμφιστρόφου επινοήσεως πολέμου.

Η Ελλάδα βρίσκεται μέσα σε μία ομίχλη αμφιβολίας για το κατά πόσον η ομβρέλλα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως προνοεί και για την Ελληνική στεγανότητα ασφαλείας. Και επί πλέον, όταν χρειάστηκε η Ευρώπη να

ενεργήσει αποφασιστικά για το οικονομικό χρέος της Ελλάδος στα πλαίσια αλληλεγγύης στο κάδρο της Ευρωζώνης, δεν το έκανε. Μία Ένωση χωρίς αλληλεγγύη δεν θεωρείται Ένωση.

Ε... τότε, ας απευθυνθούμε εμείς οι αδύναμοι στο NATO, αφού δεν μας καλύπτει η Ευρώπη, για την οποία Ευρώπη δεν έγινε συζήτηση για το πώς την θέλουμε σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου και του επιπέδου της ασφαλείας. Και ενώ έχουμε αποτύχει να δημιουργήσουμε την Ευρώπη που θα θέλαμε, τουλάχιστον ας είχαμε την Ευρώπη που έχει καταστεί αναγκαία. Αλλά ούτε και αυτό είναι εφικτό. Δεν υπάρχει ομοφωνία. Συνεπώς το NATO είναι ένα αμυντικό αποκούμπι! Είναι! Όχι ακριβώς και όχι για εμάς. Το NATO επανειλημμένως στην έβδομη δεκαετία της ζωής του έχει αποδείξει, ότι είναι ένας δύσκαμπτος οργανισμός, ο οποίος μελετά επί μακρόν τις διάφορες γενικές και ειδικές καταστάσεις και αναλόγως προσβεβλημένων συμφερόντων του ισχυροτέρου των εταίρων κρίνει την σκοπιμότητα μιας περαιτέρω ενεργείας.

Στην περίπτωση της Ελλάδος υπάρχει μία ξεκάθαρη απειλή εκ μέρους της Τουρκίας... ή μήπως όχι; Υπάρχει άραγε εγγύηση εκ μέρους του NATO για την ασφάλειά μας; Μία δέσμευση για αποτροπή επί του άρθρου 5 του Συμφώνου θα ήταν ένδειξη αποφασιστικότητας και σοβαρότητας εκ μέρους του. Και αυτή η νύξη θα ήταν αρκετή για όσους συμπορεύονται με την λογική της συμμαχίας. Μία επί πλέον σύσταση προς την Τουρκία θα ήταν και αυτή της υποχρέωσης προς έλεγχο του ρεύματος των εισρεουσών ανθρωπομαζών στις χώρες της Συμμαχίας. Τούτο βέβαια θα εθεωρείτο επιτακτικόν εφόσον το NATO διαβλέπει απειλή. Διότι πέραν της συγκινήσεως από την ανθρώπινη τραγωδία, υπάρχει και το ζήτημα της ασφαλείας καί του NATO καί της ΕΕ. Διότι ναι μεν οι ΗΠΑ και ο Καναδάς ασφαλίζονται από τον Ατλαντικό Ωκεανό, οι υπόλοιποι Νατοϊκοί, όντες ανθρωπιστικά ευαίσθητοι ας ετοιμάζονται να θρηνήσουν και αριθμό θυμάτων από ένα αποφασισμένο ιερό πόλεμο (jihad). Όλες οι μέχρι τώρα συζητήσεις επί του προκειμένου με την Τουρκία είναι ένα ανατολίτικο παζάρι. Ένα παζάρι που εξεικονίζει μία εξωτική κουλτούρα.

Εδώ ωστόσο υπάρχει ένα χρέος σοβαρό. Ένα αρχικό χρέος είναι η αποκατάσταση της ειρήνης στις περιοχές κρίσεως, όπου η κρίση κατά το μάλλον έχει προέλθει από υποβολιμαία σχεδίαση για μια Αραβική Άνοιξη και ένα επόμενο χρέος είναι να προληφθούν περιπτώσεις μελλοντικής προσβολής των εταίρων NATO και ΕΕ, οι οποίες εκτιμώνται σαν ενδεχόμενες απειλές. Απειλές, κλασσικές, δυνητικές, κοινωνικές. Κυρίως όμως ασύμμετρες. Τελικά, η Ευρωπαϊκή Ένωση, ανάγκης ένεκεν, πληρώνει στην Τουρκία ένα ποσόν... αμφίβολο το αποτέλεσμα.

Η κατάσταση στον κόσμο από πλευράς ασφαλείας είναι άκρως περιπεπλεγμένη. Είναι ρευστή. Είναι απρόβλεπτη. Χαοτικές είναι και οι εγγυήσεις περί ασφαλείας. Οι δυτικές χώρες δεν είναι απρόσβλητες. Δεν είναι άτρωτες. Ο εχθρός είναι παντού και πουθενά. Ο εχθρός μπορεί να είναι γνωστός και δεδηλωμένος αλλά στον χώρο της Δύσεως είναι αόρατος. Η Δύση τον έχει βαπτίσει τρομοκράτη. Ο ίδιος διατείνεται, ότι μάχεται για τις ιδέες του. Για τους

ισλαμιστές είναι πόλεμος ιερός, είναι πόλεμος για την πίστη και για τις μεταφυσικές τους προσδοκίες. Ο ισλαμιστής θεωρεί εαυτόν καθοσιωμένο και με προθυμία δέχεται να καταστεί μάρτυρας. Να σκοτωθεί δηλαδή στο όνομα ενός μεγαλοδυνάμου Θεού. Υπάρχουν βέβαια και οι εκμεταλλευτές αυτών των προθύμων μαρτύρων, οι οποίοι κάθε άλλο παρά ενεργούν εν ονόματι μιας πίστεως. Όλος αυτός ο κόσμος με επίθετα όπως: Αδελφοί Μουσουλμάνοι, Al Qaeda, Al Nusra, Taliban, Boko Haram, ISIS κλπ, έχουν δημιουργήσει ένα νέο status, μία νέα τάση στο διεθνές περιβάλλον. Είναι οι συντελεστές μίας παγκοσμιοποιημένης βίας.

Ο Θουκυδίδης έλεγε, ότι ορισμένες περιόδους εκφράζουν μία μορφή αποχαλίνωσης των ανθρωπίνων παθών. Αυτό ζούμε σήμερα. Και αυτό που ζούμε σήμερα μπορεί να είναι το πρελούδιο μιας γενικής τραγωδίας. Η κρίση στην οικονομία συνιστά επιγενόμενο ερέθισμα αποχαλίνωσης. Η αδιαφορία για συλλογική ασφάλεια, δίνει ιδέες σε εκείνους, που ορέγονται τον φυσικό πλούτο στο οικόπεδο, που λέγεται Ελλάς. Αν συνεχιστεί η παθητική μας στάση και η αποφυγή των ευθυνών ενός εκάστου, θα υπάρξει συνέπεια. Το οικόπεδο θα αλλάξει ιδιοκτήτη. Είναι θέμα χρόνου να υποστεί την μοιραία φθίση ένα έθνος, όταν τα μέλη του έχουν αποπροσανατολισμένη, αμβλυμένη ή και μηδενική εθνική συνείδηση.

Ανυποψίαστα και μηχανικά έχουμε αλωθεί από την κουλτούρα του καταναλωτισμού. Έχουμε ξεχάσει, ότι κουλτούρα είναι τρόπος προσλήψεως γνώσεων, καλλιέργεια πνεύματος, παιδεία καθώς και όλα όσα οικοδομούν ένα πολιτισμό. Και τούτη η μεταμοντέρνα κουλτούρα μεταφράζεται σαν η συνισταμένη ... της εικόνας, της μόδας, του life style, του marketing, της διαφήμισης, των media. Οι σκεπτόμενοι βρίσκονται αμήχανοι εμπρός σε νέες διακυβεύσεις. Διακατέχονται από το συναίσθημα ενός επικείμενου κινδύνου, που προέρχεται από την ημιδιαφανή ή και την παρηλλαγμένη αντιπαράθεση πολιτισμών, ξεχνώντας ήδη την μέχρι προ τινος γνωστή πάλη των τάξεων. Αυτή η νέα τάση είναι ταιριαστή, κατά το μείζον, σε παγκοσμιοποιητικούς οργανισμούς, σε πολυεθνικούς εταιρισμούς και σε ομάδες ειδικών συμφερόντων.

Όταν πλέον αρχίζουμε και διερωτώμεθα, εάν αυτά που ζούμε σήμερα είναι η ανεπαίσθητη μετάλλαξή μας σε συστατικά αριθμητικά ψηφία μιας αδιευκρίνιστης, ως προς την ταυτότητά της κοινωνίας, τότε μαθηματικά εξασθενάζει μέχρι και που μηδενίζεται το αίσθημα της ευθύνης και του όποιου καθήκοντος ενός εκάστου σε απάντηση, κυρίως στο ...εάν απαιτείται η όποια συνδρομή μας στην συλλογική ασφάλεια ενός τέτοιου πέραν του έθνους κοινωνικού μορφώματος. Το πιο ανησυχητικό είναι το γεγονός, ότι λίγοι έχουν αντιληφθεί, ότι η πατρίδα ευρίσκεται κάτω από ένα επιμελές και διεισδυτικό εξεταστικό βλέμμα από όλα τα σημεία του ορίζοντα, το οποίο ονειρεύεται τον διαμοιρασμό της υπό εξουθένωση δικής μας οντότητας.

Πολύ λίγοι γνωρίζουν, ότι ο πόλεμος σήμερα δεν είναι όπως πριν μερικές δεκαετίες και, ότι μπορεί να κτυπήσει και την δική μας πόρτα, ανά πάσα στιγμή -και ίσως το έχει κάνει ήδη χωρίς εμείς να το έχουμε ακούσει λόγω αλλοτρίων εστιασμών. Ίσως δεν το έχουμε αντιληφθεί,

διότι αυτός ο πόλεμος είναι ένα μίγμα συμβατικού, ανορθόδοξου και ενός κυβερνοπολέμου. Είναι ένας πόλεμος χαμηλής εντάσεως, που συνδυάζει δυνατές, ανθεκτικές και πιο επιδέξιες επιχειρήσεις με την υποστήριξη κάποιων ενεργειών, που σκοπεύουν αναλόγως σε δράσεις ή αντιδράσεις. Σε πράξεις εξεγερτικές, δυναμιτιστικές, ανατρεπτικές, υπονομευτικές και οι οποίες συνοδεύονται ή ενισχύονται από φαινόμενα προδοσίας, λιποταξίας, κατασκοπίας και τα όσα συναφή, ώστε να προκληθεί γενική αταξία στην οντότητα/στόχο και γιατί όχι και πανικός και παραίτηση από κάθε βούληση για άμυνα έναντι εχθρού, ο οποίος εχθρός θα έχει επιτύχει την επιδιωκόμενη συναίνεση ομοδόξων για την επιτυχία του καθώς και για όλα τα συνεπαγόμενα. Αυτό το είδος πολέμου είναι γνωστό σαν υβριδικός πόλεμος.

Συμπέρασμα. Απειλές κατά της πατρίδος μας εξακολουθούν και υπάρχουν. Υπάρχουν και οι αναγνωρίσιμες απειλές, υπάρχουν και οι ασύμμετρες. Ο λαός με την παραδοχή, ότι ευρίσκεται σε Επιμενίδειο ύπνο ένεκα κοπώσεως αλλά και του υπνωτικού και κατασταλτικού φαρμάκου, που προσφέρεται σε καθημερινές δόσεις από τα media δεν είναι σε θέση να αξιολογήσει τους επικείμενους κινδύνους. Εξ άλλου είναι πολύ απασχολημένος με τα οικονομικά του, τα οποία οικονομικά κατά την επιβληθείσα στο υποσυνείδητό του εμμονή είναι η βάση της κοινωνικής του καταξιώσεως και νυν επιβιώσεως. Δεν αισθάνεται το ευαίσθητον του παράγοντος ασφάλεια, την οποία ασφάλεια χρειάζεται για να υπάρχει και ο ίδιος σαν έμβιο όν.

Άλλο συμπέρασμα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι τώρα δεν έχει αποδείξει, ότι λειτουργεί σαν Ένωση με κοινοτική αρετή την αλληλεγγύη. Μη υπολογίζοντας σ' αυτό ως στηριχθούμε στην αυτοβοήθεια και την Εθνική μας Ισχύ. Ας εργαστούμε για την ενίσχυση της ισχύος. Η πολιτεία έχει εθνική και ηθική υποχρέωση προς τους Έλληνες, να μελετήσει όλες τις εκφάνσεις, τις πιθανότητες, τις βεβαιότητες και τα ενδεχόμενα στο μεγάλο θέμα της ασφαλείας. Ας ξεκινήσει να προπαρασκευάζεται έστω και τώρα, ας είναι αργά, πριν είναι πολύ αργά.

Αρκετοί φορείς και το ΕΛΙΣΜΕ από τους πρώτους, έχουν καταδείξει την ανάγκη συγκροτήσεως ενός Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας κατά τα πρότυπα των σοβαρών δημοκρατιών.

Πού οφείλεται αυτή η αδράνεια;

Ας το πούμε ακόμη μία φορά. Το ΣΕΑ, ένεκα της ειδικής συγκροτήσεως, είναι σε θέση να πληροφορείται, να καταχωρεί, να αξιολογεί και να εκμεταλλεύεται όλες τις περιπτώσεις που αφορούν στην ασφάλεια προς όφελος της πατρίδος. Είναι σε θέση να υποδεικνύει τρόπους ενεργοποίησης και λειτουργίας των συνιστώντων κλάδων των ΕΔ, δηλαδή των χερσαίων, ναυτικών και αεροπορικών δυνάμεων με συνδυασμούς ενισχύσεως/υποστηρίξεως από Αστυνομία, Χωροφυλακή, Εθνοφυλακή, Ακτοφυλακή και ό,τι άλλο προκύπτει από την ανάγκη.

Εμείς ο λαός, είναι ώρα να αφυπνισθούμε και να αποτελέσουμε μοχλό πίεσεως προς κάθε αρμόδιο υπουργό, ο οποίος σύμφωνα με τα λεξικά της πλούσιας ελληνικής γλώσσας είναι υπηρέτης του λαού... ώστε να αποδείξουμε εν τέλει, ότι αγαπάμε την πατρίδα μας.

**«Γεωπολιτικό Ελληνικό Περιβάλλον Ασφάλειας,
Συνοριακή και παραμεθόριος Ασφάλεια.
Κρατική Πολιτική»**

Ομιλητής: Α. Σούκουλης

Ταξίαρχος ΕΛ.ΑΣ. Προϊστάμενος Δνσης Προστασίας Συνόρων /Α.Ε.Α της ΕΛ.ΑΣ

Ξεκινώντας την παρουσίασή μου θα ήθελα κατ' αρχήν εισαγωγικά να αναφέρω ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να γνωρίζετε ότι η παρουσίαση αυτή αποτελεί μια εμπειρία και μια πραγματικότητα που προέρχεται από την καθημερινή ενασχόληση και τη διαχείριση του ζητήματος που αφορά στη μετανάστευση και κυρίως στις παράνομες μορφές της. Είναι εξαιρετικά κρίσιμο για όποιον μιλά πάνω στο θέμα αυτό να προσπαθεί να μοιραστεί τη πραγματική διάσταση του ζητήματος έτσι ώστε να κατανοήσει γιατί το ζήτημα αυτό αποτελεί ένα ζήτημα ασφάλειας.

Θα μοιραστούμε λοιπόν μαζί και θα σας παρουσιάσω επιχειρώντας μια εννοιολογική προσέγγιση αυτού του ζητήματος ενώ παράλληλα θα αναφερθούμε και στην εθνική εικόνα της κατάστασης, πώς παρουσιάζεται αυτή η εικόνα, πώς έχει αυτή η κατάσταση και βεβαίως επειδή οι προλαλήσαντες αναφέρθηκαν στο θέμα της Ευρώπης δεν θα ήταν από μέρους μου αν θέλετε ατυχές να μην αναφερθώ στο θέμα της Ευρώπης και πώς η Ευρώπη αντιλαμβάνεται γενικότερα το θέμα της μετανάστευσης και τα θέματα της ασφάλειας που απορρέουν μέσα από αυτό και βεβαίως να καταλήξω και εγώ από τη δική μου πλευρά σε προκλήσεις παρούσες και μελλοντικές έτσι ώστε μέσα από αυτή τη περισυλλογή που ενδεχομένως προκύψει από τα θέματα που θα σας παρουσιάσω να καταστούμε καλύτερη στη διαχείριση αυτού του ζητήματος.

Πρώτα από όλα θα ήθελα να πω ότι έχουμε ουσιαστικά δυο άξονες. Ο πρώτος αναφέρεται στη μορφή και στα προβλήματα της μετανάστευσης και κυρίως της παράνομης και βεβαίως αυτές είναι οι διαστάσεις του φαινομένου. Στην πρώτη περίπτωση αφετηρία του ζητήματος είναι ο άνθρωπος και τα ανθρώπινα θέλω και όχι τα ανθρώπινα δημιουργήματα που και αυτά περιγράφονται όπως η φτώχεια, οι πολεμικές συγκρούσεις ή τα αυταρχικά καθεστώτα γιατί αυτά είναι δημιουργήματα μιας συμπεριφοράς αλλά αξίζει να μείνουμε στο πρώτο σημείο που έχει να κάνει με την ανθρώπινη ανάγκη.

Από τη στιγμή που κανένας νόμος, καμία συνταγματική πολιτεία δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το ανθρώπινο θέλω, αυτόματα εμείς καλούμαστε ως Ελλάδα, ως σύγχρονη χώρα αλλά και ως κομμάτι μιας

ευρύτερης πολιτικής και οικονομικής ένωσης, να διαχειριστούμε ένα ζήτημα το οποίο θα είναι **διαχρονικό** και το οποίο θα παρουσιάζει εντάσεις ή μειώσεις. Αραγε λοιπόν πρέπει να είμαστε πάντα καλά προετοιμασμένοι γιατί θα διαχειριζόμαστε συνεχώς αυτό το ζήτημα. Ήδη τώρα διανύουμε το τρίτο μισό δυο δεκαετιών σε σχέση με αυτό το ζήτημα.

Αξίζει επίσης να πούμε ότι είναι **πολυμορφικό** πρόβλημα διότι εκδηλώνεται με διαφορετικό κάθε φορά τρόπο. Έχουμε μετανάστευση με νομιμοφανείς διαδικασίες. Δεν είναι γνωστό στο κόσμο ότι πολλοί άνθρωποι - και αποτελούν αν θέλετε μια τάξη οικονομικά δυνατότερη σε σχέση με τους μετανάστες που προσπαθούν αν διασχίσουν τα σύνορα- είναι λοιπόν αυτή η τάξη των μεταναστών που μπορούν να πληρώσουν 4 και 5 χιλιάδες ευρώ για να αποκτήσουν ένα παραποιημένο έγγραφο και να διασχίσουν τα σύνορα). Αυτή λοιπόν είναι μια άλλη μορφή. Είναι η **παράνομη διέλευση των συνόρων** η διάσχιση τους δηλαδή από τα μη νομοθετημένα σημεία.

Είναι μια νέα μορφή οι **εκτοπισθέντες** οι οποίοι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις εστίες τους λόγω συγκρούσεων, πχ Σύριοι. Είναι η διασύνδεση αυτού του φαινομένου με τις οργανωμένες μορφές εγκλημάτων (τρομοκρατία, εξτρεμισμός). Κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει, ότι οι οργανώσεις που διακινούν αυτούς τους ανθρώπους κατευθύνουν τα χρήματα, τα οποία σωρεύονται σε εκείνες τις εγκληματικές δραστηριότητες, που μπορούν να πνίξουν κοινωνίες ολόκληρες (ISIS, TALIBAN, εμπόριο οπίου). Ζητήματα δηλαδή, που θα δούμε στη συνέχεια. Γι' αυτό λοιπόν το λόγο το ζήτημα είναι **πολυμορφικό** και θέλει μια πολύ συστηματική προσέγγιση.

Είναι κοινωνικό. Ξεκινά από τον άνθρωπο, αφορά τον άνθρωπο και δημιουργεί προβλήματα στον ίδιο τον άνθρωπο. Μαύρη αγορά εργασίας στη Ελλάδα στις χώρες προορισμού γενικότερα, προβλήματα ασφαλείας (αγαθό της κοινωνίας μας, δικαίωμα) προσβάλλεται η ασφάλεια, μικρή και μεγάλη παραβατικότητα, οργανωμένη εγκληματική δράση, επιβάρυνση του μηχανισμού παροχής προστασίας, ένα ζήτημα που δεν είναι απλό και δεν αφορά

μόνο τη βούληση μιας συντεταγμένης πολιτείας να μπορεί να προσφέρει και να διαχειρίζεται ανθρώπινα αυτούς τους ανθρώπους αλλά την αφορά αυτή τη πολιτεία και από τη πλευρά της πολιτικής γενικότερα καθώς αυτή η πολιτεία, η Ελλάδα στην προκειμένη περίπτωση, δέχεται ενίοτε κατηγορίες -στοχευμένες άλλοτε- διότι αδυνατεί να υποδεχτεί ή να φιλοξενήσει ανθρώπινα μεγάλους αριθμούς μεταναστών, κάτι δηλαδή που υπερβαίνει τα όρια μιας συντεταγμένης χώρας. Έτσι λοιπόν βλέπουμε, ότι δεν είναι μόνο διαχρονικό και πολυμορφικό αλλά και κοινωνικό.

Είναι **διεθνές και πολυμερές ζήτημα**. Το φαινόμενο αυτό έχει εξέλξει γεωγραφική. Θα δούμε στη συνέχεια, ότι έχει αφετηρία, δηλαδή αρχή μέση και τέλος. Άραγε λοιπόν στη γεωγραφική εξέλιξη της επηρεάζει τις χώρες που εμπλέκονται σε όλη αυτή την αλυσίδα εξέλιξης του ζητήματος. Έχουμε πολιτική εκμετάλλευση του ζητήματος. Δεν είναι άγνωστο το γεγονός, ότι υπάρχουν χώρες που χρησιμοποιούν το εργαλείο της μετανάστευσης για να δημιουργήσουν, να εξωτερικεύσουν ζητήματα και προβλήματα. Είναι η αλλαγή του τρόπου πολιτικής συμπεριφοράς ορισμένων χωρών που το χρησιμοποιούν ως εργαλείο για να πετύχουν σκοπούς – επιδιώξεις. Και βεβαίως είναι διεθνές και πολυμερές γιατί έχουμε ζητήματα που αφορούν στη χρηματοδότηση της διεθνούς τρομοκρατίας και του Ισλαμικού Εξτρεμισμού.

Με αυτή λοιπόν την πρώτη προσέγγιση –πληροφορίες προσπαθώ να σας παρουσιάσω μια εννοιολογική προσέγγιση και να μοιραστώ μαζί σας τις ακόλουθες πληροφορίες.

Άραγε έχουμε να κάνουμε με ένα φαινόμενο; Δεν είναι κάτι παροδικό. Και σε αυτό συνηγορούν τα αίτια που το συντηρούν. Είναι εξόχως κοινωνικό ζήτημα. Δημιουργείται και επηρεάζει τον άνθρωπο και ως κοινωνικό ζήτημα θα πρέπει στόχος μιας κοινωνικής και συγκροτημένης διαχείρισης να είναι ο ίδιος ο άνθρωπος, όχι αυτός που αναγκάζεται στη μετανάστευση αλλά και ο πληθυσμός που ζει και βιώνει σε μια χώρα που δέχεται τους μετανάστες. Είναι αναφαίρετο δικαίωμα όλων μας να μπορούμε να ζούμε αρμονικά και μέσα σε ένα πλαίσιο ασφάλειας (η ασφάλεια είναι αγαθό και γιαυτό εντάσσεται στη κοινωνική πραγματικότητα). Και βεβαίως η άλλη διάσταση είναι η **συλλογική διαχείριση**, η πολυεθνική διαχείριση του ζητήματος για να μπορέσουμε να ελέγξουμε, όσο μπορούμε καλύτερα τα αίτια του ζητήματος. Και αυτή η πολιτική διαχείριση απαιτεί ολοκληρωμένη προσέγγιση, συνεκτική πολιτική, για να μπορείς συντεταγμένα και με τρόπο επίκαιρο -διότι έχουμε μια διαρκή επικαιροποίηση- φύγαμε από την παραδοσιακή μετανάστευση, δεν έχουμε μόνο οικονομικούς μετανάστες, έχουμε και πρόσφυγες, έχουμε εκτοπισθέντες. Δηλαδή πρόσωπα που χρήζουν -κατ’ αρχήν- διεθνούς προστασίας. Ολοκληρώνοντας αυτό το πλαίσιο (2διαφ) πιστεύω έχουμε κατανοήσει αυτό που θα σας παρουσιάσω κατωτέρω.

Είναι σημαντικό να δούμε και να σας δώσω μερικές πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον ασφάλειας

στις χώρες διέλευσης και προέλευσης. Θέλω να κάνω μια επισήμανση από την αρχή. Δεν είναι εξαντλητικές οι πληροφορίες. Οι πληροφορίες και οι περιοχές είναι κυρίως της Μ. Ανατολής και κυρίως οι χώρες που κατά κύριο λόγο αφορούν την Ελλάδα, εξαιρείται η Αφρική που περιλαμβάνεται όμως, ως ζήτημα στα εξωτερικά μας σύνορα. Μας απασχολούν οι Αφρικανικές χώρες. Πριν όμως προχωρήσω θα ήθελα να τοποθετηθώ σε ένα σχόλιο ερώτημα που έκανε ο Στρατηγός και Ακαδημαϊκός κ Σκαρβέλης. Ρώτησε: γιατί αυτές οι ροές στην Ευρώπη; Υπήρξε ένας χαρακτηρισμός της Ευρώπης από τους προλαλίσαντες «άθρη Ευρώπη». Ιστορικά συνδεδεμένη η Ευρώπη με τις χώρες αυτές. Αποικιοκρατία. Δεν το βλέπουμε Ελληνικά. Το βλέπουμε Ευρωπαϊκά. Κάποτε αυτές οι χώρες ήταν αποικίες. Υπήρξε κάποια σύνδεση, υπήρξαν δεσμοί. Συγγενικές σχέσεις. Υπάρχουν ήδη μετανάστες στην Ευρώπη. Τα ζητήματα της οικονομίας, ασφάλεια, το ασφαλιστικό ζήτημα είναι ένα τεράστιο ζήτημα για όλη την Ευρώπη, εργατικό δυναμικό, φιλελεύθερες ανοικτές κοινωνίες. Κάποιες λοιπόν απαντήσεις που απαντούν στο ερώτημα γιατί η Ευρώπη.

Ξεκινώ την παρουσίασή μου από το **Αφγανιστάν**.

Βασικά χαρακτηριστικά ασφάλειας στη χώρα αυτή:

Για περισσότερες από 3 δεκαετίες υπάρχει πόλεμος φατριών και ο πόλεμος αυτός γίνεται για τη διαχείριση του εμπορίου του οπίου, τα ναρκωτικά. Ο πόλεμος αυτός ενίοτε βαφτίζεται θρησκευτικός, όπως και σήμερα που έχουμε αντίπαλες παρατάξεις. Είναι η νέα μορφή διαμάχης που έχει ξεσπάσει μέσα στο Αφγανιστάν μεταξύ αυτών των φατριών, αφορά θρησκευτική διαμάχη μεταξύ των Ταλιμπάν και μουσουλμάνων που έχουν ασπαστεί το ISIS. Όλη αυτή η σύγκρουση σε συνδυασμό και με το ότι στα σύνορα Αφγανιστάν Ιράν και Αφγανιστάν -Πακιστάν δεν υφίστανται συγκροτημένες συνοριακές υπηρεσίες αλλά είναι κοινωνίες διασυνοριακές δηλαδή κτηνοτρόφοι με δεσμούς αίματος μεταξύ τους, δημιουργεί το εξής ζήτημα: Άνθρωποι που προέρχονται από αυτές τις οικογένειες χρηματοδοτούνται από τις εν λόγω οικογένειες για να μεταναστεύσουν και να μεταφέρουν στο τόπο προορισμού τους χρήματα σε αυτές τις οικογένειες. Οι οικογένειες αυτές στα σύνορα λειτουργούν και ως διακινητές ναρκωτικών ουσιών. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί ένα μόνιμο παραδοσιακό ρεύμα μετανάστευσης Αφγανών προς τη δύση, ουσιαστικά στην Ευρώπη. Τελευταία υπήρξε μια συστηματική στροφή προς Αυστραλία χωρίς όμως αυτό να πραγματοποιηθεί αφού οι Αυστραλιανές αρχές τροποποίησαν ως προς το αυστηρότερο τη νομοθεσία που μαζί με την απόσταση δημιούργησαν μια ασπίδα προστασίας.

Το **Ιράν** αποτελεί μια χώρα που πρόσφατα βγήκε από το τούνελ και επανήλθε στη διεθνή κοινότητα μετά την επιτυχή έκβαση των συνομιλιών για το πυρηνικό της πρόγραμμα. Έχει αποκτήσει πλέον τις σχέσεις που θέλει σε διεθνές επίπεδο. Η προηγούμενη κατάσταση παράλληλα την εμπόδιζε ουσιαστικά να κινήσει 2.500.000 περί-

που μετανάστες Αφγανούς που ήταν ήδη στο έδαφός της. Η δυνατότητα πλέον να επικοινωνεί καλύτερα με τη διεθνή κοινότητα αλλά και η επίσημη θέση του IPAN ότι αυτοί οι μετανάστες συνιστούν μια απειλή που δημιουργεί εθνολογικά προβλήματα μέσα στο Ιράν και συνεπώς αποτελούν ξένο σώμα και θα πρέπει με κάποιο τρόπο να φύγουν. Η επιστροφή στο Αφγανιστάν είναι δύσκολη. Καθημερινά στα σύνορα υπάρχουν ένοπλες επιχειρήσεις κυρίως με ομάδες που διακινούν το λαθρεμπόριο. Το Ιράν λοιπόν, ως χώρα διέλευσης των Αφγανών έχει μια διαμορφωμένη στρατηγική και παράγει και η ίδια ένα μικρό αριθμό μεταναστών αντίθετων με τη θεοκρατική κουλτούρα αλλά και στο καθεστώς του Ιράν.

Συρία και Ιράκ. Στο Ιράκ υπάρχει μια όχι καλά ελεγχόμενη κατάσταση. Το Ισλαμικό κράτος που ιδρύθηκε στη Συρία έχει ήδη επηρεάσει τα Βόρεια σύνορα του Ιράκ. Κτυπά συστηματικά περιοχές του Β Ιράκ, έχει καταλάβει περιοχές στο Β. Ιράκ και όλες οι Κουρδικές περιοχές βρίσκονται υπό την απειλή του ISIS. Η κατάσταση αυτή είναι το εφελτήριο δημιουργίας μεταναστευτικών ροών Κούρδων κυρίως, οι οποίοι μέσω Τουρκίας κινούνται προς την Ευρώπη. Κανείς δεν μπορεί να προσδοκά μια συντεταγμένη πολιτική αντιμετώπισης του προβλήματος από το Ιράκ. Παράλληλα στη Συρία η κατάσταση έχει γίνει εξαιρετικά σύνθετη. Τρεις ουσιαστικά πόλοι έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις εξελίξεις στη Συρία. Οι εμφυλιο-πολεμικές συγκρούσεις δεν αφήνουν ελπίδες και ωθούν και τους πλέον υπομονετικούς εκτός της χώρας αυτής κυρίως προς Ιορδανία και Λίβανο. (βλ διαφάνειες για αριθμούς). Άρα υπάρχει μεγάλος αριθμός εκτοπισθέντων-προσφύγων που αποτελούν νέες μεταναστατευτικές ροές. Όλες αυτές οι ροές συν 2,5 εκατομμύρια Σύριοι βρίσκονται στο έδαφος της Τουρκίας που είτε φιλοξενούνται στα σύνορα σε στρατόπεδα της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ είτε κινούνται σε περιοχές με σκοπό να προχωρήσουν και να προσεγγίσουν τα Ελληνικά εξωτερικά σύνορα. Τα νούμερα είναι αρκετά μεγάλα. 2,5 εκ. Σύριοι στην Τουρκία, 500.000 Αφγανοί, 200.000 Ιρακινοί, 300.000 Πακιστανοί και λοιποί Αφρικανοί. Πολλοί είναι στην Τουρκία είτε ως μετανάστες είτε ως πρόσφυγες.

Η σύνθεση των μεταναστευτικών ροών 20-25% Αφγανοί, 55-60% Σύριοι, 15-25% Πακιστανοί κ.α. Το 60% από αυτούς επιθυμεί να μεταβεί στην Γερμανία και Σουηδία, το 5% να μείνει στην Ελλάδα ενώ το υπόλοιπο 30-35% να εγκατασταθεί σε άλλα κράτη της ΕΕ. Το 95% είναι μουσουλμάνοι σίτες και σουνίτες και το 60% αυτών έχει προσφυγικό προφίλ. Το 80% είναι άνδρες και 20% γυναίκες.

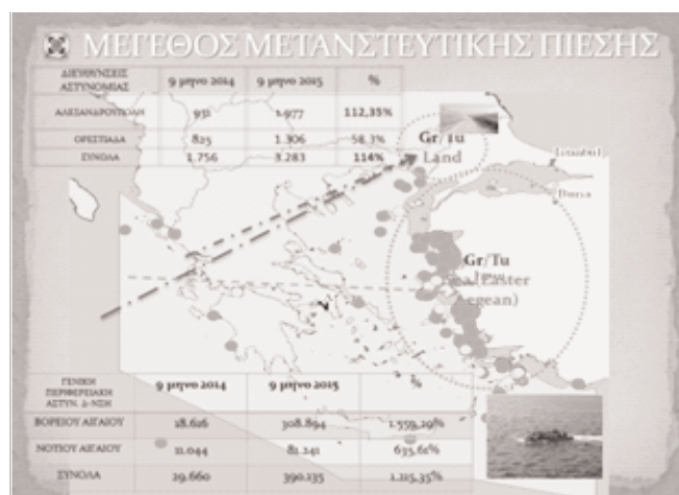
Ρόλος και Πλαίσιο Τουρκίας. Συνιστά χώρα διέλευσης. Δεν έχουμε οικονομικούς μετανάστες από τη Τουρκία. Είναι χώρα προς ένταξη στην ΕΕ. Χρηματοδοτείται τόσο για να προσαρμόσει τις πολιτικές της από την ΕΕ όσο και για να διαχειριστεί το Συριακό πληθυσμό που βρίσκεται στο έδαφός της. Είναι ασφαλής Τρίτη χώρα. Είναι μουσουλμανική χώρα με θρησκευτικό καθεστώς που απαντά στο γιατί συγκεντρώνονται εκεί οι μουσουλ-

μάνοι. Βρίσκεται σε σύγκρουση στα ΝΑ σύνορα με τους Κούρδους. Σημαντικό στοιχείο γιατί από Νότια και Ανατολικά έχουμε την είσοδο των μεταναστών στο έδαφός της. Έχει Ηγετικά συμφέροντα στη περιοχή η Τουρκία. Άρα έχει λόγους να αξιοποιήσει αυτό το εργαλείο που λέγεται μετανάστευση. Είναι διεθνής κόμβος εγκληματικών οργανώσεων. Δεν υπάρχει αρχή ασφαλείας σε όλο τον κόσμο που να μη γνωρίζει ότι η Κωνσταντινούπολη αποτελεί το μοναδικό χώρο δράσης των οργανωμένων εγκληματικών ομάδων που διακινούν τουλάχιστον παράνομους μετανάστες.

Περνώντας στα Ελληνικά σύνορα θα ήθελα να σας δώσω μια πληροφορία. Τα σημεία που γίνονται οι αποβιβάσεις φαίνονται στη διαφάνεια.

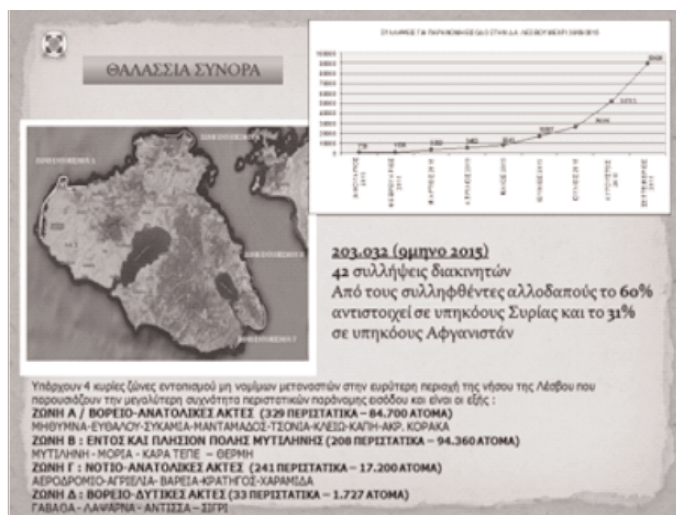

Το μέγεθος της μεταναστευτικής ροής φαίνεται στη διαφάνεια 393000 μέχρι το Σεπ 2015 στη θάλασσα και 308000 στον Έβρο.

Οι παραπάνω αριθμοί απαντούν στο εάν μια χώρα μπορεί να υποδεχτεί τόσο μεγάλους αριθμούς και να τους μεταχειριστεί με την ίδια αξιοπρέπεια.

Αναφορικά με τη Λέσβο (χαρακτηριστικό παράδειγμα) υπάρχουν 4 σημεία αποβίβασης που από μας έχουν δώσει 203.000 μετανάστες το τελευταίο 9μηνο. Οξεία αύξηση από τον Ιούνιο

Συγκεντρωτικά και συγκριτικά τα μεγέθη φαίνονται στη διαφάνεια και είναι εμφανής η σύγκριση μεταξύ Έβρου και νησιών.

Ο Έβρος είναι αρκετά χαμηλά γιατί περίπου 28000 άτομα έχουμε καταφέρει να προλάβουμε στο 9μηνο να εισέλθουν στον Έβρο που δείχνει και την αποτελεσματικότητα των αρχών. Η περιοχή αυτή λοιπόν παρουσιάζει μικρότερο ρίσκο.

Οι κυριότερες υπηκοότητες των μεταναστών είναι οι Σύριοι, οι Αφγανοί, Ιρακινοί και Πακιστανοί. Οι Αλβανοί όσο και αν προκαλεί εντύπωση είναι μια υπηκοότητα που εξακολουθεί να ξι παράνομα στην Ελλάδα καθώς έχουμε πολλές παραβιάσεις του δικαιώματος παραμονής τους.

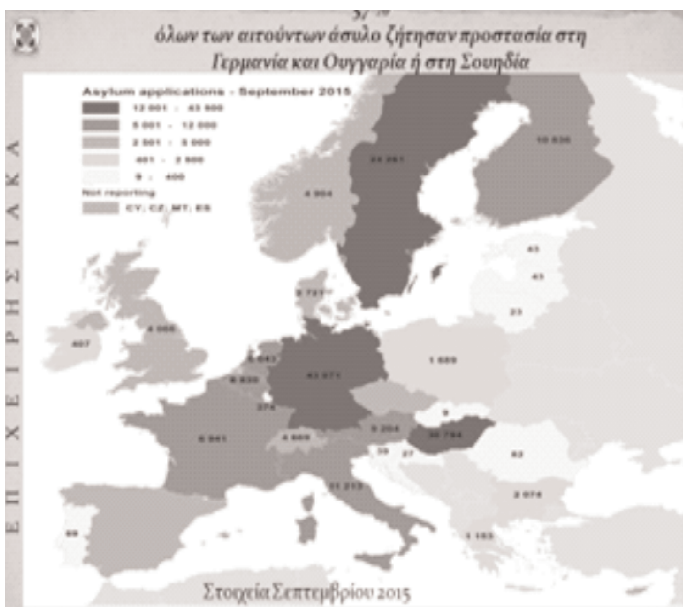
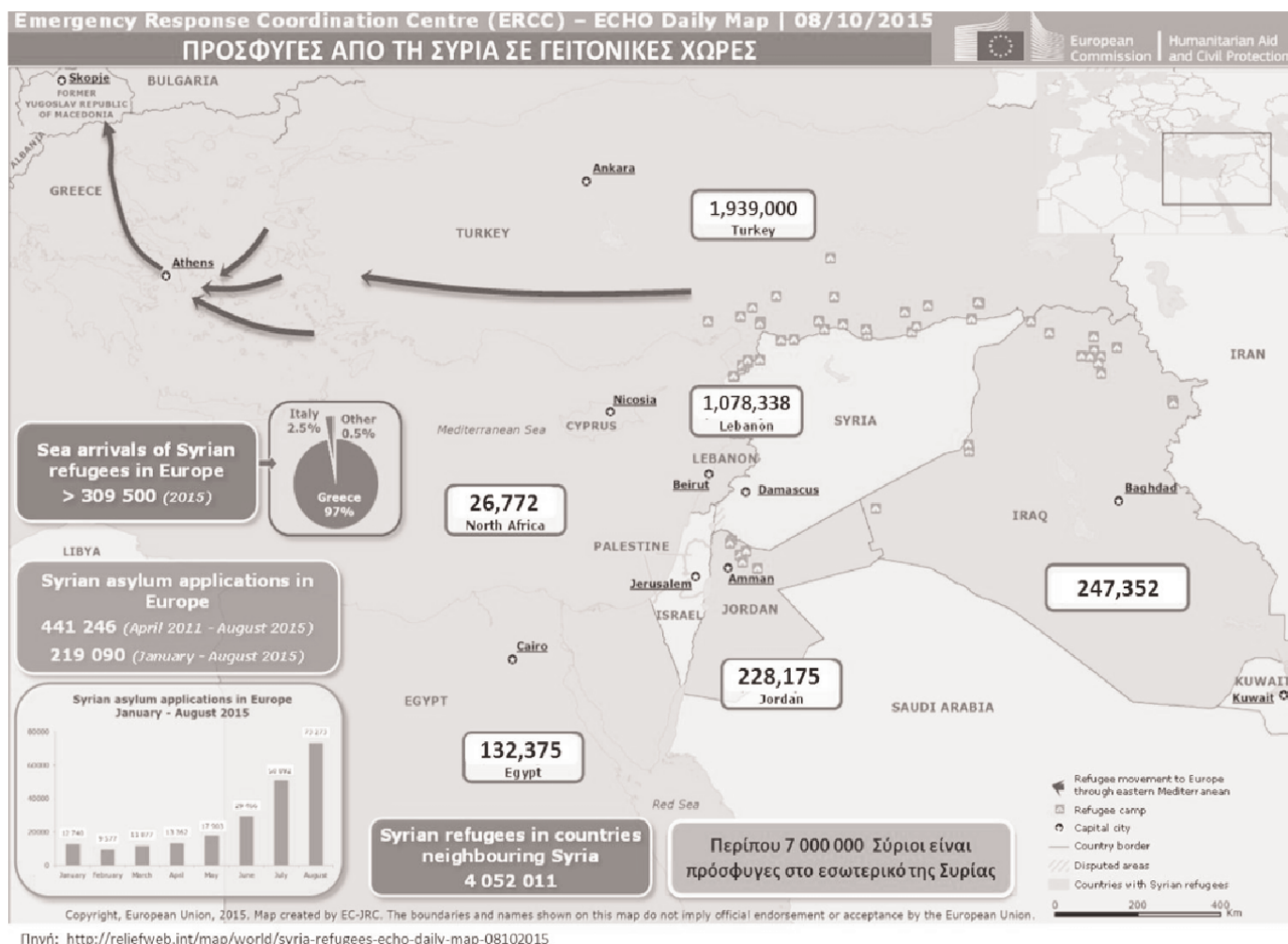
Ασφάλεια συνόρων. Τα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε είναι ουσιαστικά η Ισλαμική τρομοκρατία, οι προσκλήσεις στρατολόγησης των Τζιχαντιστών, που έχουν πια ένα διεθνικό χαρακτήρα αφού δεν απευθύνονται μόνο σε μουσουλμάνους που ζουν στη Συρία αλλά έχουν ένα ευρύτερο χαρακτήρα. Είναι η δομή και η δράση του Ισλαμικού Κράτους που στηρίζεται σε στρατιωτικά μοντέλα οργάνωσης. Είναι η λογική εκδή-

λωσης της δράσης που στηρίζεται στον ακραίο δογματισμό. Δεν υπάρχει λογική. Δεν ξέρεις τι να περιμένεις και ποια είναι η ποιο ακραία συμπεριφορά. Είναι η δράση τους κατά των κουρδικών πληθυσμών της Συρίας και του Ιράκ, της Χεζμπολάχ και των σιιτών -υπάρχει μια αντίθεση μεταξύ σιιτών και σουνιτών- και βεβαίως είναι η γεωγραφική θέση της Ελλάδας. Αυτά είναι τα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε στα σύνορά μας .

Η Ελληνική αστυνομία έχει μια ικανότητα. Δηλαδή αποτελεσματικό επίπεδο διαχείρισης και ταυτοποίησης τέτοιων προσώπων χωρίς βέβαια πάντοτε να παραβλέπουμε, ότι ο εχθρός του καλού είναι το καλύ-τερο. Έχουμε μια τέτοια πληροφόρηση των ανθρώπων που αναζητούμε είτε στα εξωτερικά σύνορά μας είτε ο αλλοδαπός έρχεται με τη μορφή του παράνομου μετανά-στη είτε κινείται μέσα από τα νόμιμα σημεία εισόδου – εξόδου. Οι βάσεις δεδομένων που υπάρχουν μας επιτρέπουν αν έχουμε μια μεγαλύτερη ακρίβεια στην αναζήτηση. Είναι θετικό αυτό. Και δεν λειτουργούμε ως μοναχική χώρα, έχουμε και την Ευρώπη και μπορούμε σε αυτό να στηριζόμαστε. Επίσης θέλω να σας πω, ότι πυρή-νες ενδεχομένως ομάδων που έχουν ασπαστεί τα ιδεώδη και υποστηρίζουν τον ISIS και υπάρχουν στη Βαλκανική κινούνται απευθείας στη Τουρκία, άρα απειλές για την Ελλάδα. Ως κίνδυνος ουσιαστικός δεν υφίσταται και η καταγραφή είναι συστηματική σε όλα τα επίπεδα. Οι κύριοι φορείς που ουσιαστικά διαχειρίζονται αυτό το πλέγμα στα εξωτερικά σύνορα είναι η ΕΛ.ΑΣ και το Λ.Σ. Κανείς δεν μπορεί να μην εξάρει τη συμβολή και τη προσπάθεια των ΕΔ που με τη τεχνογνωσία και υποστή-ριξη βοηθούν να πάμε στη σωστή κατεύθυνση. Ουσια-στικά οι δραστηριότητές μας έχουν αφετηρία τις τρίτες χώρες μέσω των διπλωματικών αρχών, τη διμερή συνερ-γασία δηλαδή προσπαθούμε με την Τουρκία να συνεργα-στούμε είτε σε διμερές είτε σε ευρωπαϊκό επίπεδο στο πρόβλημα αυτό, να ελέγχουμε αποτελεσματικά τα σύ-νορά μας και βεβαίως να ασκούμε ελέγχους στο εσωτε-ρικό της χώρας.

Θέλω να περάσω στην ευρωπαϊκή εικόνα της κατάστασης γιατί είναι πολύ σημαντικό να δείτε πως αντι

λαμβάνεται η Ευρώπη. Η καρδιά της Ευρωπαϊκής σκέψης έγκειται στο κύκλο της διαφάνειας

Το πλαίσιο είναι η εφαρμογή των ισχυόντων Ευρωπαϊκών Κανόνων. Δεν θα το αναλύσω περισσότερο. Θα σας δώσω όμως μια επιχειρησιακή εικόνα που ουσιαστικά επιβεβαιώνει αυτό που ανέφερα παραπάνω που αναφέρετε στη παρακάτω διαφάνεια που δείχνει ότι η Γερμανία δέχεται το μεγαλύτερο αριθμό μεταναστών με

2η τη Σουηδία .

Οι προκλήσεις σε σχέση με αυτή την λογική την εφαρμογή δηλαδή των ισχυόντων κανονισμών της ΕΕ είναι:

- Έλλειψη Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της μετεξέλιξης του φαινομένου.
- Λήψη αποσπασματικών μέτρων τα οποία λειτουργούν σε βάρος της αλληλεγγύης και της ίσης κατανομής της ευθύνης.
- Επιχειρησιακή αδυναμία διαχείρισης των μικτών μεταναστευτικών ροών στα σύνορα.
- Μετατροπή των Ευρωπαϊκών μηχανισμών επιτήρησης σε μέσα υποδοχής μικτών μεταναστευτικών ροών.
- Ώθηση των κ-μ στην ανάπτυξη τεχνολογιών που δεν είναι ικανές να αντιμετωπίζουν μαζικές προσφυγικές ροές, στα σύνορα.
- Έλλειψη συνοχής στις πολιτικές της Ε.Ε. στη συνεργασία της με τρίτες χώρες – Συνέργεια εξωτερικής πολιτικής ΕΕ, με τομέα Εσωτερικών Υποθέσεων. Για τις Εθνικές προκλήσεις θα πρέπει να έχουμε σε Εθνικό επίπεδο εξασφάλιση συμπληρωματικότητας και συνεκτικότητας στη διαχείριση ζητημάτων εθνικής και δημόσιας ασφάλειας αλλά και τη δημιουργία ενός ενιαίου φορέα ασφάλειας, όχι άμυνας και αυτό θα μας δώσει ένα δόγμα εσωτερικής ασφάλειας.

Εδώ τελειώσα την εισήγησή μου. Σας ευχαριστώ

Ομιλητής : Α. Λαυρέντζος
Σύμβουλος Επιχειρήσεων και Συγγραφέας –Αναλυτής

Έχω οργανώσει μια παρουσίαση 20λεπτών που θα προσπαθήσω να πω μερικά πολύ συγκεκριμένα και πολύ χτυπητά πράγματα. Θα παρουσιάσω κυρίως διαγράμματα πάνω στα οποία θα δούμε το δημογραφικό σε συνδυασμό με το μεταναστευτικό πρόβλημα γιατί νομίζω ότι το πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε είναι σε ένα πολύ πιο βασικό πιο θεμελιώδες επίπεδο γιατί έχουμε ουσιαστικά την πολύπλευρη διάβρωση της πληθυσμιακής δομής της χώρας από πολλές πλευρές. Δηλαδή και εσωτερικά είμαστε στην αρχή μιας δημογραφικής κατάρρευσης και δεν είναι καθόλου υπερβολικό αυτό που λέω και από την άλλη μεριά έχουμε μια συνεχή εισροή αλλοδαπών πολύ διαφορετικού πολιτισμικού υποβάθρου από εμάς.

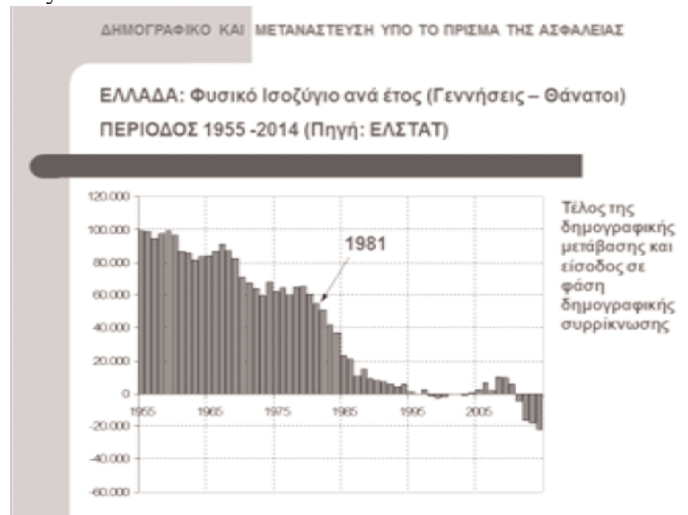
Ξεκινά λοιπόν με ένα πρώτο διάγραμμα το οποίο μας φέρνει στο τι γίνεται περίπου αυτή τη περίοδο, την τελευταία τριακονταετία και όπως βλέπετε με μπλε συμβολίζεται (στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας) η πορεία των γεννήσεων και με κόκκινο πορεία των θανάτων

Η βασική παρατήρηση είναι η ραγδαία πτώση των γεννήσεων μετά το 1981, τη δεκαετία του '80 και περίπου στο '90 γεννήσεις και θάνατοι συναντήθηκαν αριθμητικά, μπήκαμε σε μια ισορροπία. Εδώ υπάρχει μια συνεισφορά μετακινήσεων αλλοδαπών η οποία μας κράτησε σε κάποια ισορροπία και δεν μας οδήγησε ταχύτερα στη πτώση αλλά όπως βλέπετε τα τελευταία χρόνια οι γεννήσεις έχουν κατέβει πολύ πιο κάτω από τους θανάτους. Τα στοιχεία είναι μέχρι το Σεπτ 2014, τα τελευταία που δημοσιοποίησε η ΕΛΣΤΑΤ, οπότε μπαίνουμε σε φάση καθαρής αριθμητικής μείωσης. Σε αυτό το διάγραμμα δεν είναι ακόμα ορατό το μέγεθος του προβλήματος.

Στο επόμενο διάγραμμα θα δούμε το φυσικό ισοζύγιο ενός πληθυσμού από το 1955 έως και το 2014. Εδώ έχουμε ένα βασικό δημογραφικό φαινόμενο, το φαινόμενο της δημογραφικής μετάβασης, συμβαίνει περίπου σε όλες τις χώρες ή σχεδόν σε όλες τουλάχιστον σε όσες είναι ανεπτυγμένες και συνίσταται στο εξής. Αρχικά έχουμε μια μείωση της θνησιμότητας λόγω προόδου της ιατρικής, της

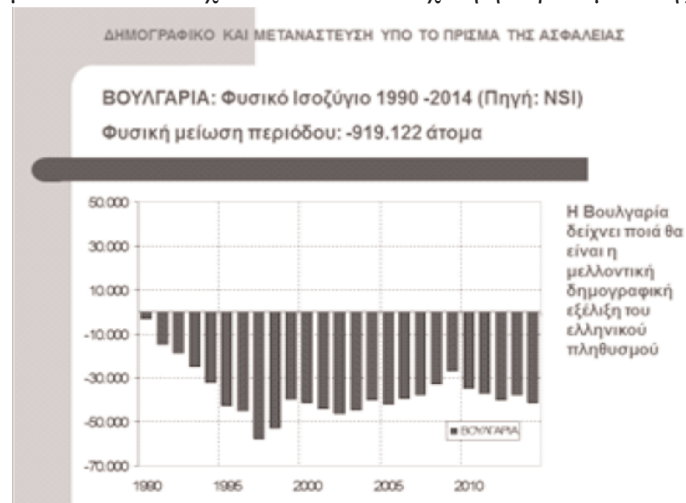
τεχνολογίας, της υγιεινής, της διατροφής, σημαντική αύξηση του μ.ό. ηλικίας, και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να έχουμε περίσσειμα γεννήσεων και ένας πληθυσμός να αυξάνεται.

Σε επόμενο χρόνο όμως όσο οι πληθυσμοί αστικοποιούνται μπαίνουν στο σύγχρονο τρόπο ζωής, που έχει πολλούς λόγους που μειώνει τη γονιμότητα πχ περιορισμένος χώρος οικογενειών σε διαμερίσματα, φαινόμενο αστυφιλίας, κυρίως τα ατομικά και ατομοκρατικά μοντέλα και αντιλήψεις σύγχρονου τρόπου ζωής, που διαφυλάσσουν την ατομικότητα και παρατείνουν το βίο εκτός οικογένειας και οδηγούν πολλές φορές σε τελική επιλογή. Από τα στοιχεία που έχω το 15% των γυναικών στην Ελλάδα σήμερα καταλήγει σε ατεκνία. Βλέπουμε λοιπόν πόσο (για μένα) αυτό το διάγραμμα αποτυπώνει πλήρως τη κατάσταση γιατί είναι ένα διάγραμμα 60 ετών. Πρόκειται λοιπόν για ένα φαινόμενο το οποίο επιτείνεται μετά το 1981, δεν είναι πολιτικοί οι λόγοι, αλλά ένα γενικότερο φαινόμενο στις Δυτικές χώρες αλλά στην Ελλάδα εκδηλώνεται με ιδιαίτερη ένταση κυρίως τα τελευταία 4 χρόνια. Στο διάγραμμα (επάνω) βλέπουμε με στοιχεία ΕΛΣΤΑΤ και μετά την αφαί-

ρση των γεννήσεων αλλοδαπών (κόκκινο) στην Ελλάδα την εικόνα της φυσικής μείωσης του πληθυσμού του Ελληνικού πληθυσμού. Έχει ξεκινήσει μια ραγδαία δημογραφική μείωση. Μπορεί ακόμα αυτό να μη μας προβληματίζει ή να θεωρούμε ότι η κατάσταση αυτή είναι παροδική, βοηθά η κρίση, μειώνονται οι γεννήσεις, υπάρχει μια ασφάλεια και ότι κάποια στιγμή θα ανακάμψει.

Θα δούμε λοιπόν το παράδειγμα μιας χώρας που ακολουθούμε καταπόδας και είναι η Βουλγαρία, πώς εξελίχθηκε παρακάτω αυτό. Δηλαδή ουσιαστικά εμείς βρισκόμαστε στην αρχή αυτού του φαινομένου. Οι λόγοι που το φαινόμενο αποκτά μονιμότητα είναι πολύ συγκεκριμένοι. Για να μπορεί να διατηρείται ένας πληθυσμός θα πρέπει οριακά κάθε γυναίκα να γεννά 2,1 παιδιά. Αυτή τη στιγμή έχουμε πέσει στα 1,3 και αν αφαιρέσουμε τη συνεισφορά των αλλοδαπών που είναι περίπου το 16%, είμαστε στο 1,1-1,2 παιδιά. Αυτό σημαίνει ότι κάθε γενιά γυναικών δεν αντικαθίσταται αφού στις 100 γυναίκες θα γεννηθούν 70-80 κόρες, αυτές θα γεννήσουν ακόμα λιγότερες κόρες κλπ. Πρόκειται λοιπόν για ένα αυτο-τροφοδοτούμενο φαινόμενο και ακατάσχετο. Είναι ακατάσχετη η πορεία μείωσης

αν δεν αλλάξει άμεσα και με εντυπωσιακό τρόπο –που είναι πολύ δύσκολο- η γονιμότητα του Ελληνικού πληθυσμού. Ανάλογο είναι και το φαινόμενο στη Σερβία. Όλοι οι Ορθόδοξοι βρίσκονται σε δημογραφική κάθοδο. Η Βουλγαρία έχει χάσει περίπου 1 εκ. μόνο από το φυσικό ισοζύγιο. Η Βουλγαρία έχει σήμερα μικρότερο πληθυσμό από αυτόν του 1960. Αυτή (διάγραμμα) είναι η πορεία που βρισκόμαστε εμείς. Είναι ένα δραματικό διάγραμμα που

θέλω να προσέξετε πολύ. Είναι στοιχεία του ΟΗΕ από το 2010 δημογραφικών προβολών. Πρόκειται για δημογραφικές προβολές που κάνει ή EUROSTAT. Θα τονίσω ότι δεν είναι το πλέον δυσμενές σενάριο αλλά αποτελεί βασικό σενάριο. Βλέπετε λοιπόν τι συμβαίνει σε ένα πληθυσμό όπως της Βουλγαρίας που έχει αρνητικό φυσικό ισοζύγιο και λόγω κρίσης και πολιτικής αναταραχής που ξεσπά τη δεκαετία του '90 έχει και εκροή πληθυσμού. Είναι συντριπτικός αυτός ο συνδυασμός γιατί χάνεις και γεννήσεις που δεν έκανε ο γόνιμος πληθυσμός, χάνεις και νεολαία, χάνεις και τις γεννήσεις που αυτοί (νεολαία) τις κάνουν αλλού. Η πτώση λοιπόν από ένα σημείο και πέρα γίνεται ταχύτατη. Αυτό το κομμάτι που σας δείχνω είναι ιστορικό γιατί έχει ήδη συντελεστεί στη Βουλγαρία. Αυτή είναι η πορεία της και με τα μαθηματικά στοιχεία που γνωρίζω σε αυτή τη πορεία έχει μπει και η Ελλάδα. Εδώ έχουμε τη πρόβλεψη της EUROSTAT για τον Ελληνικό πληθυσμό με το main scenario. Υπάρχει μια σχετικά αισιόδοξη εκτίμηση, ότι η γονιμότητα θα ανέβει από το 1,2 -1,3 παιδιά στο 1,5-1,6 μέχρι το 2060. Ενδεχομένως να είναι αισιόδοξο το σενάριο αυτό. Την ίδια στιγμή υπάρχει μια εκτίμηση στο σενάριο αυτό για μία εκροή Ελληνικού πληθυσμού που φτάνει περίπου τις 300.000 και ολοκληρώνεται μέχρι τη δεκαετία του 2030.

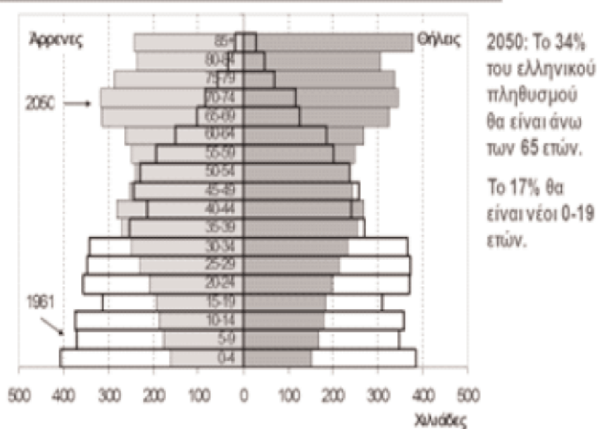
Η σύγκριση μεταξύ Βουλγαρίας και Ελλάδος δεν είναι τυχαία αφού οι δύο χώρες έχουν μια εκπληκτική πληθυσμιακή ομοιότητα. Όσοι ήταν στο σχολείο τη δεκαετία του '80 άκουγαν ότι οι δύο χώρες έχουν ομοιότητα πληθυσμιακή. Έγιναν όμως κάποια γεγονότα που αποτελούν τύχη για την Ελλάδα ότι δεν μπήκαμε στο βάραθρο όπως μπήκαν οι Βούλγαροι το 1990. Ουσιαστικά εμείς στη περίοδο αυτή 1980-1990 είχαμε μια παλινδρόσηση μεταναστών που έφυγαν τη δεκαετία του '60, κάποιων πολιτικών προσφύγων, και επειδή ήταν ακόμα θετικό το φυσικό ισοζύγιο δεν μπήκαμε σε φάση μείωσης. Από τη δεκαετία του '90 πάμε σε ένα άλλο κύμα (μηδενισμός θανάτων- γεννήσεων) και παίρνουμε μια τελευταία δημογραφική ανάσα από την εισοδο Βαλκάνιων και Ανατολικό-Ευρωπαίων μεταναστών που στη πλειονότητα γνωρίζουμε ότι είναι Αλβανοί και βέβαια πολλοί εξ αυτών Β. Ηπειρώτες. Η εκτίμηση η δική μου σε τεχνοκρατικό αλλά και Εθνικό επίπεδο είναι ότι η εξέλιξη αυτή είναι μια θετική εξέλιξη γιατί ουσιαστικά αφαιρέσαν ανθρώπινο δυναμικό από τις γειτονικές χώρες. Δική μας δουλειά τώρα είναι αυτούς τους ανθρώπους που έχουν κάνει και παιδιά να τους αφομοιώσουμε. Όσοι βέβαια δεν πληρούν κάποιες απαιτήσεις δεν θα πρέπει να γίνουν δεκτοί στη χώρα αυτή. Από το σημείο αυτό και μετά τα πράγματα αλλάζουν και οι «βολικοί μετανάστες» τελειώσαν.

Τώρα είμαστε σε κάτι τελείως διαφορετικό. Πάμε σε πληθυσμούς που είναι θρησκευτικά διαφορετικοί, πολιτισμικά έχουν τεράστιες διαφορές με εμάς και πολλοί από αυτούς έρχονται με τη πρόθεση να μεταβάλουν τη φυσιογνωμία της χώρας.

Δεν είναι όμως μόνο η αριθμητική μείωση του Ελληνικού πληθυσμού. Δεν είναι ότι σε μία γενιά μέχρι το 2050 δηλαδή θα χάσουμε 2εκ πληθυσμό, αλλά είναι η τε-

Πυραμίδες ηλικιών ελληνικού πληθυσμού 1961 και 2050

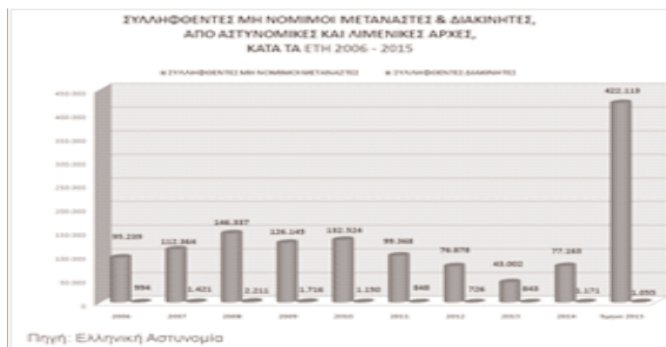
Προβολή 2050: Eurostat – Lower fertility scenario

ράστια αλλαγή στην ηλικιακή δομή του πληθυσμού. Στο διάγραμμα φαίνεται η πυραμίδα ηλικιών. Έχω βάλει μαζί την πυραμίδα ηλικιών του 1961 (λευκό) με αυτή του 2050 (γκρι) με τις προβλέψεις της Eurostat. Ομιλούμε για δύο πληθυσμούς που είναι περίπου ίδιοι αριθμητικά (8,3εκ το 1961, 8,9εκ το 2050) οι οποίοι όμως είναι ριζικά διαφορετικοί. Κάθε ράβδος είναι μια 5ετής ηλικιακή μονάδα. Στη βάση δηλαδή βλέπετε παιδιά από 0-4 έτη. Βλέπετε πόσα ήταν το 1961 και πόσα είναι σήμερα. Είχαμε περίπου 400 χιλ το 1961 και θα έχουμε τα μισά το 2025. Θα είναι το 17% του πληθυσμού οι νέοι από 0-17 ετών. Αντίθετα αυτοί που θα είναι άνω των 65 ετών θα είναι το 34%. Νομίζω ότι εδώ μπορεί κανείς να καταλάβει τι προβλήματα έχει μια τέτοια χώρα. Μια τέτοια χώρα δεν μπορεί να δώσει συντάξεις όσο και αν τις μειώσει, δεν μπορεί να έχει αποτελεσματικό στρατό, δεν μπορεί να έχει οικονομική ανάπτυξη (πχ οικονομική δραστηριότητα) και βεβαίως σε μια συρρικνούμενη αγορά κανείς δεν αξίζει να επενδύσει, άρα δεν έχει προοπτική μια τέτοια χώρα.

Εδώ βεβαίως θα πρέπει να σκεφτούμε ότι φύση απεχθάνεται τα κενά. Το τεράστιο δημογραφικό έλλειμμα που βλέπουμε στη βάση αυτής της πυραμίδας (λευκές περιοχές) είναι οι νέοι άνθρωποι που θα λείπουν. Φοβάμαι λοιπόν ότι τότε θα φτάσουμε και στο σημείο, να θεωρούμε πλέον αναγκαστική την ενσωμάτωση των αλλοδαπών ή θα μας το καταστήσουν αναγκαίο. Θα μας πουν ότι για να δουλέψουν κάποιοι και να πάρете συντάξεις πρέπει να τους δεχτούμε. Για μένα αυτό το διάγραμμα είναι η βάση του πολιτικού προβληματισμού που πρέπει να έχει αυτή τη στιγμή η ηγεσία της χώρας και η κοινωνία. Δηλαδή από τη μια μεριά δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτό το τεράστιο έλλειμμα θα καλυφθεί με αλλοδαπούς (θα μιλάμε για μια άλλη χώρα πλέον) από την άλλη δεν μπορούμε να το καλύψουμε και με αύξηση μέσω γεννήσεων. Είναι τόσο εντυπωσιακή η αύξηση που πρέπει να γίνει που δεν μπορεί να καλυφθεί αυτό το έλλειμμα. Αναγκαστικά πρέπει να πάμε να το αποφασίσουμε τώρα- σε μια συνδυασμένη πολιτική. Δηλαδή

σε μια σοβαρή δημογραφική πολιτική, η οποία θα κάνει τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια να αυξήσει τη γονιμότητα του Ελληνικού πληθυσμού και από την άλλη σε μια συνετή μεταναστευτική πολιτική, που θα πρέπει με κάποια κριτήρια πχ ασφάλειας, πολιτισμικά, αναγκαιότητας, να αποδεχτεί ορισμένους μετανάστες αλλά κατ' επιλογήν. Όχι μέσα από μια διαδικασία πληθυσμιακής πλημμυρίδας και διάχυσης. Και να τους ενσωματώσει με μηχανισμούς όπως παιδεία, να τους καταστήσει πολίτες αυτής της χώρας. Δυστυχώς φοβάμαι ότι δεν υπάρχει κανένα ελληνικό κόμμα, εξ όσων γνωρίζω, που να έχει διατυπώσει δημογραφική ή μεταναστευτική πολιτική.

Θα ήθελα να δούμε την άλλη διάσταση του προβλήματος που έχει να κάνει με το μεταναστευτικό. Στη γενική εικόνα η Ευρώπη έχει ένα πρόβλημα υπογεννητικότητας. Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ ο πληθυσμός της Ευρώπης αυξήθηκε κατά 35% ενώ της Ασίας 3πλασιάστηκε και της Αφρικής υπερ-τετραπλασιάστηκε. Υπάρχουν χώρες στην Αφρική που βρίσκονται σε πληθυσμιακή έκρηξη όπως η Νιγηρία και πιστεύω ότι πολύ σύντομα θα δυναμώσουν οι μεταναστευτικές ροές από την υπο-σαχάρα περιοχή.

Ο πληθυσμός συγκεκριμένων χωρών της Ασίας και της Αφρικής

Πίνακας 1: Δημογραφική εξέλιξη χωρών της Ασίας και της Αφρικής

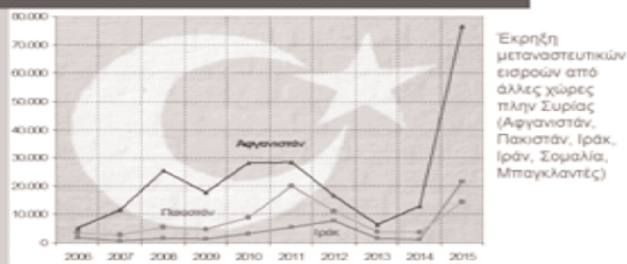
Χώρα	Πληθυσμός 1950 (εκατ.)	Πληθυσμός 2010 (εκατ.)	Πληθυσμός 2020 (εκατ.)	Πληθυσμός 2040 (εκατ.)
Πακιστάν	38	174	205	258
Νιγηρία	38	158	204	320
Μπαγκλαντές	38	149	175	190
Αιθιοπία	18	83	101	133
Αίγυπτος	22	81	95	116
Αλγερία	9	35	40	45
ΣΥΝΟΛΑ	163	680	820	1062

Πηγή: Δημογραφικά στοιχεία ΟΗΕ.

Η διαφάνεια αυτή μας δείχνει γιατί είναι αναπόφευκτος –πέραν των κρίσεων που συζητάμε στη Συρία, στο Ιράκ κλπ- ένας μεταναστευτικός κατακλυσμός. Βλέπουμε το πληθυσμό κάποιων χωρών (πχ Πακιστάν Μπαγκλαντές κλπ) το 1950 και εκτίμηση για το 2020 και 2040. Συνεπώς το συμπέρασμα είναι ότι πέραν των κρίσεων και πέραν των εκτάκτων γεγονότων που και αυτά θα είναι πυκνά –γιατί μιλάμε για κοινωνίες με νέους ανθρώπους που θα είναι σε αναβρασμό και διεκδίκηση μιας καλύτερης ζωής- θα έχουμε ένα συνεχές μεταναστευτικό κύμα το οποίο τώρα

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Συλληφθέντες αλλοδαποί για παράνομη είσοδο και παραμονή ανά υπηκοότητα από αστυνομικές και λιμενικές αρχές (πηγή: astynomia.gr)

τελευταία βλέπουμε να φουντώνει.

Το σχεδιάγραμμα δείχνει- με στοιχεία ΕΛ.ΑΣ- τους συλληφθέντες μη νόμιμους μετανάστες μερικοί εκ των οποίων έφυγαν, άλλοι έμειναν. Δείτε την εκτίναξη το 2015 . Τα στοιχεία μου δείχνουν 422.000 εκ των οποίων 277.000 καταγράφηκαν-δήλωσαν ως Σύριοι. Είναι λάθος να νομίζουμε ότι είναι ένα προσφυγικό πρόβλημα όπως πολλοί δημοσιογράφοι λανθασμένα ισχυρίζονται, για να είναι αρεστοί στους ακροατές τους, μη τυχόν χρησιμοποιήσουν τον όρο μετανάστες.

Εδώ έχω πάρει τρεις χώρες και ένα έτος τις συλλήψεις που έχουν γίνει. Βλέπετε λοιπόν ότι υπάρχει μια έκρηξη κυρίως για τους Αφγανούς (στοιχεία 9μήνου). Διαπιστώνεται λοιπόν μια συνολική έξαρση -που ίσως να είναι η εκκίνηση μιας επόμενης φάσης -του μεταναστευτικού φαινομένου και είναι λάθος να μιλάμε για προσφυγικό φαινόμενο μόνο.

Κύριος στόχος μου ήταν να παρουσιάσω τα δεδομένα. Έχοντας κανείς τα δεδομένα μπορεί να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα για το πόσο ιδιαίτερη είναι η περίοδος που διανύουμε αν τη συνδυάσει κανείς και με την οικονομική κατάσταση που βρισκόμαστε. Όσον αφορά στην ανεξέλεγκτη ροή μεταναστών νομίζω είμαστε σε μια διαδικασία αντικατάστασης πληθυσμού, με ότι αυτό συνεπάγεται. Το θέμα δεν είναι μόνο Εθνικό αλλά και λειτουργικό. Μπορεί μια χώρα όταν έχει πληθυσμό 2-3εκ κατά κανόνα νέων τελείως διαφορετικής νοοτροπίας, να ευσταθήσει ως κοινωνία; Αυτό είναι ένα ζήτημα που πρέπει να το απαντήσουμε όλοι μας αλλά κυρίως οι οπαδοί οικουμενιστικών και μετα-εθνικών αντιλήψεων. Γιατί ακόμα και αν δεν συζητάμε για κάτι τόσο κατ' αυτούς ξεπερασμένο όπως η έννοια του Έθνους, υπάρχει ένα τεράστιο λειτουργικό ζήτημα. Υπάρχει παράδειγμα κοινωνίας που διαλύθηκε. Είναι ο Λίβανος. Τα ¾ των χριστιανών του Λιβάνου ζουν εκτός της χώρας τους σήμερα. Έχουν απλωθεί σε όλη τη Λατινική Αμερική.

Υπάρχει λοιπόν ένα πρόβλημα ιδεολογικής και κοινωνικής συνοχής, ένας κίνδυνος Λιβανοποίησης της χώρας. Η δημιουργία μιας πολυπληθούς μουσουλμανικής μειονότητας στη Ελλάδα, με τα χρόνια, που θα είναι αναπόφευκτη, ειδικά με τον τρόπο που το αντιμετωπίζουμε, σίγουρα θα τύχει της εκμετάλλευσης ξένων κέντρων. Δεν είναι κινδυνολογικό αυτό που λέω, είναι νομίζω περίπου προφανές, αν κανείς ξέρει πως λειτουργεί η ιστορία και η διεθνής πολιτική. Και αυτό, ας το συσχετίσουμε με την περίπτωση της Θράκης. Έχει κατέβει ένα μειονοτικό κόμμα εκεί, που όπως έχω γράψει στο βιβλίο μου, θα μετεξελιχθεί

όπως στη Βουλγαρία σε ένα κόμμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που δεν θα καταλαβαίνει ότι θα είναι κόμμα της μειονότητας και του Προξενείου και το οποίο, θα προσπαθήσει να εκφράσει και σκεπάσει όλους τους μουσουλμάνους που θα είναι στη χώρα. Απόδειξη οι συνεχείς παραινήσεις Erdogan για δημιουργία τζαμιού.

Το θέμα της εγκληματικότητας καλύφθηκε από άλλους ομιλητές. Μην αποκλείουμε μαζικές ταραχές ειδικά υπό τις κοινωνικές συνθήκες που είμαστε. Υπάρχει θέμα κινδύνου δημόσιας υγείας και απορώ πως μια χώρα που θέλει να είναι σοβαρή να στοιβάξει -και λέει ότι είναι ανθρωπιστική η κυβέρνηση!- ανθρώπους σε πλατείες όταν ξεκινούν οι βροχές και ο χειμώνας χωρίς να υπήρχε καμία πρόνοια για καταυλισμούς προσφύγων.

Εν κατακλείδι τα βασικά σημεία της παρουσίας είναι ότι:

□ Ευρώπη: Ήπιρος σε δημογραφικό μαρασμό. Ελλάδα: Χώρα με αρνητική δημογραφική δυναμική που επιδεινώνεται από την οικονομική κρίση

□ Συνεχής ροή μεταναστών (κυρίως μουσουλμάνων) από Ασία και Αφρική προς την Ευρώπη.

□ Η Ελλάδα θα δεχθεί δυσανάλογη μεταναστευτική πίεση λόγω της γεωγραφικής της θέσης και του ότι ανήκει στην ΕΕ.

□ Συσχετισμός με πολιτικές εξελίξεις στα Βαλκάνια. Υπάρχει διαδικασία ενίσχυσης των μουσουλμανικών πληθυσμών στα Βαλκάνια. Η Βουλγαρία είναι ήδη σε διαδικασία μουσουλμανοποίησης

□ Άμεση ανάγκη για πολυεπίπεδη δημογραφική και μεταναστευτική πολιτική.

Βρισκόμαστε λοιπόν σε μία περίοδο που συζητάμε την ανοησία των ισοδύναμων μέτρων . Το μόνο ισοδύναμο είναι η ανάπτυξη. Απαιτείται λοιπόν :

*Επαναπροσδιορισμός της οικονομικής πολιτικής με έμφαση στην ανάπτυξη

*Προστασία πολυμελών οικογενειών – οικογενειακά επιδόματα

*Κίνητρα για την απόκτηση 2ου παιδιού

*Πολιτικές κρατικής πρόνοιας (παιδικοί σταθμοί, ολοήμερο σχολείο, στήριξη ανέργων ζευγαριών, ανύπανδρης μητέρας, τεχνικές υποβοηθούμενης τεκνοποίησης)

*Προβολή νέων κοινωνικών προτύπων

*Πολιτική κατά των ναρκωτικών

*Μέριμνα για μείωση τροχαίων ατυχημάτων

*Αίτημα για εφαρμογή των προνοιών της Συνθήκης της Λισσαβώνας – Πιέσεις ΕΕ προς Τουρκία

*Περιορισμός της ανεξέλεγκτης εισόδου μεταναστών – Επαναπροσδιορισμός ρόλου FRONTEX

*Τροποποίηση συνθήκης Δουβλίνο II – Αναλογική κατανομή προσφύγων. Η Ευρώπη υποκρίνεται γιατί γυρίζει σε Εθνική πολιτική όποτε το θέλουμε. Απαιτείται τροποποίηση η Συνθήκη Δουβλίνο2 σε ότι αφορά τις ευθύνες του κράτους υποδοχής.

*Μέριμνα για αφομοίωση μεταναστών δεκαετίας 1990 (Ανατολικοευρωπαίοι, Αλβανοί)

Επιλεκτική αποδοχή μεταναστών με σαφή κριτήρια

Μηχανισμοί ενσωμάτωσης - Εκπαίδευση

ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΑΤΟΜΒΗ ΤΗΣ 13ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Του Αντιναυάρχου ε.α. Β. Μαρτζούκου
Επιτίμου Διοικητού Σ.Ν.Δ.

14 – Νοεμβρίου – 2015

Με την τρομοκρατική ισλαμική φρίκη στο Παρίσι ακόμη νωπή, κρίνεται σκόπιμη μία σύντομη αποτίμηση της παρουσίας του Ισλάμ στην Ευρώπη, καθ' όσον αυτή εξελίσσεται και διογκώνεται, με επιπτώσεις δυσοίωνες και μάλλον καθοριστικού χαρακτήρα για το μέλλον.

Το ακραίο Ισλάμ δεν μετέρχεται «εξαναγκαζόμενο» βιαιών τρομοκρατικών μεθόδων «αμυνόμενο» κατά της Δύσεως, όπως διατείνονται ορισμένοι «ανθρωπιστές» συμπολίτες μας. Αφθονούν τα καθημερινά παραδείγματα αντιστοίχων τρομοκρατικών ενεργειών το ίδιο βίαιων και μεταξύ αντιμαχομένων μουσουλμανικών θρησκευτικών δογμάτων (π.χ. βόμβες σε τζαμιά Σουνιτών ή Σιιτών, μαζικές δολοφονίες αμάχων διαφορετικών φυλών και δογμάτων κ.λπ.). Είναι ο θεοκρατικός φανατικός Δογματισμός αυτός που επιβάλλει την βία ως «θεάρεστο έργο» στην οικογενειακή (π.χ. λιθοβολισμός θυγατέρας ή συζύγου για λόγους τιμής, βασανιστήρια σε κορίτσια που επιθυμούν να μορφωθούν, κλειτοριδεκτομή γυναικών κ.λπ.), κοινωνική (π.χ. δημόσιοι ακρωτηριασμοί και βασανισμοί πολιτών, βίαιη στρατολόγηση ανηλίκων κ.λπ.), πολιτισμική (εθνοκαθάρσεις και γενοκτονίες μειονοτήτων, καταστροφή πολιτισμικών μνημείων) και διακρατική συμπεριφορά (δημιουργία παγκοσμίου Χαλιφάτου με κάθε κόστος).

Πολλοί ισχυρίζονται ότι η βία εντοπίζεται στο μικρό ποσοστό του ακραίου Ισλάμ, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των «μετριοπαθών» μουσουλμάνων είναι δυνατόν να συνυπάρχει με τους Δυτικούς, σε μία πολυπολιτισμική κοινωνία. Η πολυετής εμπειρία παρουσίας «μετριοπαθών» μουσουλμάνων στις Δυτικές κοινωνίες παρουσιάζει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

1. Η συντριπτική πλειοψηφία των μουσουλμάνων στην Ευρώπη, έχει «γκετοποιήσει» την ζωή της, δεν υιοθετεί τις αξίες της χώρας που τους φιλοξενεί και δεν ενσωματώνεται στην κοινωνία.
2. Πέραν των εκατοντάδων χιλιάδων εισερχομένων ετησίως στην Ευρώπη, οι μουσουλμάνοι της Ευρώπης γεννούν με ρυθμό πολλαπλάσιο από αυτόν των γηγενών Ευρωπαίων.
3. Μετά την ευρωπαϊκή ευφορία των δεκαετιών 1980 και 1990 περί του οράματος της πολυπολιτισμικής κοινωνίας, σήμερα οι περισσότεροι Ευρωπαίοι ηγέτες ομολογούν ότι το πείραμα απέτυχε.
4. Με την πάροδο του χρόνου και καθώς η μουσουλμανική κοινότητα διευρύνεται, αρχίζει να διεκδικεί επιθετικά ότι τους επιτάσσει η θρησκεία τους στα σχολεία, στο φαγητό και κυρίως στον τρόπο συμπεριφοράς

των Δυτικών έναντι των θρησκευτικών τους «ευαισθησιών» (π.χ. σκίτσα Μωάμεθ). Στο πλαίσιο του δογματισμού της, η κοινότητα δημιουργεί άτυπη μουσουλμανική αστυνομία προκειμένου να διασφαλίζει την μη ενσωμάτωση των μελών της στις Δυτικές συνήθειες (ενδυμασία, φαγητό, μουσική, ελεύθερη σκέψη και έκφραση κ.λπ.). Οι αντιδράσεις τους εκδηλώνονται συχνά με βία και αίμα.

5. Όταν το πληθυσμιακό ποσοστό τους το επιτρέπει, εκμεταλλεύονται τις δυτικές δημοκρατικές διαδικασίες και διεκδικούν αυτοδιοίκηση ή αυτονομία προκειμένου να εφαρμόζεται ο ισλαμικός νόμος. Σε άλλες χώρες του κόσμου όπου το ισλαμικό στοιχείο είναι περισσότερο έντονο, δημιουργούνται ένοπλες παραστρατιωτικές ομάδες με επιθετική βίαιη τρομοκρατική δράση.

6. Ευρωπαίοι «μετριοπαθείς» μουσουλμάνοι δεύτερης και τρίτης γενεάς εντάσσονται με ευκολία στο ακραίο Ισλάμ, με ότι αυτό συνεπάγεται.

7. Μετά από κάθε «θεάρεστη» πράξη του ακραίου Ισλάμ, δεν έχει παρατηρηθεί μαζική αντίδραση των «μετριοπαθών» μουσουλμάνων και πολύ περισσότερο παράδοση από αυτούς, έστω και ενός ακραίου μουσουλμάνου στις αρχές. Αντιθέτως παρατηρείται χλιαρή (επιβαλλόμενη για λόγους διπλωματίας) φραστική αποδοκιμασία από τους εκπροσώπους των μουσουλμανικών κοινοτήτων στην Ευρώπη, ενώ στον υπόλοιπο κόσμο οι «μετριοπαθείς» μουσουλμάνοι πανηγυρίζουν δημόσια για τα «κατορθώματα» αυτών που θεωρούν ως «μάρτυρες - πρότυπα».

Η χώρα μας ειδικότερα αντιμετωπίζει οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα οι επιπτώσεις του οποίου θα υποδιπλασιάσουν τον ελληνικό πληθυσμό στα μέσα του 21ου αιώνας. Επιπλέον η γεωγραφική θέση της χώρας την θέτει στο επίκεντρο της ροής των μεταναστευτικών μουσουλμανικών ρευμάτων από την Ασία και την Αφρική. Εκατοντάδες χιλιάδες μουσουλμάνων λαθρομεταναστών κατοικούν ήδη στην χώρα μας και ο αριθμός τους αυξάνεται ραγδαία. Τέλος η Τουρκία (και άλλα ξένα κέντρα) διεκδικούν την προστασία και καθοδήγηση των μουσουλμάνων της χώρας μας, με ότι αυτό σημαίνει για την εσωτερική μας ασφάλεια. Εάν τα ευρωπαϊκά κράτη κλείσουν τα σύνορά τους, ο εγκλωβισμός εκατομμυρίων μεταναστών στην Ελλάδα θα επιφέρει δομικές καθοριστικές ανατροπές στην χώρα.

Τα ανωτέρω συνιστούν απειλή όχι μόνο κατά των Εθνικών Ζωτικών μας Συμφερόντων αλλά και κατά των Εθνικών Συμφερόντων Επιβιώσεως των Ελλήνων.

Η ελληνική ηγεσία θα πρέπει ταχέως να αναθεωρήσει τις «διεθνιστικές» της ευαισθησίες και να συνειδητοποιήσει ότι έχει εκλεγεί από Έλληνες πολίτες προκειμένου να προασπίζει τα Ελληνικά Εθνικά Συμφέροντα. Αυτή είναι η μοναδική της αποστολή ενώ τα υπόλοιπα αποτελούν έργο ΜΚΟ και Διεθνών Οργανισμών. Η ελληνική πολιτική θα πρέπει να βασισθεί στους ακόλουθους άξονες:

1. Να πείσει την ΕΕ για ουσιαστική συνδρομή και συμμετοχή στην αποτροπή και αναχαίτιση του λαθρομεταναστευτικού φαινομένου στα ελληνικά/ευρωπαϊκά σύνορα, με ταυτόχρονες ευρωπαϊκές ενέργειες (όχι κατευναστικού χαρακτήρα) έναντι της Τουρκίας.

2. Στα πλαίσια των συμμαχιών, να συμβάλει με κάθε τρόπο στην λήξη του πολέμου στην Συρία.

3. Να εφαρμοσθούν επακριβώς τα κριτήρια που προβλέπονται στις Διεθνείς Συνθήκες περί προσδιορισμού των προσφύγων και διαχωρισμού αυτών από τους υπολοίπους λαθρομετανάστες (ενδεχομένως κυβερνητικά όργανα να έσφιζαν στοργικά στην αγκαλιά τους κάποιους από τους μακελλάρηδες των Παρισίων, που πέρασαν από την Λέρο ως «Σύριοι πρόσφυγες»).

4. Να θεσπισθούν συγκεκριμένα ποσοτικά και ποιοτικά κριτήρια εισόδου μεταναστών στην χώρα.

5. Να ληφθεί σειρά αυστηρών μέτρων και προϋποθέσεων παραμονής αλλοδαπών μεταναστών (και ιδιαίτερα μουσουλμάνων) τα οποία να διασφαλίζουν την απαιτούμενη αποτροπή, καθώς και την ένταξή τους στην κοινωνία. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να αναθεωρηθεί ο νόμος περί ιθαγένειας και να μετατραπεί από τον πλέον ελαστικό της Ευρώπης που είναι τώρα στον πλέον αυστηρό. Επιπλέον η υιοθέτηση των αξιών, προτύπων και τρόπου ζωής της φιλοξενούσας χώρας θα πρέπει να αποτελεί απαίτηση εφαρμοστέα υποχρεωτικά.

6. Να διενεργηθεί αναθεώρηση της οργανωτικής, ποσοτικής και ποιοτικής δομής της δημόσιας ασφάλειας στο εσωτερικό της χώρας, βάσει των νέων δεδομένων καθώς και της δυναμικής αυτών, με ανάλογη τροποποίηση του σχετικού νομικού πλαισίου, σύμφωνα και με την πρακτική άλλων ευρωπαϊκών κρατών.

7. Σε συνεργασία με την Εκκλησία της Ελλάδος, να αναληφθούν άμεσα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού ζητήματος των Ελλήνων πολιτών.

8. Να υπάρξει διαχρονική, συστηματική και συνεπής επένδυση στην παιδεία και τον πολιτισμό προκειμένου να διατηρηθεί η εθνική μας ταυτότητα και η εθνική μας παιδεία εκτός από την παροχή τεκμηριωμένη γνώσεως να γαλουχεί ενσυνείδητους Έλληνες πολίτες.

Η Δύση ως παγκόσμια όαση Δημοκρατίας, ελευθερίας σκέψεως και εκφράσεως, ισότητας πολιτών και φύλων, ίσων ευκαιριών και ευημερίας, μορφώσεως, πολιτισμού και τέχνης θα πρέπει να αυτοπροστατευθεί από την εκ των έσω άλωσή της. Το όλο θέμα δεν είναι θρησκευτικό ή ξενοφοβικό. Πρόκειται για την διαφύλαξη

του κοσμικού κράτους και του Ευρωπαϊκού κεκτημένου, αξίες οι οποίες κατακτήθηκαν με μεγάλες θυσίες μέσω των αιώνων. Οι ανθρωπιστικές, δημοκρατικές και ανεξίθρησκες επιφυλάξεις και ευαισθησίες πολιτικών μας δεν θα έχουν αντίκρουσμα εάν καταλυθεί η κοιτίδα τους. Το διακύβευμα δεν είναι η θρησκεία του Ισλάμ αλλά οι πολιτικές, κοινωνικές και πολιτισμικές επιπτώσεις του θεοκρατικού δογματικού φανατισμού του, οι οποίες βρίσκονται στον αντίποδα των Δυτικών κοσμικών και ανθρωποκεντρικών αξιών.

Η γηράσκουσα Ευρώπη η οποία δεικνύει σημάδια κοπώσεως και εκφυλισμού, δεν πρέπει να πέσει θύμα του αξιακού της συστήματος, όταν η δράση των επιδόξων καταλυτών στο εσωτερικό της, δεν διαπνέεται από αντίστοιχες αναστολές. Οι μετανάστες της Ευρώπης που επιθυμούν να μεταφέρουν (και αργότερα να επιβάλουν) τον Ισλαμικό τρόπο ζωής στην «άπιστη» και «αμαρτωλή» Δύση θα πρέπει να εκδιώκονται προς οιονδήποτε μουσουλμανικό χώρο της υφηλίου, προκειμένου να διάγουν ανεμπόδιστα τον επιθυμητό γι αυτούς βίο. Η Ευρώπη οφείλει να θέτει αυστηρούς όρους και κανόνες ενσωματώσεως των μεταναστών με άμεση απέλαση των μη συμμορφούμενων. Το τυφλό μαζικό κτύπημα στο Παρίσι θα πρέπει αντί να προβληματίζει τους στοχαστικούς και αναβλητικούς Ευρωπαίους ηγέτες, να τους χαλυβώσει προκειμένου η Δύση να επικρατήσει στον κηρυγμένο πόλεμο δύο αντιπάλων κοσμοθεωριών.

Η έλλειψη μακροπρόθεσμης διακομματικής Εθνικής Στρατηγικής, με υπαιτιότητα όλων των κομμάτων εξουσίας, έχει καταδικάσει την Ελλάδα να έπεται των γεγονότων σε κάθε τομέα, μεταξύ των οποίων και στο εθνικό θέμα του τρίπτυχου «Δημογραφικό – μετανάστευση – Ισλάμ» (είναι χαρακτηριστικό ότι σε πρόσφατη συνδιοργάνωση ημερίδος της Ακαδημίας Αθηνών με το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών, με κεντρικό θέμα την εσωτερική ασφάλεια της χώρας, στις 30 Οκτωβρίου 2015, πέραν του αναπληρωτού Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Εσωτερικών, ουδείς άλλος πολιτικός εκ των δεκάδων προσκληθέντων προσήλθε).

Είναι καιρός η κοινή γνώμη να εγκαταλείψει τον παθητικό της λήθαργο, να τεθεί σε εγρήγορση πριν είναι αργά, να αναλογισθεί το μέλλον των παιδιών της και να πιέσει ανάλογα την Κυβέρνηση ώστε αυτή να αφιππεύσει από το επικίνδυνο για την χώρα διεθνιστικό ρομαντικό της άρμα και να πράξει με ρεαλισμό τα δέοντα. Για όσους το λησμονούν, το έθνος συμπεριλαμβάνει τους απογόνους μας και οι ζώντες έχουν ιερό καθήκον να διασφαλίζουν το μέλλον τους και όχι να το υποθηκεύουν. Η Δημοκρατία και το αστικό κοινοβουλευτικό της σύστημα πρέπει να αυτοπροστατευθούν, με δρακόντεια μέτρα, άλλως με δική τους ευθύνη, το πολύ σημαντικό αυτό ζήτημα θα αφεθεί αποκλειστικά στα χέρια μη δημοκρατικών ακροδεξιών ιδεολογιών οι οποίες θα αποτελειώσουν ότι ελεύθερο και Δημοκρατικό απομείνει στην Ευρώπη.

Το Κυπριακό προς μία βεβιασμένη λύση

του Υποστρατήγου ε.α.
Παναγιώτη Λεονάρδου

Επικίνδυνα εξελίσσονται οι διαπραγματεύσεις για το Κυπριακό με τον Ελληνισμό να μην έχει περιθώρια αντίδρασης, λόγω της οικονομικής κρίσης που έχει καταστήσει ευάλωτες σε πιέσεις την Ελλάδα και την Κύπρο. Στην παρούσα φάση ο δυναμισμός που απαιτείται για να αντιδράσουν στις παράλογες απαιτήσεις των “προστάτιδων δυ νάμεων” και της Τουρκίας απορροφάται στην οικονομική κρίση, που οδηγεί, κυρίως την Ελλάδα, στα όρια της επιβίωσης.

Οι διαπραγματεύσεις μέχρι τώρα δεν έχουν οδηγήσει σε συμφωνία για τις κυριότερες πτυχές του Κυπριακού, παρά τις πρόσφατες επισκέψεις των υπ. Εξωτερικών Βρετανίας, Ρωσίας και ΗΠΑ στην Κύπρο. Δεν έχει ακόμα υπάρξει ούτε και η παραμικρή συμφωνία στα θέματα της απομάκρυνσης των εποίκων, της αποχώρησης των στρατευμάτων κατοχής, στην Ασφάλεια, στο εδαφικό, και στις εγγυήσεις. Ακόμη δεν έχουν αποσαφηνισθεί ορισμένες διατάξεις του κοινού ανακοινωθέντος της 11ης Φεβρουαρίου 2014, που αφορούν στη μία κυριαρχία, στη μία ιθαγένεια και σε ενιαία διεθνή προσωπικότητα. Τα περισσότερα από αυτά παραπέμπονται στο τέλος των διαπραγματεύσεων για να συζητηθούν σε μία πενταμερή διάσκεψη, όπως επιθυμεί η Τουρκία, που όμως οι πιέσεις θα κορυφωθούν, οπότε αλίμονο στους διαφωνούντες. Και επειδή η πορεία των διαπραγματεύσεων δεν συμβαδίζει με τις επιδιώξεις των Ελ ληνοκυπρίων (ε/κ), διαφωνούντες θα είναι οι ίδιοι, με αποτέλεσμα η απειλή αναβάθμισης του ψευδοκράτους και ο εκβιασμός για οριστική διχοτόμηση να επανέλθουν και πάλι.

Μία από τις πτυχές που δεν έχουν συζητηθεί εκτενώς, αλλά και δεν θα πρέπει να αφηθεί στο τέλος, είναι το κόστος της λύσης. Εάν σκεφτούμε το κόστος που κατέβαλε η Δυτ. Γερμανία για την αφομοίωση της Αν. Γερμανίας, τότε θα διαπιστώσουμε ότι αν δεν βρεθούν χορηγοί της λύσης, θα κληθούν πιθανότατα οι ε/κ να πληρώσουν το “μάρμαρο” καλούμενοι να νομιμοποιήσουν την τουρκική εισβολή χρηματοδοτώντας οι ίδιοι την επανένωση. Ο ειδικός διαμεσολαβητής του ΟΗΕ Έσπεν Μπαρθ Άιντα υποσχέθηκε ότι θα αναζητήσει “πηγές χρηματοδότησης”. Πότε όμως θα το κάνει; Και γιατί δεν ανακοινώθηκε κάτι σχετικό κατά την επίσκεψη των υπουργών Εξωτερικών στην Κύπρο; Το 2004 η κυβέρνηση Τάσου Παπαδόπουλου υπολόγιζε το κόστος της λύσης του σχεδίου ANAN στα 13,3 δισ. δολάρια, ενώ οι Τουρκοκύπριοι (τ/κ) το μείωναν στα 3,8 δισ. και ο ΟΗΕ το περιόριζε στα 2,4 δισ. δολ. Όπως μπορούμε να αντιληφθούμε η ακρίβεια των υπολογισμών αμφισβητείται, διότι στο κόστος της λύσης θα πρέπει να συμ περιληφθούν εκ των προτέρων τα ποσά για τις υποδομές του νέου κράτους, την κάλυψη των αναγκών του τουρκοκυπριακού συνιστώντος κρατιδίου, την εξισορρόπηση των δύο οικονομιών, την κάλυψη των αποζημιώσεων για την επίλυση του περιουσιακού ζητήματος κ.α. Όπως φαίνεται η συγκέντρωση του ποσού για την χρηματοδότηση της λύσης είναι μία δύσκολη υπόθεση αν λάβουμε υπόψη μας ότι το 2004 είχαν συγκεντρωθεί από τους “δωρητές” μόνο 1 δισ. δολ. Πάντως η δέσμευση προκαταβολικά μεγάλου μέρους των αναμενόμενων εσόδων από φυσικό αέριο

για την κάλυψη των εξόδων της λύσης είναι κάτι που πρέπει να απορρίψει η ε/κ πλευρά για να μην πληρώσει η ίδια το κόστος της τουρκικής εισβολής.

Είναι να απορεί κανείς με την αισιοδοξία του ειδικού μεσολαβητή του ΟΗΕ για την εξεύρεση λύσης, τη στιγμή που έχουν διαπιστωθεί σημαντικές αποκλίσεις σε βασικές πτυχές του Κυπριακού. Στη διακυβέρνηση οι τ/κ επιθυμούν εκ περιτροπής προεδρία και εκλογή προέδρου με σταθμισμένη ψήφο, κάτι που απορρίπτει η ελληνοκυπριακή πλευρά διότι θα είχαμε ενίοτε τ/κ πρόεδρο την στιγμή που πλειοψηφία στη νήσο είναι οι ε/κ. Στη νομοθετική εξουσία οι επιδιωκόμενες ρυθμίσεις δημιουργούν την προοπτική μιας ακυβέρνητης “κυπριακής ομοσπονδίας”. Κάθε συνιστών κράτος θα έχει τοπικό κοινοβούλιο, ενώ στην ομοσπονδία θα υπάρχουν η βουλή και η γερουσία. Στην γερουσία, όπου δεν θα υπάρχει πλειοψηφία διότι η αναλογία θα είναι 50-50, οι αποφάσεις θα λαμβάνονται με ξεχωριστές πλειοψηφίες. Στη βουλή, που η αναλογία θα είναι 75-25, οι αποφάσεις για μη σημαντικές νομοθεσίες θα λαμβάνονται με πλειοψηφία, ενώ για τις κρίσιμες θα απαιτείται ξεχωριστή πλειοψηφία ε/κ και τ/κ βουλευτών. Π.χ., για τον προϋπολογισμό που είναι κρίσιμο θέμα οι ε/κ ζητούν απλή πλειοψηφία ενώ οι τ/κ ξεχωριστές πλειοψηφίες. Αν αυτά ισχύσουν είναι δυνατόν να κυβερνηθεί το νέο κράτος; Ουσιαστικά καταργείται το δικαίωμα της πλειοψηφίας στην κυβέρνηση.

Στο σημαντικό θέμα του περιουσιακού πέραν των δικαιωμάτων του ιδιοκτήτη παρουσιάζονται τώρα και τα δικαιώματα του χρήστη τα οποία ευνοούν τους τ/κ. Το παράδοξο εδώ θα είναι είτε να παραπεμφθούν οι ε/κ να εισπράξουν τις αποζημιώσεις, όσοι θα τις δικαιούνται με τα κριτήρια που θα καθορισθούν, από το ίδιο τους το κράτος, είτε να θεωρηθούν ότι θα βαρύνουν το κόστος της λύσης, την στιγμή που θα έπρεπε να κληθεί η Τουρκία να τις καταβάλει ως χώρα που διατηρεί στρατεύματα κατοχής.

Η λύση του κυπριακού προβλήματος θα πρέπει να πραγματοποιηθεί όταν ο ελληνισμός θα είναι ισχυρός για να διεκδικήσει τα δίκαια του κυπριακού λαού. Απέναντί μας έχουμε μία περιφερειακή δύναμη η οποία αν και έχει αποτύχει στα περισσότερα μέτωπα της εξωτερικής της πολιτικής (Μέση Ανατολή, Κουρδικό, σχέσεις με Ρωσία, Ισραήλ και Αίγυπτο), εν τούτοις διατηρεί στην περιοχή μας ισχυρές πιθανότητες επιτυχίας των στόχων της. Η Τουρκία, είτε λόγω γεωπολιτικής ισχύος, είτε λόγω συμψηφισμού των απωλειών της στα ΝΑ σύνορά της, είτε εκβιάζοντας με το προσφυγικό, επιδιώκει συνδιαχείριση στο Αιγαίο και ουσιαστικό έλεγχο του νέου κράτους στην Κύπρο. Και θα την διευκολύνουμε αν δεν σταματήσουμε να είμαστε εμείς οι επισπεύδοντες της λύσης. Σε αυτή τη φάση οι ξένοι παράγοντες ΗΠΑ, ΗΒ και ΕΕ, στηρίζουν την Αγκυρα: ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Οι ΗΠΑ τη στηρίζουν για τα θέματα ενέργειας (διέλευση αγωγών κτλ) και για την αντιπαλότητά τους με τη Ρωσία ενώ η ΕΕ επειδή συμπλέει με τις ΗΠΑ χωρίς να έχει δική της εξωτερική πολιτική. Επομένως θεωρείται σκόπιμη η διπλωματική επιβράδυνση της λύσης. —

Στρατηγική Υποταγής του Ελληνισμού;

Του Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κλόκκαρη
Πρώην Υπουργού Αμύνης Κυπριακής Δημοκρατίας

Η Τουρκική επεκτατική στρατηγική σε βάρος της Κύπρου και Ελλάδας (Αιγαίο, Θράκη) συνεχίζεται επί μισό αιώνα, και ο ελληνισμός αποτυγχάνει να την αναχαιτίσει. Στην Κύπρο με την διπλωματική οδό και τη χρήση στρατιωτικής βίας (Συνθήκες Ζυρίχης – Λονδίνου και εισβολή – κατοχή) ανέτρεψε τις διατάξεις της συνθήκης της Λωζάνης, κατέλαβε μεγάλο τμήμα του νησιού, επέβαλε εθνοκάθαρση, εποίκισμο και εγκατέστησε υποτελή διοίκηση.

Σήμερα ακολουθεί τη στρατηγική του εξαναγκασμού (compellence). Χρησιμοποιεί ως μέσο τις ούτω καλούμενες διακοινοτικές συνομιλίες, υπό την απειλή των τουρκικών δυνάμεων κατοχής και εποίκων, που ασκούν ψυχολογική βία στους Έλληνες, να αποδεχθούν λύση, που εξυπηρετεί το στόχο της Τουρκίας, για έλεγχο ολόκληρης της Κύπρου, όπως αυτός τέθηκε τη δεκαετία του 1950 (Εκθέσεις Νιχάτ Ερίμ, 1956).

Στο Αιγαίο, με το πολεμικό ναυτικό και την αεροπορία της και στη Θράκη, με την εσωτερική διείσδυση, δημιουργεί συνθήκες de facto ανατροπής των διατάξεων της συνθήκης της Λωζάνης και συνεχίζει την προσπάθεια με αμείωτη ένταση, με στόχο να την μετατρέψει σε de jure.

Τα κύρια αίτια της αποτυχίας ανακοπής της τουρκικής επεκτατικότητας, είναι η έλλειψη πανεθνικής στρατηγικής εθνικής ασφάλειας του ελληνισμού και η υποβάθμιση των συντελεστών εθνικής ισχύος του: άμυνα, οικονομία, διπλωματία, πληροφορίες, δημογραφική και εθνική συνοχή, συμμαχίες.

Δημιουργήθηκε σοβαρό ανισοζύγιο δυνάμεων και οδηγήθηκε ο ελληνισμός, στην αναποτελεσματική πολιτική του κατευνασμού και της συνεχούς υποχωρητικότητας, που όχι μόνο δεν ανακόπτουν αλλά αυξάνουν την τουρκική επιθετικότητα, αφού δεν έχει κόστος για τις ενέργειες της.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής, η μειωτική για το κύρος τους, στάση της Ελλάδας και ΚΔ, στο θέμα της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας στην ΕΕ. Συνηγόρησαν στην έναρξη των διαπραγματεύσεων και στο άνοιγμα κεφαλαίων, χωρίς η Τουρκία να αναγνωρίζει την ΚΔ, χωρίς να αποσύρει τα κατοχικά στρατεύματα της από έδαφος της ΕΕ, χωρίς να ανοίγει τα λιμάνια και αεροδρόμια της σε σκάφη της ΚΔ, χωρίς να άρει το casus belli στο Αιγαίο και χωρίς να σταματήσει τις συνεχείς παραβιάσεις και παραβάσεις του Ελληνικού εναέριου χώρου στο Αιγαίο.

Αντί να παραπονείται ο Έλληνας πρωθυπουργός, για την οικονομική αιμορραγία της χώρας, από τις αναχαιτίσεις των τουρκικών πολεμικών αεροσκαφών στο Αιγαίο, θα μπορούσε να έχει θέσει ΒΕΤΟ στο άνοιγμα κεφαλαίων, αν δεν σταματήσουν οι παραβιάσεις της Τουρκίας.

Οι δράσεις, της αναθεωρητικής πολιτικής της Τουρκίας, σε βάρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας και ΚΔ, πολλαπλασιάζονται ακατάπαυστα με αμείωτη ένταση σε όλους τους τομείς:

- Στο Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο, αύξηση παραβιάσεων εναέριου χώρου, αμφισβήτηση καθεστώτος 152 νησίδων-βραχονησίδων και του δικαιώματος σε υφαλοκρηπίδα/ΑΟΖ στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου-Δωδεκανήσου, επέκταση πεδίων ασκήσεων και βολών, εξαναγκασμός αποχής ερευνών για υδρογονάνθρακες κ.λπ.

- Στη Θράκη, συστηματική τουρκοποίηση μουσουλμανικής μειονότητας.

- Στην Κύπρο, εισβολή στην ΑΟΖ της και ενέργειες προσάρτησης των κατεχομένων, όπως συνέχιση του εποίκισμου, οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας Τουρκίας – ψευδοκράτους, μεταφορά νερού από Τουρκία με θαλάσσιο αγωγό κ.λπ. Τουρκική επιτυχία, να συμφωνηθεί την 11.2.2014, λύση του Κυπριακού, που οδηγεί σε κατάργηση της ΚΔ και αντικατάσταση της, με συνομοσπονδιακό καθεστώς, υποτελής στη Τουρκία, παρόμοιο με εκείνο του σχεδίου Ανάν.

Ο τελικός στόχος της Τουρκίας, είναι η δορυροποίηση της Ελλάδας, με περιορισμό των κυριαρχικών δικαιωμάτων της, και ο στρατηγικός έλεγχος ολόκληρης της Κύπρου, που θα οδηγήσει και στον αφανισμό του Κυπριακού Ελληνισμού.

Το μεγάλο ερωτηματικό, είναι γιατί δεν γίνεται προσπάθεια ανόρθωσης, αποβολής της ηττοπάθειας, ενίσχυσης των συντελεστών εθνικής ισχύος και χάραξης πορείας επιβίωσης; Γιατί παραμένουν νεκρά τα αντανάκλαστικά αντίδρασης του Ελληνισμού και συνεχίζονται τα συμπτώματα παρακμής, που οδήγησαν στο παρελθόν σε στρατηγικές ήττες του Ελληνισμού;

Αν η απάντηση στο ερώτημα, είναι η συμφιλίωση μας, με την υποταγή στον ισχυρό, τότε το μέλλον του Ελληνισμού είναι δυσοίωνο, και ιδιαίτερα για την Κύπρο μη αναστρέψιμη.

Το ματωμένο Bataclan στο Παρίσι και οι Τζιχαντιστές στην Ευρώπη

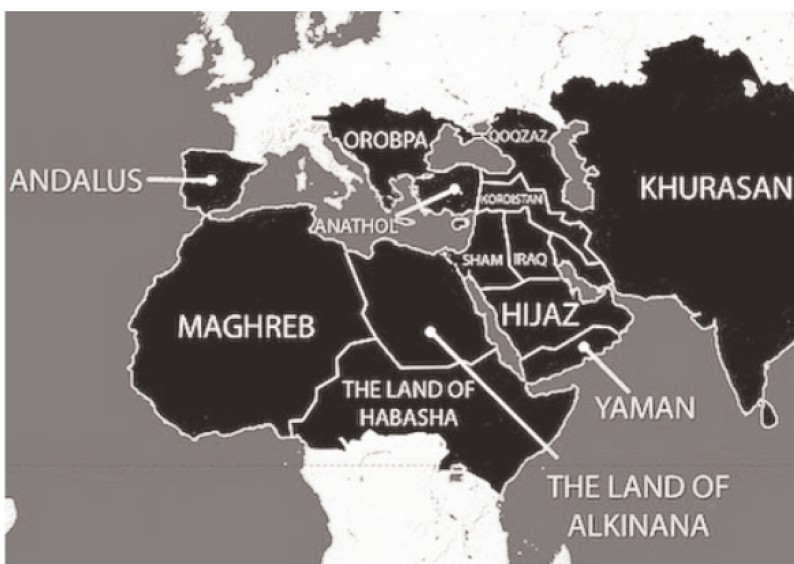
Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη

Με κομμένη την ανάσα παρακολουθεί η παγκόσμια κοινότητα τα τραγικά γεγονότα και το «λουτρό αίματος» που σημειώθηκε το βράδυ της Παρασκευής της 13ης Νοεμβρίου στο Παρίσι. Με επτά -σχεδόν ταυτόχρονα- τυφλά χτυπήματα στην «καρδιά» της Γαλλικής πρωτεύουσας και ιδιαίτερα στο συναυλιακό χώρο, το ιστορικό θέατρο Bataclan, όπου είχαμε τους περισσότερους νεκρούς και μάλιστα νέα παιδιά, το Ισλαμικό Κράτος (ISIS) διεμήνυσε με τον πλέον emphaticό τρόπο ότι είναι εκεί, στην καρδιά της Ευρώπης και άρχισε τον πόλεμο, κατά του ελεύθερου κόσμου. Η Γαλλία είναι η πρώτη που δοκιμάζει την οργή των φανατικών Ισλαμιστών και των μισαλλόδοξων και σκοτεινών εμμονών των περί ισλαμικής κοσμοθεωρίας, ισλαμικού κράτους, θρησκευτικών ιδεοληψιών, αλλά και αυθαίρετων αντιλήψεων περί πίστης.

Δυστυχώς τα τραγικά αυτά γεγονότα δεν είναι "κεραυνός εν αιθρία", αλλά θα λέγαμε το αναμενόμενο αποτέλεσμα των έργων και πράξεων, των πολιτικών επιλογών και λανθασμένων εκτιμήσεων, των πολιτικών ηγεσιών ορισμένων κρατών, που τελικά την πληρώνουν οι λαοί των. Ο τρομακτικός πόλεμος στην Συρία και η διάλυση της πανέμορφης αυτής χώρας, με τελικό αποτέλεσμα τον κατακερματισμό της, όπως διαφαίνεται έχει τους ενόχους και τους συντελεστές της. Έχει και την δημιουργία ανεξέλεγκτων δυνάμεων, που με την γιγάντωσή των από τους δημιουργούς του και την ισχυροποίησή των να στρέφουν την μήνι των και κατά αυτών που σε αρχικά στάδια τους βοήθησαν και τους ευεργέτησαν. Η Γαλλία είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της εξέλιξης. Η Συρία μετά τον χωρισμό της Μέσης Ανατολής σε ζώνες επιρροής, (χάρτης Σάικς - Πικό) ανήκε στην ζώνη επιρροής της Γαλλίας. Για αυτό και οι Σύριοι και οι Λιβανέζοι μιλούσαν Γαλλικά και όχι Αγγλικά. Στην τραγωδία της Συρίας, η Γαλλία κατέχει ουσιαστικό ρόλο και ευθύνη. Τα μπουμπούκια που εξέθρεψε για την ανατροπή του καθεστώτος Ασαντ, (Αλ Κάιντα, Αλ Νούσρα και ISIS) γιγαντώθηκαν και έγιναν ανθρωπόμορφα κτήνη, αιμοβόρα, αδίστακτα και εκδικητικά. Λειτουργούν με τους δικούς τους νόμους και αρχές και αδιαφορούν για οτιδήποτε άλλο, εκτός από την μισαλλόδοξη αντίληψη, περί σωστής ερμηνείας του Ιερού τους

Βιβλίου, του Κορανίου, που στην πράξη απέχει από τις εντολές του Προφήτη. Οι Γάλλοι έθρεψαν τα φίδια στην αυλή τους. Δεν μπορείς όμως να έχεις τα φίδια στην αυλή σου και να πιστεύεις ότι θα δαγκώσουν μόνο τους άλλους και ποτέ εσένα.

Δυστυχώς αυτό έγινε και φυσικά είναι μια τραγωδία για την Γαλλία, αλλά και για την Ευρώπη, μια εκατόμβη νεκρών και δη νέων αθώων ανθρώπων. Και το πιο ανησυχητικό; Το γεγονός δεν είναι μεμονωμένο. Το κακό δεν θα σταματήσει. Στο στόχαστρο των Τζιχαντιστών δεν είναι μόνο η Γαλλία. Είναι όλη η χριστιανική Ευρώπη και οι αρχές και οι αξίες που αντιπροσώπευε. Τα φίδια είναι στην αυλή μας και δεν γνωρίζουμε ποιον θα δαγκώσουν μετά. Τον παρελθόντα Μάρτιο είχαμε δημοσιεύσει το άρθρο με τίτλο "Βόμβα, Το σχέδιο του Ισλαμικού κράτους

για εισβολή στην Ευρώπη και η Ελλάδα" όπου είχαμε αναφερθεί παλαιότερα για την εισβολή των τζιχαντιστών στην Ευρώπη και το σχέδιό των για την πρόκληση τρομοκρατικών χτυπημάτων σε πόλεις της Ευρώπης, ώστε να δημιουργήσουν "Πανδαιμόνιο", όπως αναφερόταν σε έγγραφα των τζιχαντιστών. Έτσι σήμερα είμαστε στην δυσάρεστη θέση να επιβεβαιωνόμαστε με

τραγικό τρόπο δυστυχώς, καθώς οι φόβοι μας έγιναν εφιάλτης. Ιδού η εισβολή των τζιχαντιστών στην Ευρώπη και τα τρομακτικά τους σχέδια για την Ευρώπη των λαών, την Ευρώπη της ελευθερίας, την Ευρώπη των ιδεών και του πολιτισμού. Μια Ευρώπη πληγωμένη σήμερα, αλλά που πρέπει να αντιμετωπίσει ενωμένη τον σκοταδισμό, την ιδεοπληξία, τον θρησκευτικό φονταμενταλισμό, τα αρρωστημένα μυαλά της μισαλλοδοξίας και της λανθασμένης ερμηνείας του Κορανίου.

Και η Ελλάδα μας; Στο μέσον του κυκλώνα. Γιατί διασώζεται; Όχι από την καλή της οργάνωση, αλλά από την αραβική αντίληψη ότι οι Έλληνες είναι φιλικός λαός, από την φιλική πολιτική προς τον αραβικό κόσμο τις τελευταίες δεκαετίες και εσχάτως από την ανθρωπινή και αδελφική αντιμετώπιση των προσφύγων, που δυστυχώς είναι και αυτοί θύματα αυτής της παράλογης βίας στην ίδια την πατρίδα τους, για αυτό έγιναν πρόσφυγες.

Η Συμμετοχή της Ρωσίας στις Επιχειρήσεις της Συρίας

Του Υποστρατήγου ε.α. Άρη Διαμαντοπούλου
Ψυχολόγου – Δρος Φιλοσοφίας

Απειλή Πολεμικής Αναμέτρησης

Κατά την έναρξη της κρίσης στη Συρία, η Αμερική και ορισμένοι από τους συμμάχους βρέθηκαν ενώπιον της απειλής της απ' ευθείας πολεμικής αναμέτρησης με τη Ρωσία, ένεκα των δικών τους συμφερόντων η κάθε πλευρά στην περιοχή αυτή.

Ενθυμώμαι εκείνη την εποχή για ημέρες συζητούσαν οι αντίστοιχοι Υπουργοί των Εξωτερικών Αμερικής και Ρωσίας.

Προφανώς, οι μακρές αυτές συζητήσεις αφορούσαν κυρίως τον μελλοντικό διακανονισμό των ισορροπιών των αμοιβαίων συμφερόντων τους στη Συρία και πιθανόν ευρύτερα.

Έτσι αποφεύχθηκε και η απειλή της άμεσης μεταξύ τους πολεμικής σύγκρουσης.

Η Δράση των Τζιχαντιστών - Προσφυγικό

Στη συνέχεια όμως στον χώρο της Συρίας και του διπλανού Ιράκ, άρχισε η στρατιωτική δράση των Τζιχαντιστών με εξοπλισμό τον οποίον είχαν προμηθεύσει οι Αμερικανοί, Τούρκοι, Σαουδική Αραβία, Κατάρ, προκειμένου ν' ανατρέψουν το καθεστώς του Άσαντ στη Συρία, αλλά και αυτόν που λεηλάτησαν από τις στρατιωτικές μονάδες που είχαν εκπαιδεύσει και εξοπλίσει οι ανωτέρω σύμμαχοι και τις οποίες, με μεγάλη ευκολία, όχι μόνον διέλυσαν αλλά και κατέσφαξαν το προσωπικό τους κατά ανομολογούμενο τρόπο.

Έτσι δημιούργησαν οργανωμένο και εξοπλισμένο στρατό και με σφαγές πληθυσμού και καταστροφές, κατόρθωσαν μεταξύ Συρίας και Ιράκ να σχηματίσουν ένα Ισλαμικό Κράτος.

Η πολεμική όμως εν συνεχεία δράση των Αμερικανών και των συμμάχων τους, προς εξόντωση των Τζιχαντιστών, περιορίστηκε μόνο σε αрайούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς οι οποίοι, ως γνωστόν, δεν φέρουν ένα στρατιωτικό αποτέλεσμα, εάν δεν συνοδεύονται με δράση χερσαίων δυνάμεων, τις οποίες κανένας από τη συμμαχία δεν ήταν πρόθυμος να προσφέρει, όταν μάλιστα ένας αγώνας μέσα σε πόλεις είναι λίαν δυσχερής και επιφέρει πολλές καταστροφές και απώλειες.

Η περιορισμένη όμως δράση της συμμαχίας ενθαρρύνει τους Τζιχαντιστές, όχι μόνον να διατηρούν την περιοχή ελέγχου μεταξύ Συρίας και Ιράκ, αλλά τις τελευταίες ημέρες τους επέτρεψε να ενεργούν τραγικές τρομοκρατικές επιθέσεις με θύματα αθώους πολίτες και σε άλλες χώρες, συνεργαζόμενοι και με άλλους δικούς τους που ζουν σε αυτές.

Τραγική συνέπεια αυτής της ολέθριας δράσης των Τζιχαντιστών στην περιοχή Συρίας-Ιράκ, ήταν ο ξεριζωμός των ανθρώπων από τις εστίες τους, η τραγωδία των οποίων οφείλεται και στο ότι οι Τζιχαντιστές μετέφεραν τον πόλεμο εντός των πόλεων, με μοναδικά θύματα τον άμαχο πληθυσμό (δυστυχώς όπως έπραξε και η Χαμάς κατά το παρελθόν). Έτσι δημιουργήθηκε το μεγάλο ρεύμα των προσφύγων προς την Ευρώπη, με κύρια είσοδο την Ελλάδα, πράγμα, το οποίον προσθέτει σοβαρά προβλήματα στην Χώρα μας και σε ολόκληρη την Ευρώπη. Αυτήν την τραγωδία των Σύριων οικογενειών, κατά ειρωνικό τρόπο, εκμεταλλεύεται πλήρως η Τουρκία και αυτό, διότι πάντοτε επεδίωκε την αλλοίωση του πληθυσμού της Ευρώπης και ιδιαίτερα της Ελλάδας. Αυτές οι πονηρές επιδιώξεις της Τουρκίας πρέπει να γίνουν κατανοητές από το σύνολο των Χωρών της Ευρώπης, προκειμένου να δράσει αποτελεσματικά τόσο για την ισοβαρή κατανομή των προσφύγων στις Χώρες της όσο και για την ελεγχόμενη και ασφαλή έξοδό τους από τις Μικρασιατικές ακτές. Αν δεν δείξει το αυστηρό της πρόσωπο η Ευρώπη και γενικά ο Ο.Η.Ε., τόσο περισσότερο η Τουρκία θα εκμεταλλεύεται αλαζονικά, υπερφίαλα διαπραγματευτικά, αδαπάνως εκμεταλλευτικά και υπεροπτικά την γεωπολιτική της θέση.

Έτσι το όλο θέμα, δηλαδή η δράση των Τζιχαντιστών ταυτόχρονα με το προσφυγικό, καθιστά ακόμη δυσχερέστερη την κατάσταση για την Ευρώπη και ιδιαίτερα για την Ελλάδα και κατά συνέπειαν επιβάλλεται να λυθεί συνολικά και αποφασιστικά.

Ερωτήματα για τη συμμαχία

Αυτή όμως η ασθενική αντίδραση της συμμαχίας να εξολοθρεύσει τους Τζιχαντιστές εγείρει ερωτηματικά: Οφείλεται πράγματι σε αδυναμία της συμμαχίας προς αποφυγή κυρίως της ανθρωποθυσίας και των δαπανών που απαιτούσε μία ολοκληρωμένη αντεπίθεση εναντίον των Τζιχαντιστών, ιδιαίτερα στους Αμερικανούς, οι οποίοι πλήρωσαν ακριβώς τις προηγούμενες άστοχες, αναποτελεσματικές και λίαν καταστροφικές στρατιωτικές επεμβάσεις σε Αφγανιστάν, Ιράκ και Λιβύη; Για τις οποίες μάλιστα ο Βλαντιμίρ Πούτιν, σε συνέντευξή του στο κανάλι «Russia 1» δήλωσε, ότι «ορισμένοι από τους εταίρους μας έχουν απλώς ... αχταρμά στο κεφάλι τους και δεν κατανοούν με σαφήνεια τι πραγματικά συμβαίνει και ποιοι είναι οι στόχοι που θέλουν να πετύχουν». Ή ότι η συμμαχία, στην οποία προσεχώρησε και η Τουρκία, πιθανόν ήθελε να εγκατασταθεί και να παγιωθεί ένα σουνιτικό τέτοιο κράτος στη θέση αυτή, ώστε ν' αποτελεί κάποιο εμπόδιο διεξόδου του Ιράν προς τη Μεσόγειο, αφού απέτυχε η ανατροπή του Άσαντ;

Άποψη η οποία ενισχύεται και από τις επανειλημμένες προτάσεις του Πούτιν προς τους άλλους εταίρους, τόσο πριν όσο κατά την διάρκεια των επιχειρήσεων της Ρωσίας στη Συρία, για την από κοινού δράση προς εξόντωση της τρομοκρατίας, για τις οποίες οι εταίροι εκώφευαν. Αναγκάζοντας και πάλι τον Πούτιν στο «Russia 1» να δηλώσει, ότι «δεν κατανοεί τους συναδέλφους στην Ευρώπη και στις Η.Π.Α. όταν λένε, ότι μάχονται κατά της τρομοκρατίας, ενώ δεν βλέπουμε υπαρκτά αποτελέσματα».

Η Τουρκική Διάσταση

Να σημειωθεί, ότι η ανατροπή του Άσαντ ωφέλυνε την Τουρκία διότι θα την αναδείκνυαν ως Μεγάλη Περιφερειακή Σουνιτική Δύναμη στην Ανατολική Μεσόγειο.

Πλην όμως η κάθοδος της Ρωσίας στη Συρία και η ενεργός συμμετοχή της στις επιχειρήσεις, μαζί με τις στρατιωτικές δυνάμεις του Άσαντ (στις οποίες συμπτύχουν Ιρανοί εθελοντές και μαχητές της Χεζμπολάχ του Λιβάνου), προς εξουδετέρωση των δυνάμεων των Τζιχαντιστών, με επιτυχία μέχρι τώρα, ανέτρεψαν τις επιδιώξεις της Τουρκίας για Μεγάλη Δύναμη στην Ανατολική Μεσόγειο. Η οποία Τουρκία πράγματι, εκτός της παραπάνω αποτυχίας και των άλλων εσωτερικών δυσχερειών, παρά το ευνοϊκό πρόσφατο εκλογικό αποτέλεσμα, το οποίον εγγυάται μία πολιτική σταθερότητα, αντιμετωπίζει την εξέγερση των Κούρδων, οι οποίοι μάχονται για την αυτονομία τους.

Αξία προσοχής όμως είναι η δήλωση του Πούτιν, επίσης στην ίδια συνέντευξή του στο κανάλι «Russia 1», κατά την οποία χαρακτήρισε την Άγκυρα «**εταίρο προτεραιότητας και καλό φίλο**» και σχετικά με τον «**κουρδικό παράγοντα**», έδειξε την κατανόησή του για τις Τουρκικές ανησυχίες. Συμπληρώνοντας, ότι «**είμαστε έτοιμοι να λάβουμε υπ' όψιν αυτές τις ανησυχίες στην κοινή μας δράση...**».

Είναι γεγονός, ότι παρ' όλη την αλαζονική συμπεριφορά της Τουρκίας έναντι των Μεγάλων Δυνάμεων, δεν παύουν αυτές να την ευνοούν, λόγω της εξαιρετικής γεωπολιτικής θέσης την οποία κατέχει.

Ακόμη και αυτή η εύνοια της Ρωσίας, όπως φαίνεται από την παραπάνω δήλωση του Πούτιν, αξίζει της προσοχής μας για την εξωτερική μας πολιτική, αλλά και για την εγκράτεια των συναισθημάτων μας έναντι των φίλων μας των Ρώσων, διότι παντού και πάντοτε κυριαρχεί το συμφέρον του καθενός.

Η Συμφωνία Ιράν-Δύσης και η Συνέπειές του

Μετά όμως από αυτή την παρεμβολή με τις εξελίξεις που έχουν σχέση με την Τουρκία, επανερχόμεθα στο κεντρικό μας θέμα γύρω από το Συριακό.

Η έναρξη της κρίσης στο Συριακό συνέβη την εποχή που διεξάγοντο οι μακροχρόνιες συζητήσεις των Μονίμων Μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. με το Ιράν, για να αναστείλει τον πυρηνικό του εξοπλισμό,

προκειμένου να γίνει αντίστοιχα η άρση του οικονομικού αποκλεισμού που είχε επιβληθεί στο Ιράν.

Παρόλο που οι συνομιλίες έδειχναν, ότι ήταν στο τέλος τους, αυτές συνεχίζονταν κυρίως μεταξύ Αμερικής και Ιράν, μέχρις ότου επέλθει κάποια συμφωνία.

Εκείνες τις ημέρες είχε γραφεί δημοσιογραφικά, ότι το Ιράν θα δεχόταν να υπογράψει την ακύρωση του πυρηνικού του εξοπλισμού, αν η Αμερική του εξασφάλιζε κάποια κυρίαρχη θέση στην Εγγύς Ανατολή.

Τελικά, η Αμερική, υπό την πίεση μίας τέτοιας συμφωνίας με το Ιράν, αλλά και τις αντιδράσεις των άλλων γύρω Σουνιτικών Χωρών και κυρίως της Σαουδικής Αραβίας, πιθανόν να ανέχθηκε την δημιουργία αυτού του Σουνιτικού Ισλαμικού Κράτους στην περιοχή αυτή ή τουλάχιστον την αποδοχή αντιστοίχως ζωνών επιρροής στη Συρία και στο Ιράκ, των Σιιτών εκ μέρους του Ιράν και των Σουνιτών εκ μέρους της Σαουδικής Αραβίας, η οποία πάντοτε και τόσο πολύ στήριζε τους σουνίτες Τζιχαντιστές.

Τουλάχιστον η τελευταία εκδοχή ενισχύεται από τις συναντήσεις στην Βιέννη μεταξύ Αμερικής-Ρωσίας-Ιράν και Σαουδικής Αραβίας.

Εκτιμάται όμως, ότι αυτές οι συναντήσεις δεν αφορούσαν μόνο τις ζώνες επιρροών αλλά και την κατανομή εκμετάλλευσης των ενεργειακών πηγών, κυρίως μεταξύ Αμερικής και Ρωσίας.

Εάν ισχύει κάτι από τα παραπάνω, δεν παύουν να δημιουργούνται και συνθήκες για την ανεξαρτητοποίηση των Κούρδων στο Βόρειο Ιράκ.

Η Αντίδραση Ρωσίας

Η απροθυμία των Αμερικανών και των άλλων να συνεργασθούν με τους Ρώσους, οι επιτυχίες των Τζιχαντιστών στην περιοχή και η εξασθένιση των δυνάμεων του Άσαντ, υποχρέωσαν την Ρωσία να επέμβει άμεσα στη Συρία με συνδρομή του Ιράν και του Ιράκ, εφόσον επέτρεψαν στον εναέριο χώρο τους να υπερίπτανται οι Ρωσικοί πύραυλοι και να γίνονται επίσης Ρωσικές αερομεταφορές προς την Συρία), προς εξόντωση των Τζιχαντιστών.

Με άλλα λόγια, οι Ρώσοι αντιδρούν άμεσα επιχειρησιακά, διότι θέλουν να εδραιώσουν τα δικά τους συμφέροντα στη Συρία και να εξασφαλίσουν τις εκεί ευρισκόμενες στρατιωτικές τους βάσεις. Θα περιορισθούν όμως οι επιχειρήσεις τους σε αυτά τα όρια ή θα επεκταθούν ευρύτερα; Ο χρόνος θα δείξει πού θα οδηγήσουν τα πράγματα τελικά.

Το Τόξο Ρωσίας-Κίνας-Ιράν

Αν και κάποια εξέλιξη διαφαίνεται από την δήλωση του Πούτιν στην παραπάνω συνέντευξή του, ότι επιδίωξή του είναι να δημιουργηθούν οι συνθήκες για μία πολιτική συμφωνία μεταξύ των αντιμαχόμενων Σύριων. Γεγονός που φαίνεται να τίθεται σε ενέργεια με την έναρξη συζητήσεων επ' αυτού του θέματος στην Βιέννη μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων δυνάμεων.

Πλην όμως, τι θα γίνει με τους Τζιχαντιστές στην

περιοχή και με την τρομοκρατική τους δράση και στις άλλες χώρες; Πλην όμως, αυτές οι από κοινού επιχειρήσεις των Ρώσων με τους Ιρανούς-Ιρακινούς στο πλευρό τους, ενισχύουν και εδραιώνουν τη θέση των Ρώσων στην περιοχή, με πιθανόν αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα τόξο συμμαχίας στην Ανατολή, το οποίο θ' αρχίζει από τη Ρωσία, θα διέρχεται από την Κίνα για να καταλήξει μέσω του δυναμικού πλέον Ιράν στην Ανατολική Μεσόγειο.

Σε αυτό το σημείο, αξίζει να αναφερθεί και η παρουσία στην Ανατολική Μεσόγειο τμήματος του Κινεζικού στόλου, μαζί με τον Ρωσικό, που εκπέμπει προφανώς κάποια μηνύματα:

Και αυτά θα μπορούσαν να είναι η διεθνής παρουσία της Κίνας, ως μεγάλης ναυτικής δύναμης, επίσης να σημαίνει τη στενή της συμμαχία με τη Ρωσία, αλλά και ως βρισκόμενη η ναυτική της αυτή δύναμη εγγύς της Τουρκίας, ν' αποτελεί και κάποια προειδοποίηση προς αυτήν για την δράση της προς την ομόθητη κοινότητα των Ουιγούρων-Τούρκων, που είναι εντός της επικράτειας της Κίνας.

Ωφελιμότητες Ρωσίας-Ιραν

Γεννάται όμως ένα βασικό ερώτημα, πέραν αυτού που διατυπώνεται δημοσίως από τον Πούτιν, ότι ο μόνος στόχος στη Συρία είναι να υποστηρίξουμε τη νόμιμη Κυβέρνηση και τελικά μία πολιτική συμφωνία με τους αντιφρονούντες, τι άλλο επιδιώκει η Ρωσία, αλλά και η σύμπραξή τους στις επιχειρήσεις με το Ιράν, αλλά και το Ιράκ;

Κατ' αρχάς, όπως καθαρά προβάλλεται και στη συνέντευξή του, ότι η Ρωσία έχει εκσυγχρονίσει τον πολεμικό της εξοπλισμό και επομένως έχει ανάγκη από φίλες χώρες στις οποίες να εξάγει αυτόν.

Επί πλέον, εφόσον δημιουργηθούν στην Εγγύς Ανατολή ευνοϊκές καταστάσεις για το Ιράν, υπάρχει πιθανότητα, με την υποστήριξη Ρώσων επιχειρηματιών, να φέρει μέσω αγωγών το αέριό του και το πετρέλαιό του, ως και των άλλων Χωρών της περιοχής, στη Μεσόγειο, εκείθεν, συγκεντρώνοντας και τα προϊόντα των κοιτασμάτων της Μεσογείου και μέσω αυτής, να προωθηθούν συνολικά τα προϊόντα αυτά στην Ευρώπη, ως ένας εναλλακτικός δρόμος έναντι αυτού που υπάρχει στην Τουρκία.

Μία τέτοια εξέλιξη θα ευνοούσε τις εθνικές μας επιδιώξεις γενικά στη Μεσόγειο, διότι ο αγωγός αυτός θα διερχόταν από τη Χώρα μας.

Τέλος η Ρωσία παγιώνει, όπως κι αν εξελιχθούν τα πράγματα, την διατήρηση των πολεμικών στρατιωτικών βάσεων στο έδαφος της Συρίας, παγιώνοντας ταυτοχρόνως και την παρουσία της στη μεγάλου στρατηγικού ενδιαφέροντος Ανατολική Μεσόγειο. Ταυτοχρόνως πραγματοποιεί και το Ιράν το προαιώνιο όνειρό του για έξοδο προς τη Μεσόγειο Θάλασσα.

Τελικά ο Πούτιν άδραξε την ευκαιρία των κατάλληλων συνθηκών που δημιουργήθηκαν και νομίμως έδρασε προς τη Συρία, δημιουργώντας πλέον νέες κατα-

στάσεις στην Ανατολική Μεσόγειο.

Η Ελλάδα στις Νέες Συνθήκες

Επομένως, τίθεται θέμα αν όλη αυτή η κατάσταση, που ίσως διαμορφώνεται, στις Χώρες της Ανατολικής Μεσογείου περιλαμβανομένης και της Τουρκίας, δημιουργεί κάποιες ευνοϊκές συνθήκες για τα εθνικά μας θέματα στην Ανατολική Μεσόγειο.

Κατ' αρχάς, φρονώ με σταθερή τη στρατηγική μας θέση προς την Δύση, η κάθοδος της Ρωσίας, όπως περιγράφηκε ανωτέρω, ανοίγει και ευελιξία χειρισμών των θεμάτων μας.

Επίσης ενισχύει, προς το συμφέρον όλων, την δημιουργία του συμμαχικού τόξου μεταξύ Ελλάδας-Αιγύπτου-Κύπρου-Ισραήλ (πέραν των δυσχερειών που υπάρχουν από τις ταραχές μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων και τις αντιδράσεις του για το Ιράν, οι οποίες εκτιμάται, ότι θα υπερκερασθούν με τη νέα κατάσταση που διαμορφώνεται στη Μέση Ανατολή).

Τέλος εκτιμάται, ότι πρέπει να αντέξουμε τις διεθνείς πιέσεις για οποιαδήποτε λύση στο Κυπριακό, η οποία δεν εξυπηρετεί τα Ελληνικά συμφέροντα, λόγω της διαμορφούμενης νέας κατάστασης στην Ανατολική Μεσόγειο. Αυτή η εμπλοκή στα γεωπολιτικά και του προσφυγικού επιβάλλουν στη Χώρα μας την αντιμετώπιση αυτού του σοβαρού προβλήματος από κοινού με τους εταίρους μας σε Ευρωπαϊκό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Επίσης, χρειάζεται ετοιμότητα και επαγρύπνηση προς εξασφάλιση θετικών συνθηκών για όλα τα εθνικά μας θέματα.

Τελικά, η όλη παραπάνω περιγραφή και ανάλυση των πραγμάτων αποκαλύπτουν την ποικιλία και την ρευστότητα αυτών, ενώ δεν παύουν ταυτόχρονα να σηματοδοτούν κάποια νέα κατάσταση που διαμορφώνεται στις Χώρες της Ανατολικής Μεσογείου και επομένως απαιτούν μεγάλη επαγρύπνηση από πλευράς Ελλάδας και ανάληψη πρωτοβουλιών στον κατάλληλο χρόνο, με την υποστήριξη του συνόλου του πολιτικού φάσματος της Χώρας, χωρίς τους κομματικούς ανταγωνισμούς.

Οι καιροί θα δείξουν, αλλά ανεξάρτητα τι θα δείξουν οι καιροί, είναι επείγουσα ανάγκη να συγκροτηθεί ένα Εθνικό Συμβούλιο Άμυνας και Ασφάλειας της Χώρας - έπρεπε να είχε δημιουργηθεί πριν από χρόνια- το οποίο να παρακολουθεί και να σχεδιάζει συντονισμένα την εθνική μας άμυνα και ασφάλεια σε μία συνεχή και διαρκή βάση.

Πειραιάς, 16η Νοεμβρίου, 2015

Σημείωση

Η συνέντευξη του Βλαντιμίρ Πούτιν δημοσιεύθηκε στο 310 τεύχος των ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ από τον δημοσιογράφο Θανάση Αυγερινό.

Η τυχοδιωκτική, φαντασιόπληκτη και χρεωκοπημένη στρατηγική του Ερντογάν

Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
www.geostrategy.gr

Η πολιτική που εφάρμοσε το δίδυμο Ερντογάν-Νταβούτογλου για τη Συρία αποσκοπούσε αρχικά στην πτώση του καθεστώτος Άσαντ και στη συνέχεια οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι να αναλάβουν τη διακυβέρνηση της χώρας. Όμως, οι τυχοδιωκτικοί, φαντασιόπληκτοι και χρεωκοπημένοι σχεδιασμοί των Τούρκων προσέκρουσαν σε ανυπέρβλητα εμπόδια, προκάλεσαν αλυσιδωτές και απρόβλεπτες επιπτώσεις, απομόνωσαν τη χώρα τους και επισκίασαν την αξιοπιστία και φερεγγυότητα της. Συγκεκριμένα:

α. Σε σύντομο χρονικό διάστημα η Τουρκία ήρθε αντιμέτωπη με ένα μαζικό κύμα προσφύγων που ξεπερνά τα 2,5 εκατομμύρια και θεωρείται ως η μεγαλύτερη κρίση της σύγχρονης τουρκικής ιστορίας.

β. Η περαιτέρω αύξηση της ΝΑΤΟϊκής παρουσίας στην Τουρκία θα κλιμακώσει την ένταση στις τουρκο-συριακές και κατ' επέκταση στις τουρκο-ρωσικές σχέσεις.

γ. Η αποδυνάμωση του καθεστώτος Άσαντ ισχυροποίησε τα κουρδικά καντόνια στη βόρεια Συρία και κατά συνέπεια κλιμάκωσε τις απειλές στο εσωτερικό της Τουρκίας. Άλλωστε, το κουρδικό κίνημα PYD αναδείχθηκε ως η μοναδική και πιο έμπιστη πολεμική δύναμη της περιοχής εναντίον του ισλαμικού κράτους. Επιπρόσθετα, σε μυστική σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα με τη συμμετοχή Γάλλων, Γερμανών, Ρώσων, Ιρανών και Αμερικανών αξιωματούχων συζητήθηκε το θέμα της διεθνούς αναγνώρισης των κουρδικών καντονιών της Συρίας και η Νέα Συρία να διαμορφωθεί με βάση την κουρδική ηγεμονία στην περιοχή. Πέραν των παραπάνω, πριν από λίγες ημέρες ο Σαλίχ Μουσλίμ, επικεφαλής του PYD, συναντήθηκε με τον Μπαρζανί στην πόλη Εμπίλ του βορείου Ιράκ, παρόντων τριών διπλωματών της Δυτικής Συμμαχίας. Στην εν λόγω συνάντηση ελήφθησαν σημαντικές αποφάσεις αναφορικά με την έξοδο των κουρδικών πετρελαίων στη Μεσόγειο και συγκεκριμένα από τη συριακή πόλη Λαττάκεια με τη σύμφωνη γνώμη του Άσαντ. Ειδικότερα, μέχρι το τέλος Οκτωβρίου το PYD θα επιδιώξει την κατάληψη της πόλεως Cerablus και στη συνέχεια τη συνένωση των καντονιών Afrin και Kobani, ο Μπαρζανί θα αναγνωρίσει το καθεστώς των κουρδικών καντονιών της Συρίας, το PYD θα στηρίξει την κυριαρχία του Μπαρζανί στο βόρειο Ιράκ και η Γαλλία εγγυήθηκε ότι θα είναι η πρώτη χώρα που θα αγοράσει το κουρδικό πετρέλαιο.

δ. Η υποστήριξη που παρείχε το κυβερνών κόμμα ΑΚΡ στους τζιχαντιστές, σε συνεργασία με τη Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, άνοιξε το δρόμο σ' έναν ολέθριο σύμμετρο πόλεμο στη Συρία και το Ιράκ, καθώς επίσης στη δημιουργία ασύμμετρων απειλών στην τουρκική επικράτεια με συνέπεια τη δημιουργία φόβου, ηττοπάθειας, αγανάκτησης και σύγκρουσης τόσο μεταξύ των κοινωνικών ομάδων όσο

και των οπαδών πολιτικών κομμάτων. Σημειωτέον ότι, στις 16 Απριλίου 2015 ο συντάκτης του παρόντος στο άρθρο του με τίτλο: «Ο Ερντογάν δημιουργεί κλίμα ανασφάλειας, φόβου και ψυχολογικής βίας» είχε αναφέρει ότι, οι υπηρεσίες πληροφοριών της Τουρκίας γνωστοποίησαν ότι, έχει τεθεί σε εφαρμογή ένα σχέδιο ψυχολογικού πολέμου και προπαγάνδας προκειμένου να αποσταθεροποιηθεί η χώρα. Σύμφωνα με αυτό, ως τακτικοί στόχοι προς εκμετάλλευση έχουν τεθεί το κουρδικό πρόβλημα, οι ομάδες του ριζοσπαστικού Ισλάμ, η διαμάχη μεταξύ σουνιτών-αλεβιτών, η γενοκτονία των Αρμενίων, τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας και το ποντιακό κίνημα στη Μαύρη Θάλασσα για δήθεν ίδρυση Ποντιακού Κράτους. Επιπρόσθετα, το εν λόγω σχέδιο περιλαμβάνει προσβολές αστυνομικών στόχων, βομβιστικές ενέργειες σε στρατηγικούς στόχους, απόπειρες δολοφονιών πολιτικών και προβεβλημένων προσωπικοτήτων, καθώς επίσης αποδιοργάνωση της τουρκικής κοινωνίας. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι πολύνεκρες τρομοκρατικές επιθέσεις εναντίον φιλειρηνιστών Κούρδων και αριστερών διαδηλωτών στην πόλη Σουρούτς (20-07-2015) και στην Άγκυρα (10-10-2015). Εν τω μεταξύ στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνουν δύο επισημάνσεις. Μετά τη σφαγή στο Σουρούτς το PKK διέκοψε την εκεχειρία που είχε εφαρμόσει μετά το 2012, ενώ η σφαγή στην Άγκυρα πραγματοποιήθηκε την παραμονή έναρξης της μονομερούς εκεχειρίας που ανακοίνωσε ότι θα εφαρμόσει το PKK.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τη Ρωσία, η απόφαση της Μόσχας να εμπλακεί «άμεσα» με στρατιωτικές δυνάμεις στη Συρία νομιμοποιείται από τη ρωσο-συριακή συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας που έχει υπογραφεί και οφείλεται στους εξής λόγους:

Πρώτον, ο τετραετής πόλεμος αποδυνάμωσε στρατιωτικά και οικονομικά το καθεστώς Άσαντ με συνέπεια την αδυναμία συνέχισης των στρατιωτικών επιχειρήσεων.

Δεύτερον, η συγκρότηση των συμμαχικών δυνάμεων με επίκεντρο τους Αμερικανούς και η εντατικοποίηση των στρατιωτικών επιχειρήσεων εντός του συριακού εδάφους θα αναβαθμίσει τις διαπραγματευτικές δυνατότητες των Ηνωμένων Πολιτειών αναφορικά με την «επόμενη ημέρα» στη Συρία. Για το λόγο αυτό η Ρωσία με τις στρατιωτικές επιχειρήσεις εντός του συριακού εδάφους όχι μόνο δηλώνει παρούσα, αλλά περνάει το μήνυμα ότι, χωρίς αυτήν δεν θα πρέπει να δρομολογηθεί καμία εξέλιξη προκειμένου να καλυφθεί το κενό που θα δημιουργηθεί από μια πιθανή απομόνωση ή εξάλειψη του ισλαμικού κράτους και τον έλεγχο των περιοχών που αυτό κατέχει. Άλλωστε, οι επαφές του Πούτιν και του Άσαντ με τους Κούρδους της Συρίας επιβεβαιώνουν έμμεσα την εν λόγω άποψη.

Τρίτον, το ισλαμικό κράτος και η Αλ Νούσρα ελέγχουν μια ευρύτατη συριακή περιοχή με αποτέλεσμα να τίθεται υπό αμφισβήτηση η νομιμοποίηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων του καθεστώτος Άσαντ στη χώρα του.

Τέταρτον, στις δυνάμεις του ισλαμικού κράτους και της Αλ Νούσρα έχουν ενταχθεί περίπου 6-7 χιλιάδες Καυκάσιοι, οι οποίοι στο μέλλον θα αποτελέσουν μια σοβαρότατη εσωτερική απειλή για τη Ρωσία.

Πέμπτον, η Συρία αποτελεί τη σημαντικότερη έξοδο των Ρώσων στη Μεσόγειο μέσω των στρατιωτικών βάσεων που τους παραχώρησε ο Άσαντ.

Μυστική συνδιάσκεψη στη Σαγκάη

Πριν τρία χρόνια, στις 17 Αυγούστου 2012, ο συντάκτης του παρόντος σε άρθρο του με τίτλο «Περί διαμελισμού της Συρίας σε ομόσπονδα κρατίδια» είχε παρουσιάσει τις αποφάσεις που ελήφθησαν σε μυστική συνδιάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στη Σαγκάη για το μέλλον της Συρίας, στην οποία συμμετείχαν ειδικοί επί θεμάτων διεθνούς ασφάλειας. Ειδικότερα, οι αποφάσεις που ελήφθησαν αναγράφονταν σ' ένα κείμενο 25 παραγράφων τα κυριότερα σημεία του οποίου συνοψίζονται στα εξής:

α. Η διακυβέρνηση της Συρίας από μια κεντρική διοίκηση έλαβε τέλος.

β. Η κάθε πληθυσμιακή ομάδα (εθνική-θρησκευτική) θα αποκτήσει τη δική της αυτόνομη περιφερειακή διοίκηση. Ειδικότερα, θα δημιουργηθούν 4 ή 5 αυτόνομα κρατίδια: ένα κουρδικό, δύο σουνιτικά, ένα μπααθικό (αλαουίτες-νουςαϊρί) και ένα των δρούζων. Τα κρατίδια αυτά θα έχουν τη δική τους σημαία, τη δική τους γλώσσα, τη δική τους θρησκεία και τα δικά τους πολιτιστικά δικαιώματα. Ως επίσημη γλώσσα θα είναι τα αραβικά ή τα κουρδικά ενώ δεν θα υπάρξει καμία παρεμπόδιση στη χρησιμοποίηση άλλων γλωσσών σε ό,τι αφορά στην εκπαίδευση και σε διάφορες κοινωνικές δραστηριότητες.

γ. Η κάθε περιφερειακή διοίκηση θα εκπροσωπείται στη νέα Δημοκρατία της Συρίας, θα συνταχθεί καινούργιο Σύνταγμα και θα πραγματοποιηθεί απογραφή του πληθυσμού.

δ. Στο μπααθικό κρατίδιο παραχωρείται το δικαίωμα να διατηρήσει τον Μπασάρ αλ Άσαντ ως αρχηγό του. Επίσης, το κρατίδιο αυτό θα ελέγχει τις ακτές της Ανατολικής Μεσογείου και σε αυτό θα παραχωρηθούν οι πόλεις Λατάκεια, Ταρτούς, Μπανίγιας και οι πέριξ αυτών περιοχές.

ε. Εφόσον απαιτηθεί, ο ΟΗΕ θα αποστείλει στη Συρία περιορισμένο αριθμό στρατιωτικών δυνάμεων, ως ειρηνευτική δύναμη, προκειμένου να συμβάλλει στη διαμόρφωση της Νέας Συρίας.

στ. Όλες οι γειτονικές χώρες θα ενημερώνονται για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις που θα πραγματοποιούνται εντός του συριακού εδάφους.

ζ. Δεν θα διεξαχθεί καμία στρατιωτική επέμβαση εναντίον της ρωσικής πυραυλικής ασπίδας και της ρωσικής βάσης στη Ταρτούς της Συρίας.

η. Δεν θα υπάρξει καμία παρέμβαση στις ιρανικές και ρωσικές επενδύσεις στη Συρία.

η. Δίδεται το δικαίωμα στην Τουρκία να δημιουργήσει ζώνη ασφαλείας εντός του συριακού εδάφους κατόπιν αι-

τήσεως της.

θ. Η Τουρκία θα διατηρήσει το δικαίωμα να απαντήσει στρατιωτικά σε κάθε απειλή που θα προέρχεται από τα συριακά σύνορα.

ι. Η Ρωσία και η Κίνα θα πραγματοποιήσουν επενδύσεις στη Συρία μέσω του Ιράν.

ια. Η Ρωσία, η Κίνα και οι Ηνωμένες Πολιτείες θα έχουν το δικαίωμα να επεμβαίνουν στη Συρία για θέματα σχετικά με τη νέα διαμόρφωση της χώρας.

Η «επόμενη ημέρα»

Με το πάροδο του χρόνου, καθίσταται σαφές ότι το «παιχνίδι» της Συρίας έχει πολλούς παίκτες, οι «προστάτες» της ευρύτερης περιοχής είναι πολλοί και οι εξελίξεις στη χώρα αυτή θα αλλάζουν τις ισορροπίες στην Μέση Ανατολή. Υπόψη ότι η Συρία δεν είναι ούτε Ιράκ ούτε Αφγανιστάν διότι τα γεωστρατηγικά συμφέροντα είναι ιδιόζουσας σημασίας και μέσω της χώρας αυτής διεξάγεται ένας πόλεμος ισχύος και εξουσίας μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Επίσης, καθίσταται σαφές ότι, οι Ηνωμένες Πολιτείες για να διαμορφώσουν τη Νέα Συρία θα πρέπει να εξασφαλίσουν είτε τη σύμφωνη γνώμη είτε την ανοχή της Ρωσίας, της Κίνας ακόμη και του Ιράν.

Οι πρόσφατες στρατιωτικές και πολιτικές εξελίξεις στη Συρία καταδεικνύουν ότι, πιθανόν τους επόμενους μήνες θα υπάρξουν στην περιοχή απρόβλεπτες καταστάσεις, δεδομένου ότι οι παγκόσμιες και περιφερειακές δυνάμεις άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι για να υπάρξει μια μόνιμη και βιώσιμη λύση στο συριακό πρόβλημα απαιτείται η ανάθεση ρόλου στο καθεστώς Άσαντ.

Οι αλαζονικοί και άστοχοι σχεδιασμοί του καθεστώτος Ερντογάν επηρέασαν άμεσα τη σταθερότητα και την ασφάλεια της χώρας του, ενώ η εξωτερική της πολιτική, σε μεγάλο βαθμό, παραμένει «όμηρος» του διεθνοποιημένου πλέον κουρδικού προβλήματος.

Οι πολύνεκρες τρομοκρατικές επιθέσεις εναντίον φιλειρηνιστών διαδηλωτών και οι σφαγές των Κούρδων ανταρτών από τη μια πλευρά, καθώς επίσης οι απώλειες των στελεχών των δυνάμεων ασφαλείας της χώρας κατά τη διεξαγωγή των επιχειρήσεων εναντίον του PKK από την άλλη, έχουν ως σημείο αναφοράς την προσωπική ηγεμονική απληστία του Ερντογάν και του καθεστώτος που αυτός εγκαθίδρυσε.

Η επιλογή του Ερντογάν να εξαρθρώσει το παρακράτος του ιμάμη Φετουλάχ Γκιουλέν, όχι μέσω των δημοκρατικών και θεσμικών δομών αλλά με τη χρησιμοποίηση «παράλληλων-παράνομων» οργανώσεων αφύπνισε το βαθύ κράτος στην Τουρκία που βρισκόταν εν υπνώσει λόγω των πληγμάτων που αυτό υπέστη από τις δίκες Εργκένεκον και Βαριοπούλας. Σημειωτέον ότι, ήδη άρχισαν οι δολοφονίες Κούρδων στην νοτιοανατολική Τουρκία και στο εγγύς μέλλον θα γίνουμε μάρτυρες σταδιακά αυξανόμενων σφαγών και δολοφονιών.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ

Του Δημήτρη Ι. Διακίδη
Αρθρογράφου – Οικονομολόγου – Δρ Νομικής ΑΠΘ

Σε προηγούμενο άρθρο μου στους «Προβληματισμούς» στα τέλη της Άνοιξης του 2015 (βλ. τεύχος 80 σελ. 21) την ώρα που «Αναλυτές» και σχολιαστές πάσης φύσεως (φυσικά όχι όλοι), που πολλές φορές με σχόλια καφενειακού τύπου, μιλούσαν ότι μπήκαμε σε κύκλο ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, εξέφρασα αμφιβολίες, αν η έστω μικρή και ασθενική ανάπτυξη του 2014 θα συνεχισθεί και το 2015. Οι βασικές ενδείξεις προσεκτικά αναλυόμενες δεν ήταν ευοίωνες. Ήδη από την αρχή του 2015, η αρχική παρέμβαση του Γερμανού Υπουργού Οικονομικών Β. Σόιμπλε, που κυριαρχούσε πρωταγωνιστικά για την πορεία της εξέλιξης και ρύθμισης του ελληνικού χρέους, όχι μόνον απέρριψε το «ΚΟΥΡΕΜΑ» του χρέους, αλλά και σταθερά ήταν αντίθετη στην παράταση του Προγράμματος, αν η ελληνική κυβέρνηση δεν τηρήσει τις μέχρι τότε υπογεγραμμένες συμφωνίες.

Οι οικονομικές μας υποχρεώσεις ήταν ασφυκτικές γιατί στο δίμηνο Φεβρουαρίου-Μαρτίου 2015, έπρεπε να αναχρηματοδοτηθούν έντοκα γραμμάτια αξίας 7 δις ευρώ ενώ υπήρχαν και πρόσθετες δανειακές υποχρεώσεις, περίπου 4,5 δις ευρώ. (Πηγή : ΗΜΕΡΗΣΙΑ 31/1 έως 1/2/2015). Ουσιαστικά αποδεχθήκαμε αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ακόμη και στα 67 έτη και με αίτημα, θέση-κλειδί, από ελληνικής πλευράς, ότι η κατάργηση του αφορολογήτου να μην πραγματοποιηθεί με «οριζόντιο» τρόπο, δηλαδή να μην αφορά τους χαμηλόμισθους και δη τους συνταξιούχους, διότι η οικονομική αφαίμαξη της μεσαίας τάξης, της ραχοκοκαλιάς της ελληνικής κοινωνίας και των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων, συνεχιζόταν π.χ. τότε έγινε γνωστόν ότι ο ΕΝΦΙΑ παραμένει, ως και ο προηγούμενος!

Επακόλουθα της οδυνηρής οικονομικής κατάστασης είναι και δύο ιδιαιζόντως φοβερά προβλήματα και τα οποία αν δεν βελτιωθεί η σημερινή ελληνική οικονομική πραγματικότητα, κατά την ταπεινή άποψη του γράφοντος, θα επιδεινωθούν με σοβαρές επιπτώσεις στις σημερινές ισχύουσες κοινωνικές ισορροπίες, δηλαδή : η μετανάστευση και η υπογεννητικότητα.

α. Η τωρινή μετανάστευση, έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που διαφέρουν ουσιαστικά από αυτά της δεκαετίας του 1950-1960, όταν μετανάστευσαν νεαρά και υγιή άτομα, κυρίως από τις αγροτικές περιοχές της Μακεδονίας, της Θράκης και των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου, με αποτέλεσμα τη δημογραφική αφαίμαξη της ελληνικής περιφέρειας. Αν λάβουμε υπ' όψιν και την εσωτερική μετακίνηση φτωχών πληθυσμιακών στρωμάτων, προς τα μεγάλα αστικά κέντρα, κυρίως στο λεκανοπέδιο

της Αττικής και δευτερευόντως, στο πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης, γίνεται αντιληπτόν το πώς καταλήξαμε στα σημερινά δημογραφικά πληθυσμιακά αδιέξοδα και τις επιπτώσεις που θα έχουν στα πλαίσια της σημερινής μεταναστευτικής πραγματικότητας. Το σημερινό μεταναστευτικό ρεύμα περιλαμβάνει άτομα κατά πλειοψηφία μορφωμένα, με σπουδές δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με γλωσσομάθεια, που συνειδητά επιλέγουν να εγκαταλείψουν την Ελλάδα, απογοητευμένοι, απελπισμένοι, ίσως και αηδιασμένοι για τις σημερινές κοινωνικές συνθήκες, κατά κανόνα με μηδενικό ενδιαφέρον επιστροφής τους. Κοινωνιολογικά, είναι δεδομένο ότι ευρισκόμεθα σε προηγμένες διεθυντικές πολιτιστικές κοινωνίες, η ενσωμάτωσή τους θα είναι γρήγορη και πολύ δύσκολα ανατρέψιμη.

β. Η υπογεννητικότητα, είναι χρόνιο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας. Από το 1974 όμως και μετέπειτα έλαβε εφιαλτικές διαστάσεις. Ζούμε σε μια χώρα όπου σύντομα ένας στους δύο κατοίκους θα είναι πάνω από 65 ετών. Στην Ελλάδα, οι γεννήσεις μειώνονται, ενώ το προσδόκιμο της ζωής αυξάνει. Επιπλέον, επισήμως καταγράφονται 100.000 εκτρώσεις το χρόνο. Στην πραγματικότητα, λέγεται κατά κόρον, ότι το ποσοστό είναι τουλάχιστον διπλάσιο, δηλαδή φθάνει τις 200.000 το χρόνο. Αν σ' αυτά τα ποσοστά προστεθεί και η εμφανής πλέον μετανάστευση, που κατά τις εκτιμήσεις (διότι επίσημα στοιχεία δεν διαθέτουμε δυστυχώς), μετά το 2009 ξεπερνά τις 100.000 άτομα, αντιλαμβάνεται και ο πλέον αδαής, τι προβλήματα θα αντιμετωπίσουμε, σαν κράτος και κοινωνία, στα χρόνια που έρχονται.

Τις μεγαλύτερες προοπτικές για την ΑΝΑΠΤΥΞΗ στην Ελλάδα σήμερα, γίνεται αποδεκτό ότι έχει το τουριστικός τομέας. Σύμφωνα με πρόσφατη πανελλαδική έρευνα, που πραγματοποίησε η ΚΑΠΑ RESEARCH με αντικείμενο την «Ανάπτυξη και τις προκλήσεις της επιχειρηματικότητας εν μέσω κρίσης», ο τουρισμός εξελίσσεται σε βαριά βιομηχανία, παρά την κρίση και τα «capital controls», με αριθμούς ρεκόρ, σε αφίξεις και έσοδα. Μέχρι τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο, από στοιχεία που έχουμε υπ' όψιν μας, περισσότεροι από 25 εκατομμύρια τουρίστες ήλθαν στην Ελλάδα, αποφέροντας συνολικά κέρδη 14,5 δις ευρώ. Ακολουθεί με διαφορά το αγροτικός κλάδος. Ο τουρισμός προηγείται και συγκεντρώνει ποσοστό 75,7% των απαντήσεων στο ερώτημα : «Ποιοί κλάδοι προσφέρουν σήμερα τις περισσότερες ευκαιρίες για επιχει-

ρηματική δραστηριότητα στην Ελλάδα». Ακολουθεί με 54,1% ο αγροτικός τομέας και η παραγωγή τροφίμων. Να τονισθεί ότι η τάση να δοθεί ταχύτατα έμφαση, στην ανάπτυξη του αγροτικού τομέα και της παραγωγής τροφίμων, παρατηρείται αυτή την εποχή και στις μεσογειακές χώρες, με πρωταγωνίστρια τη γαλλική γεωργία. Έπονται ο κλάδος της ενέργειας με 45,4%, η ναυτιλία με 39,4%, οι επικοινωνίες και οι νέες τεχνολογίες με 35,2% και τελευταίος ο κλάδος της μαζικής εστίασης, με ποσοστό 31,6%. Ο κλάδος αυτός συμπεριλαμβάνει τα διάφορα και με ποικίλλες ονομασίες, ελληνικές και ξενόγλωσσες, σνακ μπαρ, καφέ πάσης φύσεως, επιχειρήσεις γρήγορης εστίασης και κατ'οίκον διανομής, όπου κατά πλειοψηφία εργάζονται νέα άτομα (μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές) με «μαύρη εργασία» κατά κανόνα ανασφάλιστοι. Οι εμπλεκόμενοι στην έρευνα επιχειρηματίες (δείγμα 2.000 ατόμων, πανελλαδικά, στις 13 Περιφέρειες της χώρας), κατά το διάστημα μεταξύ 15 έως 19 Οκτωβρίου 2015, όταν τους ρωτήθηκε τι ζητούν, ώστε η δραστηριότητά τους να παραμείνει λειτουργικά βιώσιμη, έδωσαν τις παρακάτω απαντήσεις, ήτοι : Πρωταρχικό μέλημά τους τυγχάνει το ισχύον ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ και η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στις ελληνικές τράπεζες. Σχεδόν 4 στους 10 (38,4%) ζητούν χαμηλότερη φορολογία, 19,4% απλό και σταθερό φορολογικό σύστημα, 9,3% ισχυρό τραπεζικό σύστημα και ενίσχυση ρευστότητας, 8,3% πολιτική σταθερότητα (σίγουρα επηρεάζονται από τα γεγονότα Μέσης Ανατολής, Ρωσία, Συρία, Ιράκ, Τουρκία) και 6,5% μείωση του γραφειοκρατικού κόστους. Εντύπωση, αλλά και απογοήτευση προκαλεί η απάντηση, σχεδόν από το σύνολο των ερωτηθέντων, για την τάση φυγής της νέας γενιάς στο εξωτερικό. Όταν ρωτήθηκαν : «εάν το παιδί σας ήθελε να ζήσει στο εξωτερικό θα το ενθαρρύνατε;», περισσότεροι από τους 8 στους 10 ή 82% απαντά : «ΝΑΙ και μάλλον ΝΑΙ, και μόνο 14,3% απαντά : «ΟΧΙ και μάλλον ΟΧΙ». (Πηγή : new money.gr).

Μετά το 1989, κυρίως μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου, διαδραματίζονται εξαιρετικά γρήγορες αλλαγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη σύγχρονη διεθνή πολιτική, λόγω της παγκοσμιοποίησης, της ανεξέλεγκτης μετανάστευσης, της ταχύτατης επικράτησης των ψηφιακών μέσων επικοινωνίας (Word Internet Tablet, Power Point, Outlook, Cloud) κ.λ.π. και της δημιουργίας υπόγειων διεργασιών για την αργή αλλά σταθερή θεσμική αναδιοργάνωση των μέχρι τούδε υφισταμένων μηχανισμών της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Δεν γνωρίζουμε τι μας επιφυλάσσει η μοίρα, ως χώρα, και με δεδομένο ότι οι διεθνείς εξελίξεις στην περιοχή μας συνεχώς γίνονται περισσότερο ασταθείς και απρόβλεπτες, αυτά τα περιστατικά πρέπει να απασχολήσουν ταχύτατα και σοβαρά τους επιχώριους POLICY MAKERS.

Η οικονομική κρίση που φαίνεται να έχει μολύνει την τουρκική οικονομία έχει έντονη την αντανάκλαση της, πέραν της ισχυρής διολίσθησης της τουρκικής λίρας, και στο εξωτερικό εμπόριο της χώρας, στο οποίο, σύμφωνα με τα επίσημα τουρκικά στατιστικά στοιχεία, παρατηρείται σοβαρή μείωση τόσο στην αξία των εξαγωγών όσο και των εισαγωγών.

Συγκεκριμένα, στο πρώτο δεκάμηνο του 2015 η αξία των τουρκικών εισαγωγών παρουσίασε σε ετήσια βάση μείωση 13% φθάνοντας στα 173,2 δισ. \$, ενώ παράλληλα η αξία των εξαγωγών εμφάνισε μείωση 8,2% φθάνοντας στα 120,5 δισ. \$ με συνέπεια στο εν λόγω δεκάμηνο να μειωθεί το εμπορικό έλλειμμα της Τουρκίας κατά 15 δισ. \$ (από 67,7 δισ. σε 52,7 δισ.).

Εντυπωσιακή είναι η μείωση στο εν λόγω δεκάμηνο της αξίας των τουρκικών εξαγωγών στη Ρωσία, που είναι η μεγαλύτερη μείωση, τόσο σε απόλυτο μέγεθος όσο και ποσοστιαίως, μεταξύ των πρώτων είκοσι χωρών προορισμού των εξαγωγών της Τουρκίας, παρά το γεγονός ότι δεν περιλαμβάνει τις συνέπειες από τα ρωσικά περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάρριψης του ρωσικού μαχητικού αεροσκάφους από τουρκικά πυρά (γεγονός που συνέβη τον περασμένο Νοέμβριο). Συγκεκριμένα, η μείωση των τουρκικών εξαγωγών στη Ρωσία από 5 δισ. \$ στο πρώτο δεκάμηνο του 2014 σε 3,1 δισ. \$ στο πρώτο δεκάμηνο του 2015 σημαίνει μείωση κατά 38,9%, ενώ η μέση συνολική μείωση της αξίας των τουρκικών εξαγωγών στο διάστημα αυτό ήταν 8,2%. Διαπιστώνεται λοιπόν, ότι οι δηλώσεις του προέδρου Πούτιν (σχετικά με την υποστήριξη που πρόσφερε η Τουρκία στους τζιχαντιστές στη Συρία), τον Σεπτέμβριο του 2014, ότι «η Τουρκία μεταφέροντας έναν σκορπιό στην τσέπη της θα πληρώσει πολύ βαρύ τίμημα γι' αυτό» και τον Νοέμβριο του 2014, ότι «το τουρκικό καθεστώς έχει καταστεί μια σοβαρή απειλή για την διεθνή ασφάλεια και θέτει σε κίνδυνο την περιφερειακή σταθερότητα, κατά συνέπεια η Ρωσική Ομοσπονδία θα πάρει τα κατάλληλα μέτρα να εμποδίσει τον Ερντογάν να διαπράξει μια αυτοκτονική περιπέτεια στη Μέση Ανατολή» είχαν άμεσο αντίκτυπο και στις εμπορικές σχέσεις των δύο χωρών. Υπογραμμίζεται, ότι μεταξύ των πρώτων είκοσι χωρών προορισμού των τουρκικών εξαγωγών οι 14 παρουσιάζουν μείωση και μόνο σε έξι προέκυψε αύξηση αξίας εξαγωγών. Μετά τη Ρωσία, μεγαλύτερες ποσοστιαίες μειώσεις από τη μέση συνολική μείωση ως χώρες προορισμού εμφανίζουν οι εξαγωγές στη Βουλγαρία (20,4%), στο Ιράκ (17,6%), στην Κίνα (16,7%), στο Βέλγιο (13,8%), στη Γερμανία (12,9%), στο Ισραήλ (11,4%), στη Γαλλία (10,9%) και στις Κάτω Χώρες (10,9%).

Αντίστοιχη μείωση της αξίας των τουρκικών εξαγωγών προς τη Ρωσία παρατηρείται στον μήνα Οκτώβριο του 2015 σε σχέση με τον Οκτώβριο του 2014. Η μείωση των τουρκικών εξαγωγών στη Ρωσία από 488 εκ. \$ σε 355 εκ. \$ σημαίνει μείωση κατά 27,3%, ενώ στον μήνα αυτόν

Το εξωτερικό εμπόριο της Τουρκίας αγκαλιά με την κρίση

Του κ. Γεωργίου Δουδούμη
Οικονομολόγου- Μέλους ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

η αξία των τουρκικών εξαγωγών παρουσίασε ετήσια αύξηση 3,1%. Και για τον μήνα Οκτώβριο του 2015 μεμονωμένα, η μείωση της αξίας των τουρκικών εξαγωγών στη Ρωσία ήταν η μεγαλύτερη, τόσο σε απόλυτο μέγεθος όσο και ποσοστιαίως, μεταξύ των πρώτων είκοσι χωρών προορισμού των εξαγωγών της Τουρκίας. Ακολουθούν σε ποσοστό μείωσης της αξίας εξαγωγών στον μήνα Οκτώβριο, ως χώρες προορισμού, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (27%), η Αίγυπτος (25,9%) και η Κίνα (10,9%).

Όσον αφορά την αξία των τουρκικών εισαγωγών στο πρώτο δεκάμηνο του 2015, τις μεγαλύτερες ποσοστιαίες μειώσεις μεταξύ των πρώτων είκοσι προμηθευτριών χωρών της Τουρκίας εμφανίζουν κατά σειρά το Ιράν (37,3%), οι Κάτω Χώρες (21,6%), η Ρουμανία (20,8%), η Ουκρανία (18,8%), η Ινδία (18,2%), το Βέλγιο (18%), η Ρωσία (17,8) και η Ιταλία (12,2%).

Όσον αφορά την αξία των τουρκικών εισαγωγών τον Οκτώβριο του 2015 σε σχέση με τον Οκτώβριο του 2014, ιδιαίτερα μεγάλες ήταν οι μειώσεις εισαγωγών από το Ιράν (43,2%), τις Κάτω Χώρες (35,1%), τη Ρουμανία (33,2%), την Ουκρανία (31%) και το Βέλγιο (20,1%), ενώ η μέση μείωση των εισαγωγών από όλες τις προμηθεύτριες χώρες της Τουρκίας ήταν 11,9%.

Εκτιμάται, ότι τα οικονομικά μέτρα που έχει ήδη λάβει και θα συνεχίσει να λαμβάνει η Ρωσία σε βάρος της Τουρκίας είναι δυνατόν στην παρούσα συγκυρία να δημιουργήσουν σοβαρότατο πρόβλημα στην τουρκική οικονομία. Υπενθυμίζεται, ότι η αξία των τουρκικών εξαγωγών στη Ρωσία έφθασε στο 2014 τα 5,9 δισ. \$ και η Ρωσία ήταν στο έτος αυτό ο έβδομος προορισμός των τουρκικών εξαγωγών.

Καθόλου αμελητέα δεν είναι και τα έσοδα της Τουρκίας από τους Ρώσους τουρίστες, οι οποίοι αυξάνονταν σταθερά τα τελευταία χρόνια και κατείχαν επισήμως σταθερά τη δεύτερη θέση στον πίνακα των χωρών προέλευσης των αλλοδαπών τουριστών στην Τουρκία με πρώτη τη Γερμανία. Ουσιαστικά πιθανόν να βρίσκονταν και στην πρώτη θέση, αν λάβουμε υπόψη ότι πολλοί «Γερμανοί» τουρίστες που επισκέπτονται κάθε χρόνο την Τουρ-

κία είναι Τούρκοι, κάτοχοι γερμανικών διαβατηρίων και χαμηλής εισοδηματικής δυναμικότητας. Οι 4,5 εκ. Ρώσοι τουρίστες που επισκέφθηκαν το 2014 την Τουρκία (2011: 3,5 εκ.) κάλυψαν το 12,2% του συνόλου των αλλοδαπών τουριστών που την επισκέφθηκαν στο έτος αυτό και είχαν με βεβαιότητα υψηλότερη καταναλωτική δαπάνη από τη μέση καταναλωτική δαπάνη του συνόλου των ξένων τουριστών. Υπογραμμίζεται, ότι τα ετήσια έσοδα από τον τουρισμό στην Τουρκία καλύπτουν σταθερά από τη δεκαετία του 2000 πάνω από το 20% της εκάστοτε ετήσιας αξίας των τουρκικών εξαγωγών.

Ένας άλλος ευάλωτος κλάδος που εκτιμάται ότι θα θιγεί έντονα είναι ο κατασκευαστικός δεδομένου ότι η Τουρκία έχει ουσιαστικά αλώσει την αντίστοιχη αγορά της Ρωσίας. Επίσης μοχλό πρόσθετης πίεσης μπορεί να αποτελέσει η μεγάλη εξάρτηση της Τουρκίας από το ρωσικό φυσικό αέριο, το οποίο είναι μάλλον αδύνατον να υποκατασταθεί βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα από άλλης προέλευσης προϊόν. Γεωπολιτικά η Ρωσία μπορεί να ενεργοποιήσει φιλικές ή εξαρτώμενες κυβερνήσεις να συμπλεύσουν με τη ρωσική πολιτική και να δημιουργήσουν εμπόδια ποικίλης φύσης στις διεθνείς οικονομικές δραστηριότητες της Τουρκίας και όχι μόνον. Στη ευρύτερη Μέση Ανατολή η Αίγυπτος δείχνει να αποτελεί ιδανική περίπτωση, ενώ στα Βαλκάνια η Σερβία προσφέρεται ιδιαίτερα για έναν τέτοιο ρόλο. Ειδικό ενδιαφέρον βέβαια παρουσιάζει το πώς θα αξιοποιήσει η Ρωσία το κουρδικό χαρτί στα νότια της Τουρκίας και ενδεχομένως εντός Τουρκίας. Επίσης, δεν θα αποτελέσει έκπληξη τυχόν αντιτουρκική κίνηση εκ μέρους του Ιράν, εφόσον κάτι τέτοιο δεν θα ενοχλούσε το Ισραήλ.

Το συμπέρασμα που προκύπτει από τις πρόσφατες εξελίξεις και σε συνδυασμό με την ισχύ και τα «εργαλεία» που διαθέτει η Ρωσία είναι ότι η Τουρκία, σε μια περίοδο στην οποία οι σχέσεις της με τη Δύση δεν είναι οι άριστες λόγω σύγκρουσης συμφερόντων στη φλεγόμενη Μέση Ανατολή, θα δυσκολευτεί πολύ να αντιμετωπίσει τις εχθρικές πρωτοβουλίες της Ρωσίας δεδομένου ότι πιθανότατα οι συνέπειες θα έχουν άμεσο αντίκτυπο και στα δρώμενα εντός της μη φίλης αλλά συμμάχου μας Τουρκίας.

Εδώ και Τώρα ... Μεταρρυθμίσεις

Του Υποστρατήγου ε.α. Άρη Διαμαντοπούλου
Ψυχολόγου— Άρος Φιλοσοφίας

Όσο κι αν οι πολιτικοί μας συνθηματολογούν επάνω στον όρο «μεταρρυθμίσεις», εν τούτοις η ουσιαστική αξία αυτών ουδόλως αλλοιώνεται, διότι η ανάγκη γι αυτές παραμένει αναλλοίωτη και διαχρονική. Διότι έτσι εξασφαλίζεται η αποτελεσματική λειτουργία της δημοκρατικής πολιτείας χάριν της «ευδαιμονίας» των πολιτών, όπως κατ' αρχάς οραματίστηκαν αυτή ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης, οι οποίοι υπήρξαν ιστορικά και οι θεμελιωτές της σύγχρονης πολιτικής επιστήμης.¹ Επομένως, είτε λόγω ελλείψεων είτε λόγω αναπροσαρμογής, οι νόμοι και οι θεσμοί πρέπει να συμπληρώνονται, να βελτιώνονται και να εκσυγχρονίζονται από κάθε επερχόμενη γενιά, προκειμένου αυτοί να είναι πάντοτε λειτουργικοί και χρήσιμοι και να μη γίνονται αιτία αποστροφής των πολιτών από την Πολιτεία, αφορμή για στάσεις, καταλήψεις και καταστροφές στην πόλη. Διότι, τέτοια ασθενικά και επικίνδυνα για την δημοκρατία συμπτώματα παρουσιάζονται, όπως λέει ο Πλάτων, για την εποχή του, όταν *«οι νόμοι γίνονται για το συμφέρον κάθε αρχής, δηλαδή η δημοκρατία για τους δημοκρατικούς, η ολιγαρχία για τους ολιγαρχικούς και η τυραννία για τους τυραννικούς»*.

Έτσι, οι νόμοι πολύ απέχουν από το συμφέρον των πολιτών, οι οποίοι μάλιστα τιμωρούνται όταν τους παραβαίνουν, ενώ ακόμη χλευάζονται οι νομιμόφρονες πολίτες από τους μεγάλους παραβάτες, οι οποίοι έτυχαν ασυλίας, διότι πρόσκεινται προς την κυβερνώσα αρχή.

Αυτό το φαινόμενο συμβαίνει σε όλες τις πόλεις, δηλαδή οι νόμοι να εξυπηρετούν το συμφέρον της κυβερνώσας αρχής και παντού να επικρατεί ως αρχή δικαίου το συμφέρον του ισχυροτέρου.²

Και καταλήγει συμπερασματικά ο Πλάτων στους «Νόμους»:

Στην περίπτωση που οι νόμοι εξυπηρετούν τους άρχοντες και όχι το συμφέρον της πόλης, οι νόμοι αυτοί ραγδαίως καταστρέφουν την ύπαρξή της. Απεναντίας, στην πόλη που οι άρχοντες συντάσσουν και πρώτοι αυτοί πειθαρχούν στους άριστους νόμους και οι νόμοι γίνονται κυρίαρχοι των αρχόντων και όχι οι άρχοντες τύραννοι των νόμων, τότε στην πόλη αυτή έρχονται όλα τ' αγαθά.³

Από την παραπάνω αποσπασματική παράθεση ορισμένων από τις πολιτικές θέσεις του μεγάλου Έλληνα Φιλοσόφου, αλλά και ιδιαίτερα όπως προκύπτει συνολικά από τα έργα του Φιλοσόφου, ο Πλάτων υπήρξε ένας εξελικτικός και συγχρόνως ένας μεταρρυθμιστής στις απόψεις του για την ορθή λειτουργία της πολιτείας, χάριν του δικαίου και του αγαθού του συνόλου των πολιτών. Στα έργα του τόνιζε και πρότεινε για μεταρρύθμιση εκείνα τα τμήματα από το σύνολο των θεσμικών λειτουργιών της πολιτείας, τα οποία είχαν ανάγκη θεραπείας, χάριν της

ευδαιμονίας ασφαλώς των πολιτών, αλλά και χάριν εκ παραλλήλου της διατήρησης της ενότητας αυτών, η οποία τόσον είχε διαταραχθεί κατά την διάρκεια και μετέπειτα του εμφυλίου Πελοποννησιακού πολέμου εποχή, κατά την οποία γεννήθηκε και ανδρώθηκε ο Πλάτων.

Και στη δική μας εποχή, η πολιτική παρουσιάζει μία ανάλογη παρακμιακή εικόνα, ωσάν αυτές οι οποίες περιγράφονται παραπάνω από τον Πλάτωνα και επομένως έχουμε ανάγκη από δομικές μεταρρυθμίσεις λειτουργίας της δημοκρατίας μας. Έτσι ώστε, οι λειτουργικοί νόμοι που εκφράζουν την καθημερινότητα του πολίτη, αλλά και οι θεσμικοί που διατυπώνονται στο Σύνταγμα της Χώρας μας, να αναθεωρηθούν και να συνταχθούν με την επιστημονική συνείδηση του νομοθέτη, να αποβλέπουν στο καλό του κοινωνικού συνόλου και να εκφράζουν με πραγματικό χαρακτήρα τη σύγχρονη πολιτική επικαιρότητα.

Αναγκαίος λοιπόν ο εκσυγχρονισμός των θεσμών και των λειτουργιών της πολιτείας, αφενός για την ομαλή πρόοδο και εξέλιξη αυτής και αφετέρου διότι έτσι διατηρείται η νομιμότητα και προλαμβάνονται η απάρεσκεια των πολιτών έναντι των πολιτικών, οι εμφύλιες ταραχές και στάσεις μέσα στον πόλη. Για τις οποίες ο Αριστοτέλης ως αιτίες θεωρεί την άδικη ανισότητα του πλούτου και των πολιτικών αξιωμάτων, οι οποίες εγείρουν την διχόνοια μεταξύ των πολιτών και τον πόθο προς απόκτηση αυτών των αγαθών που οι άξιοι στερούνται.

Γι' αυτό η πολιτεία επιβάλλεται να επαγρυπνά, ώστε κανένας να μην παρανομεί έστω και για τα ελάχιστα. Ακόμη ο νομοθέτης πρέπει να ρυθμίζει έτσι τα πράγματα, ώστε κανένα δημοκρατικό κόμμα να μην αποκτά υπερβολική δύναμη, διότι υπάρχει κίνδυνος να μετατραπεί σε «τυραννία των πολλών», ο δε υπερβολικός πλούτος να αιχμαλωτίσει αυτή την ίδια την δημοκρατία.⁴

Μήπως ο Αριστοτέλης επιβεβαιώνεται και στην εποχή μας;

Σε ανάλογο Αριστοτελικό πνεύμα κινούνται και οι σύγχρονοι θεωρητικοί της πολιτικής επιστήμης, όπως ο C. Brinton ο οποίος, μεταξύ των άλλων, πρεσβεύει ότι: «Η ανίκανη πολιτική άρχουσα τάξη καταρρέει, όταν εγκαταλείπεται από τους διανοούμενους», σήμερα όμως δυστυχώς οι διανοούμενοι έχουν δοθεί στο κομματικό κατεστημένο. Ακόμη ταραχές και καταστροφές μέσα στην κοινωνία προκαλούνται από τα ιδεολογικά και αξιακά πάθη, όταν η μία μερίδα επιδιώκει να επιβληθεί επί της άλλης. Να γιατί τα πολιτικά κόμματα είναι ανάγκη να αποφεύγουν τους έντονους ανταγωνισμούς, διότι όπως είχε αναγνωρίσει και ο Sigmund Freud, σε επιστολή του προς τον Albert Einstein, *«στον άνθρωπο από τη φύση υπάρχει το μαχητικό και καταστροφικό ένστικτο»*.⁵ Επομένως εναπόκειται στην οξύ-

δέρκεια του πολιτικού ηγέτη να προλαμβάνει εγκαίρως με τις αναγκαίες μεταρρυθμιστικές προσαρμογές, ώστε να μην περιπίπτει η κοινωνία στα παραπάνω δεινά.

Είναι αναγκαίο όμως να διευκρινισθεί, ότι οι μεταρρυθμίσεις εφαρμόζονται από πλευράς χρόνου κατά δύο τρόπους και η επιλογή ανήκει στον πολιτικό ηγέτη ν' αποφασίσει ανάλογα με τον χαρακτήρα του και τις αντικειμενικές συνθήκες που τότε επικρατούν.

- Υπάρχουν οι υποστηρικτές, όπως ο Νικολό Μακιαβέλι, οι οποίοι πρεσβεύουν, ότι αυτές πρέπει να γίνονται όσο το δυνατόν γρηγορότερα, ώστε ν' αντιμετωπίζονται εγκαίρως οι αντιδράσεις λόγω του ψυχολογικού και συμφεροντολογικού κατεστημένου και προκειμένου να παρέχεται περισσότερος χρόνος για την προσαρμογή και την αποδοχή αυτών των μεταρρυθμίσεων.

- Και η άλλη άποψη, όπως αυτή του σύγχρονου φιλοσόφου Καρλ Πόπερ, η οποία υποστηρίζει, ότι οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνονται βαθμιαίως, ώστε να αφομοιώνονται από τους πολίτες και ν' αποφεύγονται έτσι οι κοινωνικές αντιδράσεις και η αναπροσαρμογή της πολιτείας να επιτυγχάνεται ομαλά.⁶

Εκτός του τρόπου εφαρμογής τους οι μεταρρυθμίσεις διακατέχονται από ορισμένα χαρακτηριστικά, τα οποία είναι:

- Η συμμετοχή των πολιτών μέσω διαλόγου (δημόσια διαβούλευση).

Πλην όμως αυτή απαιτεί μία ανεπτυγμένη κοινωνία με αίσθηση της ενότητάς της, με ενδιαφέρον για τα κοινά θέματα, με μορφωμένο γενικά πληθυσμό και ασφαλώς με πείρα για τη λειτουργία των θεσμών.

- Ο οικουμενικός χαρακτήρας των νόμων και όχι αυτοί χάριν των ημετέρων.

- Η αξιολόγηση των προσώπων στις δημόσιες λειτουργίες, ώστε αυτές να λειτουργούν με τους αρίστους, το οποίον αποτελεί έντονο αίτημα και σήμερα.⁷

Τελικά, οι μεταρρυθμίσεις διέπονται και από αρχές, οι οποίες συνοπτικά έχουν ως ακολούθως:

- Κατ' αρχάς, διάλογο μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, τα οποία ασφαλώς πρέπει να διαπνέονται από αμοιβαίο ενδιαφέρον και πίστη για τις μεταρρυθμίσεις, ώστε να καταλήξει σε μία συμφωνία, διότι το αντίθετο, όπως λέει ο Πλάτων, μόνο μεταξύ «αφρόνων» συμβαίνει. Ο διάλογος σε κυβερνητικό επίπεδο συνεπάγεται, ότι μία δημοκρατική κυβέρνηση συνδιαλέγεται με τους πολίτες και ταυτοχρόνως σέβεται την αντιπολίτευση.

Η δε αντιπολίτευση ενεργεί εντός ορισμένων πολιτικών ορίων, έτσι ώστε να είναι δημιουργική και όχι ανατρεπτική δύναμη.

- Κατά δεύτερο και σημαντικό λόγο, να υπάρχει συγκεκριμένη και επιμελώς σχεδιασμένη υποκατάστατη πρόταση του προς μεταρρύθμιση θέματος.

- Τρίτη επίσης βασική προϋπόθεση είναι να εγκατασταθεί, να λειτουργήσει και να παγιωθεί η νέα μεταρρύθμιση.

- Όλες οι παραπάνω διαδικασίες απαιτούν συνεχή επίβλεψη, καθόσον προκύπτουν ανάγκες παρεμβάσεων και

διορθώσεων, ενώ τέλος αναγκαία είναι και η ψυχολογική υποστήριξη προς κατανόηση και αποδοχή, από την κοινή γνώμη, της νέας μεταρρύθμισης.⁸

Μετά από αυτή τη συνοπτική έκθεση για την ανάγκη και την τεχνική των μεταρρυθμίσεων, σαφέστατα προκύπτει το ασφαλές συμπέρασμα, ότι η μεταρρυθμίσεις εξασφαλίζουν τη συνεχή ροή κάθε κοινωνίας προς την πρόοδο και την εξέλιξή της, ότι εκσυγχρονίζονται και ενδυναμώνουν τους δημοκρατικούς θεσμούς και προλαμβάνουν εμφύλιες ταραχές και στάσεις.

Απαιτούν όμως σοφούς και τολμηρούς ηγέτες και πολίτες ώριμους γι' αυτές, ώστε ομαλά να εγκαθίστανται αυτές.

Για την ανόρθωση της Πατρίδας μας οι μεταρρυθμίσεις είναι αναγκαίες «εδώ και τώρα» και αποτελούν την τελευταία ευκαιρία.

Πειραιάς, 5 Οκτωβρίου, 2015

Σημειώσεις-Σχόλια

1. Γεώργιος Κ. Βλάχος. Εισαγωγή στις Πολιτικές Θεωρίες των Νεωτέρων Χρόνων. Τόμοι Ι-ΙΙ. Εκδόσεις Παπαζήση. Αθήνα 1978-1979.

2. Πλάτων. Πολιτεία. Παράγραφος 338e, 445e, 452e, 473d-e, 474b-c, 493e-497a. Μετάφραση-Σχόλια Κ.Δ. Γεωργούλης. Εκδόσεις Σιδέρη. Αθήνα 1963.

3. Πλάτων. Νόμοι. Παράγραφοι 709c-711d, 711c, 712a, 715d, 769c-e, 770b. Πρόλογος Κ.Δ. Γεωργούλης. Μετάφραση-Σχόλια. Κων/νος Φίλιππας. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα 1975.

4. Αριστοτέλης. Πολιτικά. Παράγραφοι 1302a/25, 1302a/30-1302b, 1307b/30-35, 1308b/10-15. Μετάφραση-Σχόλια Νικόλαος Παρίτσης. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα 1975.

5. T.B. Bottomore. Κοινωνιολογία. Σελίδες 249-251, 252, 257, 259, 261, 315-325, 325-330. Μετάφραση-Επιμέλεια Δ.Γ.Τσαούσης. Εκδόσεις Gutenberg.

6. G.H. Sabine. Ιστορία των Πολιτικών Επιστημών. Μετάφραση Μάνος Κρίσπης. Εκδόσεις Ατλαντίς. Αθήνα 1961.

7. G.R. Schartzenberg. Πολιτική Κοινωνιολογία. Τόμος Ι-ΙΙ. Μετάφραση Δημήτρης Γιαννόπουλος-Βαρβάρα Κολιοπούλου. Επιμέλεια Αριστόβουλος Μάνεσης. Εκδόσεις Παρατηρητής. Αθήνα.

8. G.H. Sabine. Ιστορία των Πολιτικών Επιστημών. Μετάφραση Μάνος Κρίσπης. Εκδόσεις Ατλαντίς. Αθήνα 1961.

9. Το παραπάνω άρθρο αποτελεί επεξεργασμένο απόσπασμα από αντίστοιχο κεφάλαιο του συγγράμματός μου «Ο Πλατωνικός Ηγέτης», το οποίο αποτελεί διασκευή της διδακτορικής μου διατριβής και υπάρχει σε Πανεπιστημιακές, σε δημόσιες κλπ. βιβλιοθήκες της Χώρας.

Το μεταναστευτικό συνταράσσει συθέμελα την ΕΕ

Του κ. Ευαγγέλου Βενέτη
Ειδικού επί θεμάτων Μέσης Ανατολής

Μέρα με τη μέρα η Ευρώπη βλέπει το μέλλον της με μεγαλύτερη απαισιοδοξία και έχει κάθε λόγο: αφενός λόγω της οικονομικής κρίσης, αφετέρου της γεωπολιτικής πρόκλησης της παράνομης μετανάστευσης, κυρίως από χώρες του μουσουλμανικού κόσμου.

Η εν λόγω πρόκληση αφορά στον τομέα της πολιτικής ενότητας, της γεωπολιτικής και εσωτερικής ασφάλειας με κύριο ζήτημα την συσχέτιση του προσφυγικού με τις πρόσφατες επιθέσεις στο Παρίσι. Ζητούμενο αποτελεί η διατήρηση της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Η μία μετά την άλλη οι χώρες της κεντρικής Ευρώπης υψώνουν φράχτη για να σταματήσουν την ανεξέλεγκτη προσφυγική ροή. Κύριο χαρακτηριστικό της εν λόγω δράσης είναι η μονομερής δραστηριοποίηση κάθε χώρας με αποκλειστικό γνώμονα το εθνικό της συμφέρον. Προφανώς από αυτή την διαδικασία απουσιάζει η έννοια της ευρωπαϊκής συλλογικότητας. Η κάθε χώρα βλέποντας το προϋπάρχον κενό πολιτικής, και όχι μόνο, ενότητας δρα προληπτικά για να αποτρέψει μεγαλύτερο αριθμό προσφύγων να εισέλθουν στην επικράτειά της. Παράλληλα η κάθε χώρα κοιτάζει αμήχανα τις άλλες και περιμένει την ανταπόκριση των Ευρωπαίων εταίρων της στο ζήτημα της υλοποίησης της πολυπόθητης ευρωπαϊκής αλληλεγγύης. Η τελευταία όμως απουσιάζει προς το παρόν με κάποιες φωνές να θέτουν το ζήτημα επί τάπητος έστω και σε πρώιμο στάδιο.

Οι πρόσφατες δηλώσεις της Μέρκελ περί πολεμικής εμπλοκής στα Βαλκάνια αλλά και του Σόιμπλε για την ανάγκη επαρκούς φύλαξης των εξωτερικών ευρωπαϊκών συνόρων ως του μόνου δραστικού μέσου αντιμετώπισης της πρόκλησης του

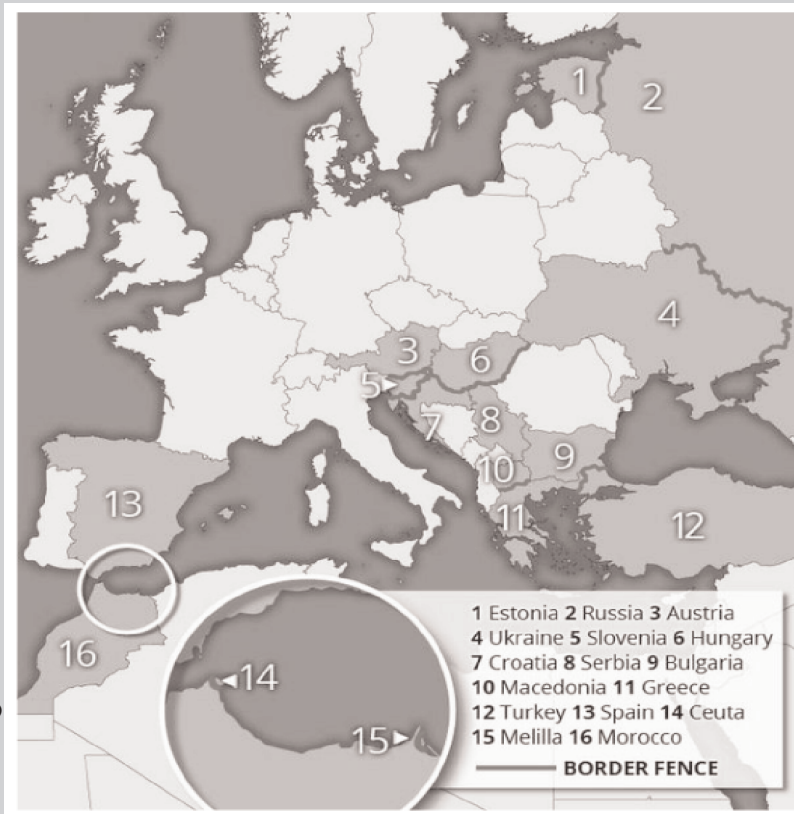
προσφυγικού στέλλουν το μήνυμα της αναγκαίας ενότητας για τους Ευρωπαίους. Είναι αδιανόητο να κλείνονται τα σύνορα στην κεντρική Ευρώπη την στιγμή που τα εξωτερικά της σύνορα με την Τουρκία να παραμένουν ξέφραγα και μαζί με αυτά ανεξέλεγκτη η προσφυγική ροή. Κατ' αυτόν τον τρόπο τίθενται δύο ζητήματα:

Πρώτον ο κίνδυνος εγκλωβισμού εκατοντάδων χιλιάδων μουσουλμάνων προσφύγων στις βαλκανικές χώρες, οι οποίες είναι κράτη-περάσματα και όχι κράτη-προορισμοί για τους πρόσφυγες δημιουργούν τις προϋποθέσεις αποσταθεροποίησης των Βαλκανίων σε περιοχές με γηγενή μουσουλμανικά πληθυσμιακά στρώματα. Σε αυτή την περίπτωση

είναι ορατή η πιθανότητα πολιτικής και κοινωνικής πόλωσης των μουσουλμανικών και μη πληθυσμών, ιδιαίτερα σε εποχή οξύτατης οικονομικής κρίσης και πολιτικών διενέξεων στην περιοχή.

Δεύτερον, πληγώνεται βαρύτατα η ήδη βαλλόμενη από την οικονομία έννοια της ευρωπαϊκής ενότητας ιδιαίτερα μεταξύ ευρωπαϊκού βορρά και νότου. Εάν το 2008-9 η οικονομική κρίση δοκίμαζε τα αντανakλαστικά της Ευρώπης και τό-

νιζε την ανάγκη για τραπεζική και δημοσιοοικονομική ενοποίηση, αντίστοιχα η λαθρομετανάστευση σήμερα στέλνει παρόμοιο μήνυμα για την ανάγκη ανάδειξης πολιτικής ηγεσίας της ΕΕ και ενός νέου σχήματος διακυβέρνησής της ώστε να της προσδώσει συντεταγμένη εξωτερική και εσωτερική πολιτική και ασφάλεια. Αν η Ευρώπη χάσει το στοίχημα στο μεταναστευτικό και δεν ανταποκριθεί στην πολιτική πρόκλησή του, τότε η ΕΕ μετράει μέρες...

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

(Οι παθογένειες των ΜΜΕ

ως αρνητικός παράγοντας αντιμετώπισης της εγκληματικότητας από την ΕΛ.ΑΣ)

**Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Παναγιώτη Λάγγαρη
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας**

1. Ελληνική Αστυνομία (ΕΛ.ΑΣ)

Είναι η υπ' αρ. 1 διωκτική Αρχή αντιμετώπισης της εγκληματικότητας. Ο θεσμός της Αστυνομίας χάνεται στα βάθη των αιώνων και εμφανίστηκε από τη στιγμή κατά την οποία ο άνθρωπος, ως «φύσει κοινωνικόν ζώον» κατά τον Αριστοτέλη, άρχισε την διαβίωσή του σε οργανωμένες κοινωνίες. Μέσα στην κοινωνία, μαζί με την εμφάνιση του κακού, της αδικίας και του εγκλήματος, ταυτόχρονα γεννήθηκε και η ιδέα της διώξεως και του κολασμού του αδικoπραγούντος και αντικοινωνικώς συμπεριφερόμενου ατόμου, χάριν της αρμονικής συμβίωσης και συνύπαρξης των κοινωνιών και της προστασίας της κοινωνίας γενικότερα.

Σε μια ελεύθερη, σύγχρονη και δημοκρατικά οργανωμένη πολιτεία, όπως η δική μας, η «νεαρή» (αριθμούσα μόλις 30 χρόνια ζωής) ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ και οι Αστυνομικοί της καλούνται να διαδραματίσουν τον σπουδαίο αυτό κοινωνικό τους ρόλο. Έτσι σύμφωνα με τη θεμελιώδη συνταγματική επιταγή (άρθρο 103 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος) και τον ιδρυτικό-οργανικό της Νόμο 1481/1984 και σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Νόμου 4249/2014 η Ελληνική Αστυνομία και οι Αστυνομικοί έχουν ως αποστολή, να εφαρμόζουν τη θέληση του κράτους και να υπηρετούν τον ελληνικό λαό, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και οι νόμοι και οι εντολές της εκλεγμένης από το λαό κυβέρνησης. Όλες οι υπηρεσίες και το προσωπικό τελούν σε διαρκή ετοιμότητα, για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος, την περιφρούρηση του Δημοκρατικού πολιτεύματος και της έννομης τάξης και την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, που προκύπτουν από θεομηνίες και ατυχήματα ή άλλες καταστροφές και περίοδο ειρήνης ή πολέμου, σε συνεργασία με τις συναρμόδιες Εθνικές Αρχές και Υπηρεσίες, πάντοτε σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους. Η εν λόγω αποστολή, κατά την εκπλήρωσή της στην πράξη, κατ' ουσίαν δε σημαίνει τίποτε άλλο, παρά έναν «αέναο» πόλεμο κατά του κοινού και οργανωμένου εγκλήματος και υπέρ των έννομων και πολυτιμότερων αγαθών των πολιτών. Επί πλέον στα πλαίσια της κύριας αυτής αποστολής της Ελληνικής Αστυνομίας, προσδιορίζονται και οι δευτερεύουσες αποστολές της, που σύμφωνα με το άρθρο 1 του παραπάνω οργανικού της Νόμου και τα άρθρα 11 και 13 του Νόμου 4249/2014 είναι οι εξής :

- Η κατοχύρωση και διατήρηση της Δημόσιας Τάξης.
- Η προστασία της Δημόσιας και Κρατικής Ασφάλειας.
- Η εξασφάλιση της πολιτικής Άμυνας της χώρας.
- Η συμμετοχή στην εξασφάλιση της Εθνικής Άμυνας της χώρας σε συνεργασία με τις Ένοπλες Δυνάμεις.
- Η άσκηση της Αστυνομίας Αλλοδαπών εν γένει και η προστασία των συνόρων της χώρας.

Επιλέον, για την διευκόλυνση εκπλήρωσης της υψηλής αποστολής της και την εκτέλεση των καθηκόντων των Αστυνομικών, δεδομένου ότι υπό ορισμένες προϋποθέσεις και περιστάσεις εκφράζουν και την «νόμω επιτρεπτή

άσκηση κρατικής βίας», προβλέπεται νομικά (ανωτέρω Νόμοι), ότι : Η Ελληνική Αστυνομία αποτελεί ιδιαίτερο ένοπλο σώμα, λειτουργεί με δικούς της δικούς της οργανικούς νόμους, είναι στρατιωτικά τρόπον τινά οργανωμένη και εφοδιάζεται με τα αναγκαία μέσα και κατάλληλο οπλισμό και εφόδια. Επιπλέον δε οι Υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ και το προσωπικό τους τελούν σε διαρκή ετοιμότητα.

Το προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ διακρίνεται σε ένστολο και πολιτικό. Στο ένστολο ανήκουν οι Αστυνομικοί, οι Ειδικοί Φρουροί και οι Συνοριακοί Φύλακες, ως επίσης και οι Δημοτικοί Αστυνομικοί, ως «Ειδική Κατηγορία Προσωπικού» που εντάχθηκαν στην ΕΛ.ΑΣ. κατ' εφαρμογήν του άρθρου 81 του Ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167), ο οποίος όμως πρόσφατα καταργήθηκε.

Επίσης προβλέπεται ότι το Αστυνομικό προσωπικό έχει ιδιαίτερη ιεραρχία και ειδικούς κανόνες πειθαρχίας και εκπαιδεύεται στη χρήση των όπλων και ειδικών μέσων και μηχανημάτων και φέρει κατά την άσκηση των καθηκόντων του σύγχρονο εξοπλισμό.

Ενόψει της υπεροπλίας αυτής του Αστυνομικού και θέσης υπεροχής έναντι του κοινού πολίτη κατά τη διαχείριση της κρατικής εξουσίας, που του έχει ανατεθεί, ο Αστυνομικός έχει τη νομική υποχρέωση να κινείται πάντοτε και να ενεργεί αυστηρά μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος και των νόμων και να σέβεται στο έπακρο τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών και να μη μεταβάλλεται από φύλακα άγγελο σε δυνάστη του πολίτη. Μόνο έτσι ο Αστυνομικός θα αποσπάσει το σεβασμό και την εμπιστοσύνη του πολίτη, απαραίτητη προϋπόθεση για τη συνεργασία τους στον αγώνα της κοινωνίας κατά του εγκλήματος.

2. Από πλευράς ΜΜΕ (Αστυνομία, Έγκλημα, Τρομοκρατία)

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ο Τύπος είναι ελεύθερος και επιτελεί δημόσια αποστολή, λόγο και για τον οποίο απολαμβάνει ειδικής προστασίας, φέρει δε ευθύνη για την αλήθεια των δημοσιευμάτων του, τηρώντας τους νόμους του κράτους.

Ο όρος «Τύπος» περιλαμβάνει κάθε προϊόν τυπογραφίας (βιβλία, εφημερίδες, περιοδικά, πάσης φύσεως έντυπα κ.λ.π.) ως και τα ραδιοτηλεοπτικά και ηλεκτρονικά ΜΜΕ.

Ο τρόπος λειτουργίας του Τύπου εν γένει έχει προ πολλού εκφύγει της αποστολής του και η οποία κατά βάση είναι η ορθή και αντικειμενική ενημέρωση του κοινού και η σωστή διαμόρφωση της κοινής γνώμης, από τα περισσότερα ΜΜΕ με κατάληξη τον «κιτρινισμό» (ακρότητες, παραπληροφόρηση, σπίλωση υπολήψεων, διασυρμό προσώπων, εκχυδαϊσμοί, βωμολοχίες κ.λ.π.) και την ασυδοσία. Το απαράδεκτο αυτό φαινόμενο οφείλεται κατά βάση στο γεγονός ότι τα ΜΜΕ είναι αναγκασμένα να δρουν σε ένα σκληρό ανταγωνιστικό περιβάλλον, εμπορικό, ενώ παράλληλα είναι υποτυπώδης ή απουσιάζει η δέουσα εποπτεία και ο προσήκων έλεγχος από τις αρμόδιες Αρχές του κρά-

τους (ΕΣΡ, Υπουργείο Τύπου, Δικαιοσύνης κ.α.). Σε όλους είναι γνωστό ότι, τα θέματα δημόσιας τάξης και ασφάλειας και γενικότερα αστυνομικού ενδιαφέροντος, προσελκύουν πάντα τα ΜΜΕ, γιατί κεντρίζουν το ενδιαφέρον του κοινού και έτσι εξασφαλίζουν μία υψηλή αναγνωσιμότητα, ακροαματικότητα και τηλεθέαση. Για τους λόγους αυτούς, γεγονότα, ειδήσεις, δράσεις προσώπων και συμπεριφορές διαστρεφλώνονται, διογκώνονται και κριτικάρονται κατά τρόπο που εκφεύγει μιας κοινώς αποδεκτής ή ανεκτής δεοντολογίας. Ειδικότερα :

(1) ΕΛ.ΑΣ

Κάτω από μια αδικαιολόγητη προκατάληψη, η οποία και το πιθανότερο, σύμφωνα με εκτιμήσεις, να έλκει την καταγωγή της από την περίοδο της χούντας ή του εμφυλίου πολέμου ακόμη, ασκείται εκ του αποτελέσματος μία άδικη, συνήθως δυσμενής ή και εχθρική κριτική κατά της Αστυνομίας και των αστυνομικών, σε τρόπο ώστε να επικρίνονται ή να κατακρίνονται Αστυνομία-αστυνομικοί και όταν δρουν και όταν δεν δρουν. Υποβαθμίζονται τα υπέρ και οι επιτυχίες διογκώνονται ή διαστρέφονται οι αποτυχίες και τα κατά.

Μία τέτοια μεταχείριση η οποία ενίοτε εγγίζει τα όρια του διασυρμού, είναι δυνατόν να δημιουργήσει ένα περιβάλλον κοινωνικής περιθωριοποίησης για τον αστυνομικό και την οικογένειά του (σχολείο, γειτονιά κ.λ.π.) και μάλιστα, παρά τη θέλησή τους, πράγμα ανεπίτρεπτο, γιατί επιφέρει δυσμενείς παρενέργειες στην ψυχική υγεία, οικογενειακή ηρεμία, τάξη και γαλήνη αυτών. Αυτό είναι και πολύ επικίνδυνο ακόμη και για την ψυχολογική στήριξη του αστυνομικού στην εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, μεταξύ των οποίων και η δίωξη των κακοποιών-τρομοκρατών, γεγονός το οποίο προϋποθέτει ψυχική ηρεμία, ψυχραιμία, αυτοκυριαρχία και υπευθυνότητα, (προσόντα του σύγχρονου ιδανικού αστυνομικού), ο οποίος είναι και αυτός εργαζόμενος του δημοσίου και προσφέρει στην κοινωνία, όπως και όλοι οι άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι και έχει τα ίδια δικαιώματα με αυτούς, όπως και με κάθε Έλληνα πολίτη, έναντι του Νόμου.

Ουδείς δέχεται ότι οι αστυνομικοί, ως όργανα του κράτους, πρέπει να είναι υπεράνω του Νόμου για τις πράξεις τους ή παραλείψεις, τις επίμεμπτες. Ούτε πρέπει να βρίσκονται εκτός κριτικής από τη δημοσιογραφία. Αρκεί η κριτική αυτή να είναι αντικειμενική, καλόπιστη και καλοπροαίρετη, γιατί με τον τρόπο αυτό προλαμβάνεται η αυθαιρεσία και αποτρέπεται η ασυδοσία. Την ποινική, πειθαρχική και τη διοικητική ευθύνη και την τιμωρία των παραβατών αστυνομικών θα την κρίνουν τα θεσμοθετημένα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα της πολιτείας και όχι οι αυτοαναγορευόμενοι αναρμοδίως σε αυτοσχέδιους δικαστές και εισαγγελείς δημοσιογράφοι των ΜΜΕ. Αυτή απαράδεκτη τακτική σε βάρος της Αστυνομίας και των αστυνομικών θα πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσει. Εξάλλου πέρασαν τόσα πολλά χρόνια από τις ανώμαλες αυτές περιόδους (χούντα 1967-1974 και εμφύλιος 1946-1949) και η νεαρή μας σύγχρονη Ευρωπαϊκή Αστυνομία (ιδρύθηκε το 1984) δεν είναι δυνατόν να ζει με τις σκιές και τα φαντάσματα του παρελθόντος.

(2) Έγκλημα – Τρομοκρατία

Από πλευράς του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας, η ζημιά που γίνεται από τα ΜΜΕ σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος, στο έργο της Αστυνομίας και στην κοινωνία είναι τεράστια. Παρατηρήθηκε το φαινόμενο, διαρκούς της δικαστικής διερεύνησης της υποθέσεως, να διεξάγονται άτυπες ανακρίσεις και δίκες από

άσχετους στα τηλεοπτικά παράθυρα, να «καίγονται» στοιχεία ουσιώδη και καταθέσεις μαρτύρων ολόκληρες που δημοσιεύονται, προκαταλαμβάνοντας, το έργο της Δικαιοσύνης και της Αστυνομίας, ή αποπροσανατολίζοντας τις έρευνες. Προβάλλονται και ηρωοποιούνται περιβόητοι κακοποιοί π.χ. Βασίλης Παλαιοκώστας, ως «Ρομπέν των Φτωχών» (μοίραζε χρήματα σε αναξιοπαθούντες Θεσσαλούς από τις ληστείες που έκανε) ή ο Νίκος Κοεμτζής (διαφημίζοντας το βιβλίο του με συνεντεύξεις πώς σκότωσε πέντε άτομα).

Δίδεται βήμα σε δικηγόρους βαρυποινιτών κρατουμένων να δικαιολογούν με νομικές σοφιστίες τα εγκλήματα των πελατών τους ή να ισχυρίζεται δημόσια ότι «ο βαρυποινίτης κρατούμενος έχει δικαίωμα στην απόδραση από τη φυλακή που κρατείται». Κάτι ανάλογο συνέβη και στο χώρο της τρομοκρατίας, όταν λίγο μετά την απόδραση του Χριστόδουλου Ξηρού της «17N» με δηλώσεις στα ΜΜΕ ο δικηγόρος του χαρακτήρισε την ενέργεια Ξηρού ως «πολιτική απόφαση συνεπή προς το επαναστατικό του καθήκον και την αγάπη του προς την ελευθερία».

Όμως οι ακρότητες για το θέμα της τρομοκρατίας από τα ΜΜΕ δεν έχουν τελειωμό. Ενδεικτικά αναφέρονται ορισμένες χάριν της ανάδειξης του μεγέθους του προβλήματος. Όταν έγιναν (το έτος 2010) οι πρώτες συλλήψεις των νεαρών μελών της «Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς» τα περισσότερα ΜΜΕ προσπαθούσαν να υποβαθμίσουν το θέμα με αιχμές ειρωνείας προς την Αστυνομία ότι «συνέλαβε τα παιδιά με την κατσαρόλα» (οι αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί που χρησιμοποιούσαν ήταν συσκευασμένοι σε κατσαρόλες). Σήμερα τι λένε που η τρομοκρατική αυτή οργάνωση έχει εξελιχθεί σε επικίνδυνη από τις πρωτοστατούσες στο χώρο της τρομοκρατίας. Επίσης, κατά τη σύλληψη των νεαρών μελών της εν λόγω οργάνωσης μετά τη ληστεία Τράπεζας στο Βελβενδό Κοζάνης και την ομηρία ιατρού με το αυτοκίνητό του, εστίασαν και πρόβαλαν κατά κόρον την εικόνα δραστών με μώλωπες και μικροτραυματισμούς στα πρόσωπά τους, χαλώντας τον κόσμο με αφορισμούς κατά των αστυνομικών που τους συνέλαβαν (για βασανισμό κ.λ.π.), και κατά της Αστυνομίας, παρασιωπώντας το γεγονός ότι προ της σύλληψης προηγήθηκε καταδίωξη και συμπλοκή και ότι ένας τρομοκράτης πουλάει ακριβά το τομάρι του και δεν παραδίδεται. Καμία μομφή για την προσωπικότητα των δραστών και για την πράξη τους ούτε επίσης ηθική επιβράβευση των αστυνομικών για την με ρίσκο ζωής επιτυχία τους. Καμία! Χαρακτηριστικές, τέλος, είναι και οι περιπτώσεις της απόδρασης του Χριστόδουλου Ξηρού και της έκδοσης από γνωστό Εκδοτικό Οίκο του βιβλίου του Δημήτρη Κουφοντίνα (αρχιτεκτελεστή της «17N» με 11 δολοφονίες, ο οποίος περιγράφει πως εκτέλούσε τα θύματά του και κατόπιν ψυχαγωγούνταν σε δημόσια κέντρα απαθώς), οι οποίες ήλθαν πρόσφατα στο φως της δημοσιότητας, κατά κόρον, με ήχο και εικόνα, των οποίων η υπερπροβολή τους έφθασε τα όρια της ηρωοποίησης και διαφήμισης, ανοίγοντας το πεδίο για επίδοξους μιμητές,

3. Η πολιτεία οφείλει αμέσως να επέμβει πριν είναι πολύ αργά για την ίδια της την υπόσταση, θεσμοθετώντας κανόνες δεοντολογίας σύγχρονους, ηθικά και κοινωνικά αποδεκτούς με αυστηρές διοικητικές και νομικές κυρώσεις σε βάρος όσων ΜΜΕ παρεκτρέπονται, δεδομένου ότι υπάρχουν και ΜΜΕ που σέβονται την αποστολή τους, το κοινό που απευθύνονται και τους θεσμούς, τηρώντας την ηθική και το ισχύον Δίκαιον.

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα από 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ έως 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1.ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κυπριακό

Συνεχίζονται με εντατικούς ρυθμούς οι ενδοκυπριακές συνομιλίες χωρίς να έχει ανακοινωθεί κάτι σε σχέση με τα αποτελέσματά τους. Σύμφωνα με πληροφορίες υπάρχουν ακόμη σημαντικές διαφορές στα θέματα του καθεστώτος της διζωνικότητας, του περιουσιακού, της ιθαγένειας και των εγγυήσεων.

Ο ειδικός σύμβουλος του ΓΓ/ΟΗΕ για το Κυπριακό κ. Άιντε, μιλώντας στο συνέδριο του ECONOMIST στη Λευκωσία στις 3 Νοεμβρίου, ανέφερε ότι είναι πολύ αισιόδοξος, αλλά ότι υπάρχει και πολύς δρόμος για την τελική κατάληξη, που μπορεί να έλθει νωρίτερα απ'ότι πολλοί φαντάζονται. Επίσης σε συνέντευξή του στο κανάλι του ΟΗΕ στις 8 Νοεμβρίου, ανέφερε ότι το κόστος της μη λύσεως θα είναι τεράστιο και ότι «η αξιοποίηση του φυσικού αερίου χωρίς να έχει προηγηθεί η επίλυση του Κυπριακού θα είναι ότι το χειρότερο».

Ο πρόεδρος κ. Αναστασιάδης μιλώντας επίσης στο συνέδριο του ECONOMIST στη Λευκωσία στις 3 Νοεμβρίου εξέφρασε την ελπίδα να βρεθεί λύση πριν τις βουλευτικές εκλογές, που θα πραγματοποιηθούν στις 22 Μαΐου 2016, στην Κύπρο, προσθέτοντας ότι και η Τουρκία πρέπει να εργαστεί προς αυτή την κατεύθυνση.

Η Διεθνής Κοινότητα επείγεται για λύση και γι'αυτό θα ασκήσει πιέσεις προς την Ε/Κ πλευρά απειλώντας την ότι δεν θα επιτρέψει την αξιοποίηση του φυσικού αερίου χωρίς λύση. Η Τουρκία από την πλευρά της δεν επείγεται, δίνοντας προτεραιότητα στο Συριακό και κυρίως στο Προσφυγικό, από το οποίο αναμένει ανταλλάγματα ακόμη και στο Κυπριακό. Γι'αυτό ο κ. Αναστασιάδης, έχοντας και τις εμπειρίες του 2004 με τις παρεμβάσεις και την επιδιαιτησία θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός.

Ιδιαίτερες πιέσεις αναμένεται να ασκηθούν από τον κ. Ομπάμα, ο οποίος μετά την αποτυχία του σε όλα σχεδόν τα διεθνή προβλήματα, θα πιέσει μήπως και πετύχει λύση για λόγους υστεροφημίας.

Στις 17 Οκτωβρίου ο κ. Ερντογάν εγκαινίασε αγωγό μήκους 107 χλμ ο οποίος θα μεταφέρει νερό από την Τουρκία (Μερσίνα) στην Κύπρο (Κερύνεια).

Η Λευκωσία έχει εκφράσει την αντίθεσή της από την ώρα εξαγγελίας του έργου καταγγέλλοντας ότι ο αγωγός παραβιάζει το Διεθνές Δίκαιο και ότι στοχεύει στην ενίσχυση της παρουσίας της Τουρκίας στη νήσο. Το χαρακτήρισε μάλιστα και ως «κατοχικό τετελεσμένο».

Είναι γεγονός ότι ο αγωγός νερού αναβαθμίζει το ρόλο της Τουρκίας και της τουρκοκυπριακής πλευράς, γιατί η πολιτική σημασία του στο

μέλλον θα είναι πολύ μεγαλύτερη από την τεχνική. Ακόμη και η αύξηση των καλλεργισίμων εκτάσεων, λόγω της αδρεύσεως, θα προκαλέσει και ένα νέο κύμα εποικισμού, αλλάζοντας τα δεδομένα στις ενδοκυπριακές συνομιλίες.

β. Σκοπιανό

Σύμφωνα με δημοσίευμα του πρακτορείου «ΙΝΑ» των Σκοπίων στις 2 Νοεμβρίου, ο διαμεσολαβητής κ. Νίμιτς δήλωσε «ότι ήλθε η ώρα για την επίλυση της ονομασίας, η οποία μπορεί να έχει μια σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, στον οποίο θα εμπεριέχεται ο όρος «Μακεδονία». Όμως μέχρι τώρα δεν έχει υποβάλει καμία επίσημη πρόταση.

Στις 30 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκαν συνομιλίες για την Οικοδόμηση των Μέτρων Εμπιστοσύνης στην Αθήνα, ενώ ο επόμενος γύρος θα πραγματοποιηθεί στα Σκόπια στο τέλος του έτους.

Στις 10 Νοεμβρίου δόθηκε στη δημοσιότητα η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, η οποία αναβάλλει την εισήγησή της για μετά τις εκλογές του Απριλίου 2016. Για το θέμα της ονομασίας τονίζει ότι πρέπει να λυθεί επείγοντως, ενώ συνιστά τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την υποδοχή των προσφύγων, την αποτελεσματική διαχείριση των συνόρων και την καταπολέμηση των

διακινητών.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ στις 8 Νοεμβρίου, οι ΗΠΑ, αποτιμούν θετικά την ελληνική πρωτοβουλία για τα ΜΟΕ, αλλά θεωρούν ότι πρέπει να εντατικοποιηθούν οι διαδικασίες στο πλαίσιο του ΟΗΕ και σε διμερές επίπεδο, ώστε να υπάρξει συμφωνία και να ανοίξει ο δρόμος για την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ. Εν τούτοις στη συνάντηση που διοργάνωσαν στις 29 Σεπτεμβρίου στο περιθώριο της 70ής Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ προσκάλεσαν τα Σκόπια με την ονομασία «Μακεδονία» με αποτέλεσμα την αποχώρηση της ελληνικής αντιπροσωπείας.

Ο κ. Γκρουέφσκι κατά την ομιλία του στη ΓΣ/ΟΗΕ στις 3 Οκτωβρίου κατηγόρησε την Ελλάδα ως υπεύθυνη για την μη επίλυση του προβλήματος. Περιγράφοντας τις θέσεις της ΠΓΔΜ τόνισε ότι «η θέση μας είναι γνωστή και αυτή είναι στο πλαίσιο της πραγματικότητας, ότι δηλαδή εμείς είμαστε Μακεδόντες, ομιλούμε τη μακεδονική γλώσσα και ζούμε σε κράτος το συνταγματικό όνομα του οποίου είναι Δημοκρατία της Μακεδονίας» μη αφήνοντας κανένα περιθώριο συμβιβασμού.

Συνεχίζοντας τις προκλήσεις τα Σκόπια ονόμασαν το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο τους σε «Παλάτι Αλέξανδρος ο Μακεδόνας».

Στις 14 Οκτωβρίου προκλήθηκε ένταση στην ελληνική Βουλή μετά την αποκάλυψη του αρχηγού της Χρυσής Αυγής ότι ο ΥΠΕΞ κ. Κοτζιάς είχε αποστείλει στα κόμματα επιστολή με την οποία παρακαλούσε να του γνωρίσουν εγγράφως τις απόψεις τους επί συγκεκριμένων ονομάτων, τα οποία θα μπορούσαν να γίνουν αποδεκτά.

Επειδή η επιστολή αυτή απεστάλη αμέσως μετά την επίσκεψη του κ. Τσίπρα στην Ουάσιγκτον, πολιτικοί παρατηρητές εκτιμούν ότι βρίσκονται σε εξέλιξη παρασηκνιτικές διαδικασίες, με την Ουάσιγκτον να πιέζει συνεχώς για λύση και ότι η κυβέρνηση ήθελε να μεταφέρει την πίεση και στα κόμματα.

Το Σκοπιανό αποτελεί και αυτό έναν από τους στόχους υστεροφημίας του κ. Ομπάμα.

γ. Ενεργειακό

Στο τέλος Οκτωβρίου συναντήθηκαν στην Αθήνα οι Υπουργοί Ενέργειας Ελλάδος και Βουλγαρίας με τον ειδικό συντονιστή του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για τα ην ενέργεια και στις 5 Νοεμβρίου συναντήθηκαν στο Λουξεμβούργο οι Υπουργοί Ενέργειας Ελλάδος, Βουλγαρίας και Ουγγαρίας. Και στις δύο συναντήσεις συζητήθηκαν :

- Η κατασκευή του διασυνδετηρίου αγωγού Ελλάδος-Βουλγαρίας (IGB), ο οποίος θα μεταφέρει στην Ευρώπη φυσικό αέριο από τον τερματικό σταθμό (LNG) που θα δημιουργηθεί στην Αλεξανδρούπολη και θα δέχεται αρχικά σχιστολιθικό αέριο από τις ΗΠΑ και στη συνέχεια φυσικό αέριο από Κύπρο, Ισραήλ και Αίγυπτο.

- Η αντιμετώπιση των προβλημάτων και η συνέχιση της κατασκευής του διαδριατικού αγωγού TAP, που θα μεταφέρει αέριο από το Αζερμπαϊτζάν στην Ευρώπη.

Σε περίπτωση που προχωρήσουν τα έργα η Ελλάδα θα μετεξελιχθεί σε ενεργειακό κόμβο, στο πλαίσιο του σχεδίου των ΗΠΑ, για απεξάρτηση της Ευρώπης από το φυσικό αέριο της Ρωσίας.

δ.Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες (ΑΟΖ)

Ελλάδα και Ιταλία είναι έτοιμες να υπογράψουν σύντομα τη συμφωνία για τις θαλάσσιες ζώνες, που επρόκειτο να υπογραφεί στις 8 Σεπτεμβρίου και ανεβλήθη λόγω των ελληνικών εκλογών.

Η Αλβανία, μετά την αποτυχημένη προσπάθεια να προσφύγει μονομερώς στο ΔΔ Χάγης λόγω των επιφυλάξεων που κατέθεσε η Ελλάδα στον ΟΗΕ, αναζητά πολιτικά και νομικά στηρίγματα ώστε να αναγκάσει την Ελλάδα να δεχθεί διαιτησία ή προσφυγή στη Χάγη. Για το σκοπό αυτό έχει απευθυνθεί σε παγκόσμιες εμβέλειας νομικά γραφεία.

Η Αίγυπτος, παρά τις διακηρύξεις, δεν φαίνεται διατεθειμένη να προχωρήσει στην οριοθέτηση, πριν γίνει το ίδιο από την Ελλάδα και την Τουρκία.

ε.Σχέσεις Ελλάδος - Τουρκίας

Συνεχίζονται οι παραβιάσεις και παραβάσεις στον εναέριο και

θαλάσσιο χώρο μας στο Αιγαίο. Μάλιστα την ώρα που ο Έλληνας πρωθυπουργός κ. Τσίπρας έθετε το θέμα στον κ. Νταβούτογλου στις 17 Νοεμβρίου, πέντε τουρκικά αεροσκάφη προχωρούσαν σε τέσσερες παραβιάσεις του εναερίου χώρου μας.

Στις 17-18 Νοεμβρίου ο κ. Τσίπρας επισκέφθηκε την Τουρκία με στόχο να πείσει του ηγέτες της να αναλάβουν τη συγκράτηση των προσφύγων στη χώρα τους, χωρίς όμως να το επιτύχει. Ελλάς και Τουρκία συμφώνησαν στη δημιουργία επιτροπών στα αρμόδια υπουργεία και την τοποθέτηση Λιμενικού Ακολουθού στις αντίστοιχες πρεσβείες για καλύτερη συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών. Αποφάσισαν επίσης την πραγματοποίηση του τετάρτου Ανωτάτου Συμβουλίου Συνεργασίας στις αρχές Φεβρουαρίου 2016 στην Τουρκία.

Οι συνομιλίες με την Τουρκία σε ανώτατο επίπεδο πρέπει να προετοιμάζονται προσεκτικά, γιατί οι Τούρκοι τις εκμεταλλεύονται προκειμένου να προβάλουν τις παράνομες διεκδικήσεις τους και να εγγράψουν υποθήκες για το μέλλον.

στ.Πρόσφυγες - Μεταναστευτικό

Το προσφυγικό τείνει να εξελιχθεί για την Ελλάδα σε εξ ίσου μείζον πρόβλημα με την οικονομική κρίση. Ύστερα από το τρομοκρατικό κτύπημα στο Παρίσι στις 13 Νοεμβρίου, η μια μετά την άλλη οι βαλκανικές χώρες μέσω των οποίων διακινείται το ρεύμα των προσφύγων προβαίνει στο κλείσιμο των συνόρων τους με συρμάτινους φράκτες. Στις 17 Νοεμβρίου έπραξαν το ίδιο και τα Σκόπια με αποτέλεσμα να εγκλωβιστούν στα σύνορά μας χιλιάδες πρόσφυγες. Αρκετές επίσης χώρες αναίρεσαν τη συμφωνία τους με την ΕΕ για την μετεγκατάσταση σ'αυτές 66.000 προσφύγων από την Ελλάδα.

Κάτω από το φόβο της εκτροπής του ρεύματος των προσφύγων προς το Δούναβη συναντήθηκαν στη Σόφια οι πρωθυπουργοί Σερβίας, Βουλγαρίας και Ρουμανίας και διακήρυξαν ότι αν συμβεί αυτό θα κλείσουν και τα δικά τους σύνορα.

Στη Σύνοδο της ΕΕ στις 6 Νοεμβρίου, ο Έλληνας πρωθυπουργός προκειμένου να αποφύγει τις πιέσεις για κοινές περιπολίες με τους

Τούρκους στο Αιγαίο και υπό το βάρος των κατηγοριών ότι η Ελλάδα ευθύνεται για τη δημιουργηθείσα κατάσταση δέχθηκε τη δημιουργία 5 hot spots στα νησιά για την υποδοχή και καταγραφή των προσφύγων και 50.000 θέσεων προσωρινής φιλοξενίας στο εσωτερικό μέχρι το τέλος του έτους. Επίσης την ανάπτυξη της FRONTEX στα ελληνοσκοπιανά σύνορα για να βοηθήσει στην καταγραφή όσων προσφύγων και μεταναστών δεν έχουν ταυτοποιηθεί.

Η κυβέρνηση όμως καθυστερεί, επιδιώκοντας ανταλλάγματα για τη μείωση του χρέους, προκαλώντας τις αντιδράσεις πολλών χωρών της ΕΕ, οι οποίες ζητούν ακόμη και την έξοδό μας από την Sengen. Μερικές μάλιστα αντιμετωπίζουν από τώρα τους Έλληνες επισκέπτες ως ύποπτους τρομοκρατίας και τους υποβάλουν σε ταπεινωτικούς ελέγχους.

Η κυβέρνηση θα πρέπει να σταματήσει τους τυχολογισμούς και να ανταποκριθεί στις δεσμεύσεις της, γιατί αρκετά έχει τρωθεί η αξιοπιστία της χώρας μας και γιατί τυχόν έξοδος από την Sengen θα έχει σοβαρές συνέπειες τόσο στο Προσφυγικό που θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε μόνοι μας, όσο και στις επισκέψεις των Ελλήνων στις χώρες της ΕΕ.

ζ. Τρομοκρατία

Το τρομοκρατικό κτύπημα στο Παρίσι προκάλεσε και ανησυχίες στη χώρα μας, γιατί σύμφωνα με όσα έχει ανακοινώσει το ISIS εντάσσεται στους εχθρούς του.

Το γεγονός ότι ο εγκεφαλός του κτυπήματος στο Παρίσι Αμπντουλάχ και δύο ακόμη από τους βομβιστές πέρασαν από τη χώρα μας με το ρεύμα των προσφύγων έδωσε την ευκαιρία σε κάποιες χώρες της Ευρώπης να κατηγορήσουν την Ελλάδα ότι υποθάλπει την τρομοκρατία και να ζητήσουν ακόμη και την έξοδό της από την Σέγκεν, για δήθεν συστηματικές ελλείψεις στον έλεγχο των συνόρων της, που είναι και εξωτερικά σύνορα της ΕΕ.

Την ίδια ώρα οι ΗΠΑ πιέζουν για την τήρηση των κανόνων ασφαλείας που προβλέπει το πρόγραμμα κατάργησης θεωρήσεων (κατάργηση βίζας) και απειλούν ότι, αν μέχρι το Δεκέμβριο που θα γίνει έλεγχος των μέτρων από αμερικανικά

κλιμάκια, δεν έχουν καλυφθεί τα κενά, θα επανέλθει το καθεστώς της βίζας.

Τα παραπάνω, αλλά και όσα ακούγονται στο εσωτερικό για ενοϊκή μεταχείριση των τρομοκρατών, προκαλούν δυσμενείς εντοπώσεις σε βάρος της χώρας σε μια στιγμή που αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα. Για να σταματήσουν οι κατηγορίες και οι πιέσεις θα πρέπει η κυβέρνηση να πείσει με πρακτικά μέτρα τη διεθνή κοινότητα ότι καταπολεμά και δεν υποθάλπει την τρομοκρατία και ως εκ τούτου αδίκως κατηγορείται η χώρα μας.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερική κατάσταση

Διαψεύδοντας τις δημοσκοπήσεις το ΑΚΡ των κ.κ. Ερντογάν και Νταβούτογλου κέρδισε τις εκλογές της 1ης Νοεμβρίου με 49,4% και 317 έδρες, εξασφαλίζοντας αυτοδυναμία. Δεν κατάφερε όμως να πετύχει την πλειοψηφία των 3/5 (360 έδρες) που απαιτείται για τη διενέργεια δημοψηφίσματος προς αναθεώρηση του Συντάγματος, δια της οποίας θα ενισχύοντο οι εξουσίες του προέδρου και θα καθίστατο παντοδύναμος.

Το ΡΚΚ με ανακοίνωσή του στις 5 Νοεμβρίου τερμάτισε την μονομερή εκχειρία που είχε τηρήσει στην προεκλογική περίοδο, ενώ ο πρόεδρος του φιλοκουρδικού κόμματος. Η DP κ. Ντερμιτάς δήλωσε στις 10 Νοεμβρίου ότι το κόμμα του δεν πρόκειται να στηρίξει το σχέδιο του κ. Ερντογάν για δημοψήφισμα, πολιτικοί όμως αναλυτές εκτιμούν ότι ο κ. Ερντογάν θα εξασφαλίσει τις ελλείπουσες έδρες από άλλα κόμματα.

β.Κατάρριψη ρωσικού αεροσκάφους

Στις 5 Οκτωβρίου η Τουρκία κατηγορήσε τη Ρωσία για παραβίαση του εναερίου χώρου της, η οποία την απέδωσε σε λάθος λόγω κακών καιρικών συνθηκών. Το ΝΑΤΟ του οποίου η Τουρκία ζήτησε τη βοήθεια, δήλωσε ότι είναι έτοιμο να στείλει ακόμη και στρατιωτικές δυνάμεις αν χρειαστεί, ενώ ο κ. Νταβούτογλου δήλωσε ότι θα καταρρίπτεται κάθε αεροσκάφος που θα παραβιάζει τον εναέριο χώρο της Τουρκίας.

Στις 24 Νοεμβρίου τουρκικά

αεροσκάφη κατέρριψαν ρωσικό, το οποίο όπως ισχυρίζεται η Τουρκία, είχε παραβιάσει τον εναέριο χώρο της και δεν υπήκουσε στις προειδοποιήσεις που του έγιναν. Αντιθέτως η Ρωσία ισχυρίζεται ότι το α/φ κατερρίφη ενώ πετούσε στο συριακό εναέριο χώρο 5,5 χιλ. από τα τουρκικά σύνορα και γι' αυτό κατέπεσε στα 4 χιλ. μέσα απ' αυτά στο συριακό έδαφος. Από τους δύο ρώσους πιλότους διεσώθη ο ένας, ενώ ο δεύτερος φονεύθηκε από πυρά τουρκικών την ώρα που προσγειωνόταν με αλεξίπτωτο.

Το ΝΑΤΟ, επισήμως τάχθηκε στο πλευρό της Τουρκίας αλλά συνέστησε ψυχραιμία και αποκλιμάκωση. Εν τούτοις αρκετά κράτη μέλη εξέφρασαν τη δυσανεξία τους γιατί κατερρίφη το αεροσκάφος αντί να αναχαιτισθεί, όπως είναι η διεθνής πρακτική.

Ο κ. Πούτιν χαρακτήρισε την κατάρριψη «πισώπλατη μαχαιριά» και ζήτησε από τον κ. Ερντογάν να ζητήσει συγγνώμη. Αυτός όμως απάντησε ότι ο κ. Πούτιν θα έπρεπε να ζητήσει συγγνώμη και όχι αυτός, υψώνοντας κατά πολύ τους τόνους.

Η Ρωσία κατόπιν αυτού προχώρησε σε οικονομικές κυρώσεις κατά της Τουρκίας. Απαγόρευσε τις πτήσεις τσάρτερς μεταξύ των δύο χωρών, την πώληση τουριστικών πακέτων για την Τουρκία και τη χρησιμοποίηση Τούρκων εργατών. Επένεφε τη βίζα και επέβαλε υγειονομικούς ελέγχους στην εισαγωγή τροφίμων και αγροτικών προϊόντων από την Τουρκία.

Επίσης ο Ρώσος πρωθυπουργός δήλωσε ότι η Μόσχα εξτάζει τη ματαίωση της κατασκευής του αγωγού φυσικού αερίου Turkish Stream και του πρώτου πυρηνικού εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο Ακουγιού.

Ύστερα από τα μέτρα ο κ. Ερντογάν έρριξε τους τόνους και, εκφράζοντας τη λύπη του για το συμβάν, ζήτησε συνάντηση από τον κ. Πούτιν στις 30 Νοεμβρίου στο Παρίσι, στο περιθώριο της Διεθνούς Διασκέψεως για το κλίμα, αλλά το Κρεμλίνο απάντησε ότι ο κ. Πούτιν δεν σκοπεύει να συναντηθεί μαζί του παρά μόνον αν ζητήσει δημοσίως συγγνώμη.

Στο στρατιωτικό επίπεδο η Ρωσία εξαπέλυσε αεροπορικές προσβολές εναντίον των τουρκικών

νων και άλλων ισλαμιστικών ομάδων υποστηρίζει η Τουρκία και εγκατέστησε αντιαεροπορικούς πυραύλους S-400 σε απόσταση 50 χλμ από τα τουρκικά σύνορα.

Το γεγονός ότι η Τουρκία ανέλαβε το ρίσκο μιας πιθανής συγκρούσεως με τη Ρωσία σημαίνει ότι η ενέργεια αυτή ήταν συνειδητή και είχε στόχο να φέρει σε αντιπαράθεση το ΝΑΤΟ με τη Ρωσία και να υπονομεύσει τη διπλωματική διέξοδο στο συριακό και αυτό γιατί μια πιθανή συνεργασία Ρωσίας και Δύσεως θα την θέσει στο περιθώριο και θα ανατρέψει τα σχέδιά της για έλεγχο της Συρίας.

Η επέμβαση της Ρωσίας στη Συρία από τις 30 Σεπτεμβρίου προκάλεσε προβληματισμό στην Τουρκία, γιατί υποστήριζε με αεροπορικές επιχειρήσεις τους Κούρδους, που τους θεωρεί τρομοκράτες και εχθρούς, και προσέβαλε τους τουρκμένους οι οποίοι αποτελούν και το μόνο ανάχωμά της στην εξάπλωση των Κούρδων. Αυτό, μαζί με το γεγονός ότι οι Κούρδοι αποτελούν και τον προνομιακό εταίρο των ΗΠΑ, επανέφερε στην Τουρκία τον εφιάλτη της δημιουργίας κουρδικού κράτους στη βόρεια Συρία, το οποίο θα άνοιγε το δρόμο του αλυτρωτισμού και για τους δικούς της Κούρδους και γι' αυτό αποφάσισε να αντιδράσει, αρπάζοντας την ευκαιρία που της έδωσε η παραβίαση για 17 δευτερόλεπτα μόνο (!!!) του εναέριου χώρου της από το ρωσικό αεροσκάφος. Το μέλλον θα δείξει αν έπραξε σωστά ή όχι. Επί του παρόντος κατάφερε να οξύνει τα πνεύματα στην περιοχή και να καθυστερήσει την διπλωματική διέξοδο στο Συριακό. Εκτιμάται όμως ότι μακροπρόθεσμα θα βγει ζημιωμένη.

3. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α.Τρομοκρατικό κτύπημα στο Παρίσι

Στις 13 Νοεμβρίου οι τζιχαντιστές προέβησαν σε πολλαπλά κτυπήματα στο Παρίσι με 129 νεκρούς και 352 τραυματίες, σκορπίζοντας τον τρόμο σε όλο τον κόσμο. Η Ευρώπη και ιδιαίτερα η Γαλλία και το Βέλγιο, τέθηκε σε κατάσταση πολιορκίας. Τα μέτρα ασφαλείας και οι έρευνες για δίκτυα τζιχαντιστών άλλαξαν την καθημερινότητα των

πολιτών σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και αυστηροποίησαν τους ελέγχους στη διακίνηση των προσφύγων.

Μετά από ανθρωποκυνηγητό της γαλλικής αστυνομίας φονεύθηκαν αρκετοί τρομοκράτες, μεταξύ των οποίων και ο φερόμενος ως εγκέφαλος της επιχείρησης Αμπαούντ, βελγικής καταγωγής.

Ο κ. Ολάντ κήρυξε τον πόλεμο στον ISIS και ζήτησε την υποστήριξη της ΕΕ, αλλά και όλου του κόσμου, δηλώνοντας ότι δεν θα στείλει χερσαίες δυνάμεις. Στην προσπάθειά του για τη δημιουργία μιας μεγάλης συμμαχίας συναντήθηκε με τους κ.κ. Ομπάμα και Πούτιν, αλλά δεν κατάφερε να τους πείσει να συνεργαστούν, γιατί διαφωνούν ως προς το μέλλον του Άσαντ. Ο κ. Ομπάμα επιμένει στην απομάκρυνσή του, την ώρα που αρκετοί ευρωπαίοι ηγέτες, αλλάζοντας στάση, δίνουν προτεραιότητα στην καταστροφή του ISIS και όχι στην ανατροπή του Άσαντ.

Η Βρετανία ανταποκρινόμενη στην έκκληση του κ. Ολάντ αποφάσισε να συμμετάσχει στους βομβαρδισμούς κατά του ISIS και η Γερμανία να διαθέσει αναγνωριστικά αεροσκάφη και μία φρεγάτα.

Ο κ. Πούτιν, ανταποκρινόμενος στο αίτημα του κ. Ολάντ, έδωσε εντολή στους επιτελείς του να συνεργάζονται με τις γαλλικές δυνάμεις στην περιοχή σαν σύμμαχοι. Έκτοτε σε πολλές περιπτώσεις οι αεροπορικές δυνάμεις των δύο χωρών επιχειρούν συντονισμένα και ιδίως εναντίον της πόλεως Ράκα, πρωτεύουσας του ISIS.

Τα κτυπήματα στο Παρίσι και η κατάρριψη του ρωσικού αεροσκάφους ίσως να είναι το μοιραίο λάθος του ISIS που θα οδηγήσει στο τέλος του, με κάποια όμως καθυστέρηση λόγω της εντάσεως που προκάλεσε η κατάρριψη του ρωσικού αεροσκάφους μεταξύ Δύσεως και Ρωσίας και της καχυποψίας της Ρωσίας, ότι η Τουρκία είναι πιθανόν να είχε ενημερώσει τις ΗΠΑ γι' αυτή της την ενέργεια.

β.Προσφυγικό - Μεταναστευτικό

Το προσφυγικό-μεταναστευτικό πρόβλημα έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις για την ΕΕ, η οποία μέχρι

τώρα δεν κατάφερε όχι μόνο να το αντιμετωπίσει, αλλά ούτε καν να το μετριάσει. Μάλιστα η Κομισιόν εκτιμά ότι θα εισέλθουν στην Ευρώπη 1.000.000 το 2015, 1.500.000 το 2016 και 500.000 το 2017, αν δεν ληφθούν αποτελεσματικά μέτρα.

Το προσφυγικό, πέραν των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων που προκαλεί στις χώρες της Ευρώπης, ενδυναμώνει την επιρροή των ευρωσκεπτικιστών και ξενοφοβικών κομμάτων και δημιουργεί τριβές μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, όσον αφορά στην μετεγκατάσταση των προσφύγων και στην ανάσχεση του ρεύματός τους με την κατασκευή συρμάτων φρακτών στα μεταξύ τους σύνορα.

Η ΕΕ έστω και αργά αντελήφθη ότι η Τουρκία αποτελεί το βασικό κρίκο στην αντιμετώπιση της καταστάσεως και του δράματος με τις εκατόμβες νεκρών στο Αιγαίο και άρχισε τις συζητήσεις μαζί της.

Ύστερα από πολλές διαβουλεύσεις πραγματοποιήθηκε στις 29 Νοεμβρίου Σύνοδος Κορυφής με τη συμμετοχή της Τουρκίας στην οποία αποφασίστηκε να της δοθούν ως ανταλλάγματα για τη συγκρότηση των προσφυγικών ροών στο έδαφός της:

- Οικονομική βοήθεια 3,3 δις ευρώ για τον χειρισμό των Σύρων προσφύγων με πρόσβαση στην αγορά εργασίας και στη σχολική εκπαίδευση για τα παιδιά τους. Η συνεισφορά της Ελλάδας θα είναι 31 εκατομμύρια ευρώ.

- Κατάργηση από τον Οκτώβριο 2016 της βίζας, μετά από έλεγχο της εφαρμογής μέτρων που θα συμφωνηθούν και στα οποία περιλαμβάνεται και η πλήρης εφαρμογή από τον Ιούνιο 2016 της συμφωνίας επανεισδοχής παράτυπων μεταναστών, που θα εισέρχονται στην Ευρώπη από την Τουρκία.

- Το άνοιγμα του κεφαλαίου 17 των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, που αφορά στην οικονομική και νομισματική ένωση στη συνάντηση ΕΕ-Τουρκίας στις 14 Δεκεμβρίου, ενώ το άνοιγμα και άλλων κεφαλαίων θα συζητηθεί την άνοιξη του 2016.

- Τη συνεργασία και σε άλλους τομείς με την καθιέρωση συγκλήσεως Συνόδων Κορυφής ΕΕ-Τουρκίας δύο φορές το χρόνο.

Ο κ. Νταβούτογλου, πανηγυρίζοντας, χαρακτήρισε τη συμφωνία ως ιστορική για την Τουρκία. Την ικανοποίησή τους εξέφρασαν όλοι οι ευρωπαίοι ηγέτες. Ο κ. Γιούνκερ δήλωσε ότι όλα θα εξαρτηθούν από το αν η Άγκυρα εφαρμόσει τη συμφωνία, προσθέτοντας ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις, πριν από τη Σύνοδο Κορυφής στις 15 Δεκεμβρίου, σε ότι αφορά το σχέδιο της Γερμανίας για μετεγκατάσταση Σύρων προσφύγων στις ευρωπαϊκές χώρες απ'ευθείας από την Τουρκία. Όπως φημολογείται θα φθάνουν τις 400.000.

Το σχέδιο θα αποτύχει αν δεν αναλάβει η Τουρκία τη δημιουργία των hot spots στο έδαφός της και την καταγραφή των προσφύγων, και αν παρερμηνεύοντας, κατά τη συνήθη πρακτική της, τα συμφωνηθέντα μέτρα εφαρμόζει μόνο ότι την συμφέρει.

Γι' αυτό η Ελλάδα θα πρέπει να επιμείνει στη θέση της για τη δημιουργία των hot spots και την καταγραφή των προσφύγων στο έδαφος της Τουρκίας.

4. ΗΠΑ - NATO

Ο Γερμανός Στρατηγός των δυνάμεων του NATO στο Μποντνόμ κ. Ντομρόζε δήλωσε ότι, η εκτόξευση των πυραύλων «Καλίμπρα» από το ρωσικό στόλο στην Κασπία εναντίον στόχων του ISIS στη Συρία, ξάφνιασε τη Συμμαχία, γιατί δεν περίμενε τόσο αύξηση εξοπλισμών από τη Ρωσία, προσθέτοντας ότι θεωρητικά μπορεί να απειληθεί με τον ίδιο τρόπο και το Βερολίνο.

Είναι γεγονός ότι η Ρωσία έκανε επίδειξη του πλέον σύγχρονου οπλοστασίου της από πολεμικά αεροσκάφη, πολεμικά πλοία και πυραύλους.

Ο Πτέραρχος κ. Γκορέντε, Διοικητής των αεροπορικών δυνάμεων της Ευρώπης χαρακτήρισε ως επικίνδυνο τον εκσυγχρονισμό της ρωσικής αεροπορίας, που άρχισε μετά την εισβολή στη Γεωργία, αλλά και την αλλαγή στη συμπεριφορά της κατά τα τελευταία δύο χρόνια, που έχει επεκτείνει την ακτίνα δράσης της με περιπολίες κοντά στον εναέριο χώρο της Βρετανίας και του Καναδά, προκαλώντας αερομαχίες.

Οι ΗΠΑ ενίσχυσαν τις ναυτι-

κές τους δυνάμεις στην Ευρώπη, όπως δήλωσε ο Ναύαρχος Φόγκο Διοικητής του 6ου Στόλου, για να αντιμετωπίσουν την απειλή της Ρωσίας κατά της Εσθονίας, Λιθουανίας και Λεττονίας, φιλικών χωρών του NATO στη Βαλτική.

Ο βοηθός ΓΓ του NATO κ. Σταματόπουλος δήλωσε στις 20 Οκτωβρίου 2015 ότι, μετά τις επεμβάσεις της Ρωσίας στην Κριμαία και τη Συρία, είναι εμφανής ο κίνδυνος εμπλοκής της με το NATO.

Ο Βρετανός Υπουργός Άμυνας κ. Φάλλον δήλωσε ότι η χώρα του είναι έτοιμη να αναπτύξει δυνάμεις στις χώρες της Βαλτικής για να καθυσχύσει τους συμμάχους του NATO.

Οι επεμβάσεις της Ρωσίας στην Ουκρανία και τη Συρία έχουν προκαλέσει ανησυχία στη Συμμαχία του NATO, η οποία εκτιμώντας ότι αυτό μπορεί να έχει και συνέχεια παίρνει μέτρα για να αντιμετωπίσει κάθε ενδεχόμενο.

Οι κινήσεις αυτές ενισχύουν το ψυχροπολεμικό κλίμα που ξεκίνησε από την εισβολή της Ρωσίας στην Κριμαία και τις κυρώσεις που της επιβλήθηκαν από τη Δύση, χωρίς όμως τον κίνδυνο πολεμικής συγκρούσεως βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα.

5. ΡΩΣΙΑ

Στις 30 Σεπτεμβρίου ο κ. Πούτιν επενέβη στρατιωτικά στη Συρία προς υποστήριξη του συριακού στρατού με την αεροπορία του, προκαλώντας την κατακραυγή της Δύσεως και ιδιαίτερα της Τουρκίας.

Ο κ. Πούτιν επενέβη στη Συρία για να :

- *Αναστηλώσει το κύρος της Ρωσίας ως παγκόσμιας δύναμης και να την βγάλει από την διπλωματική και οικονομική απομόνωση που της έχουν επιβάλει οι δυτικοί.*

- *Υποστηρίξει τα συμφέροντα της χώρας του στη ΜΑ και να διασφαλίσει ότι θα έχει λόγο στις διεργασίες για την τυχόν μετάβαση στην μετά Άσαντ εποχή.*

- *Να εκτρέψει την προσοχή της κοινής γνώμης από την Ουκρανία και να εμψυχώσει τους Ρώσους.*

Στις 12 Νοεμβρίου ο πρόεδρος κ. Πούτιν δήλωσε ότι η Ρωσία θα κατασκευάσει όπλα για να αντιμετωπίσει την αντιπυραυλική ασπίδα του NATO στην Ευρώπη, προσθέτο-

ντας ότι αυτή δεν προορίζεται για το Ιράν και τη Β.Κορέα, όπως δηλώνουν προσχηματικά οι ΗΠΑ.

Στις 4 Νοεμβρίου υπεγράφη συμφωνία με τη Σερβία για την πώληση πυραυλικών συστημάτων BUK και S-400, αντί 2,5 δις δολαρίων, που θα εγκατασταθούν στην περιοχή του Πρέσεβο πλησίον της Βάσεως του NATO στο Κόσοβο, γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση των δυτικών.

6. ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Στις 2 Οκτωβρίου ο πρόεδρος κ. Ποροσένκο δήλωσε, στη συνάντηση που είχε με τους ηγέτες της Γαλλίας, της Γερμανίας και της Ρωσίας, συγκρατημένα αισιόδοξος για την εφαρμογή της συμφωνίας του Μινσκ.

Στις 13 Οκτωβρίου οι φιλορώσοι αυτονομιστές δήλωσαν ότι ολοκληρώθηκε η απομάκρυνση των βαρέων όπλων από την περιοχή του Ντόνετσκ.

Στις 13 Οκτωβρίου οι Ολλανδοί εμπειρογνώμοντες δημοσίευσαν το πόρισμά τους για την κατάρριψη του Μαλαισιανού αεροσκάφους με 228 νεκρούς, σύμφωνα με το οποίο, αυτό επλήγη από ρωσικό πύραυλο BUK που εκτοξεύτηκε από την περιοχή που κατείχαν οι φιλορώσοι αυτονομιστές.

Αναβλήθηκαν για το Φεβρουάριο οι εκλογές που είχαν προγραμματίσει για το φθινόπωρο οι Ρώσοι αυτονομιστές και είχαν προκαλέσει κρίση με το Κίεβο.

Στις 30 Νοεμβρίου συναντήθηκαν στο Παρίσι, στο πλαίσιο της Συνόδου για το Κλίμα, οι κ.κ. Ομπάμα και Πούτιν και τόνισαν την ανάγκη εφαρμογής της συμφωνίας του Μινσκ, ενώ αξιωματούχος του Λευκού Οίκου δήλωσε ότι η Ουάσιγκτον είναι πρόθυμη να άρει τις κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας εφόσον η Μόσχα τηρήσει τις δεσμεύσεις της.

Η εμπλοκή της Ρωσίας στη Συρία πιθανόν να εκτονώσει την κρίση στην Ουκρανία, πείθοντας τους δυτικούς ότι ο κ. Πούτιν ολοκλήρωσε τους στόχους του και ότι το ενδιαφέρον του θα εστιαστεί αλλού.

7. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Συριακός εμφύλιος

Στις 14 Νοεμβρίου η διεθνής διάσκεψη που έγινε στη Βιέννη με τη συμμετοχή 20 κρατών, συμπεριλαμβανομένων ΗΠΑ, Ρωσίας και Ιράν, κατέληξε σε συμφωνία πλαίσιο για τη λήξη του εμφυλίου στη Συρία, η οποία προβλέπει, την αναθεώρηση του Συντάγματος και τη διεξαγωγή εκλογών εντός 18 μηνών, με πρώτο βήμα την επίτευξη εκεχειρίας και τη συγκρότηση εντός έξι μηνών κυβερνήσεως εθνικής ενότητας με τη συμμετοχή της μετριοπαθούς αντιπολιτεύσεως. ΗΠΑ όμως και Ρωσία ενώ συμφωνούν με τη διαδικασία διαφωνούν ως προς την τύχη του Άσαντ, όπως δήλωσε ο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ μετά τη λήξη της Συνόδου.

Για να υπάρξει πολιτική λύση θα πρέπει είτε να αλλάξει στάση ο κ. Ομπάμα υπό την πίεση πολλών ευρωπαϊών ηγετών που δίνουν προτεραιότητα στην καταστροφή του ISIS έναντι της ανατροπής του Άσαντ, είτε να αλλάξει στάση ο κ. Πούτιν, παίρνοντας εγγυήσεις ότι τα συμφέροντα της Ρωσίας στη Μ.Ανατολή θα είναι εξασφαλισμένα και χωρίς τον Άσαντ, με πιο πιθανή την πρώτη, αλλά με την προϋπόθεση ότι η διατήρηση του Άσαντ στην εξουσία θα έχει ημερομηνία λήξεως. Για να επιτευχθεί όμως αυτό θα χρειαστεί πολύς χρόνος που θα είναι επ'ώφελεία του ISIS.

Από τις 30 Σεπτεμβρίου η ρωσική αεροπορία και το ναυτικό υποστηρίζουν τις επιχειρήσεις του συριακού στρατού, εν μέσω διαμαρτυριών της Δύσεως και της Τουρκίας ότι προσβάλλουν κυρίως στόχους της αντιπολιτεύσεως και όχι του ISIS. Ιδιαίτερη ευαισθησία έχει επιδείξει η Τουρκία η οποία διαμαρτύρεται γιατί τα ρωσικά αεροπλάνα επιχειρούν κοντά στα σύνορά της και προσβάλλουν δυνάμεις της αντιπολιτεύσεως που ελέγχονται από αυτή. Αντιθέτως η Ρωσία ισχυρίζεται ότι προσβάλλονται τρομοκράτες καθώς και πετρελαιοπηγές και αγωγοί πετρελαίου που μεταφέρουν λαθραία πετρέλαιο από τις περιοχές που ελέγχει το ISIS στην Τουρκία. Η αντιπαράθεση Τουρκίας-Ρωσίας κορυφώθηκε μετά την κατάρριψη ρωσικού πολεμικού αεροσκάφους από τουρκικά στις 24

Νοεμβρίου, όπως αναφέρεται λεπτομερώς στην παράγραφο 2β.

Η επέμβαση της Ρωσίας ισχυροποίησε τη θέση του Άσαντ και άλλαξε τα δεδομένα υπέρ του στις διαπραγματεύσεις για πολιτική λύση και ανέτρεψε τα σχέδια της Τουρκίας για έλεγχο της Συρίας στη μετά Άσαντ εποχή με στόχο την αποφυγή δημιουργίας κουρδικού κράτους στην περιοχή, που τώρα είναι ορατή.

β. Ισλαμικό κράτος

Οι αεροπορικές επιδρομές κατά των θέσεων του ISIS έχουν ενταθεί ύστερα από την κήρυξη πολέμου του κ. Ολάντ εναντίον του, εξ αιτίας του τρομοκρατικού κτυπήματος στο Παρίσι στις 13 Νοεμβρίου, αλλά και την ανάληψη της ευθύνης για την κατάρριψη του ρωσικού επιβατικού αεροσκάφους στο Σινά την 1η Νοεμβρίου με 224 επιβάτες. Συμμετέχουν οι αεροπορίες της συμμαχίας των ΗΠΑ, της Γαλλίας και της Ρωσίας, στις οποίες προστέθηκαν τελευταίως και αυτές της Γερμανίας και της Βρετανίας.

Ο συριακός στρατός υποστηριζόμενος από τη ρωσική αεροπορία σημειώνει, κατά τον Άσαντ, σοβαρές επιτυχίες.

Ο κ. Ολάντ, έχοντας και την υποστήριξη των άλλων ευρωπαϊών ηγετών, επισκέφθηκε τους κ.κ. Ομπάμα και Πούτιν ροκειμένους να εξασφαλίσει τη συνεργασία τους αλλά απέτυχε.

ΗΠΑ και Ευρωπαίοι επιμένουν στους βομβαρδισμούς και αρνούνται τη διάθεση χερσαίων δυνάμεων. Ο ΥΠΕΞ της Γαλλίας κ. Φαμπιούς δήλωσε στις 27 Νοεμβρίου ότι «οι χερσαίες δυνάμεις δεν μπορεί να προέλθουν από εμάς. Μπορεί όμως να σχηματιστούν από στρατιώτες του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (Αντιπολίτευση) και γιατί όχι, από κυβερνητικά συριακά στρατεύματα».

Η καταστροφή του ISIS μόνο με αεροπορικές επιχειρήσεις δεν μπορεί να επιτευχθεί. Αφού οι δυτικοί δεν προτίθενται να διαθέσουν χερσαίες δυνάμεις θα πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος συνεργασίας με τον Άσαντ, του οποίου ο στρατός ενισχυόμενος και υποστηριζόμενος θα μπορούσε να αντιμετωπίσει τον ISIS. Ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός επί του παρόντος είναι ανύπαρ-

κτος, καθώς οι προσπάθειες των ΗΠΑ για οργάνωση και εκπαίδευσή του απέτυχαν.

γ. Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Συνεχίζεται το κύμα βίας που ξέσπασε από τις αρχές Οκτωβρίου στην Ιερουσαλήμ και τη Δυτική Όχθη, εξ αιτίας της απαγορεύσεως στους Παλαιστίνιους να προσέρχονται στο τέμενος Αλ Ακσά στην Αν. Ιερουσαλήμ, το τρίτο ιερότερο μέρος για τους μουσουλμάνους μετά τη Μέκα και τη Μεδίνα. Νεαροί επιτίθενται με μαχαίρια εναντίον Ισραηλινών πολιτών, αστυνομικών και στρατιωτών και οι Ισραηλινοί φονεύουν Παλαιστίνιους.

Μέχρι τώρα έχουν σκοτωθεί πάνω από 80 Παλαιστίνιοι και 12 Ισραηλινοί και πολλοί κάνουν λόγο για Τρίτη Ιντιφάντα. Πολιτικοί όμως αναλυτές εκτιμούν ότι είναι πολύ νωρίς να αποδεχτούμε κάτι τέτοιο εξ αιτίας της ελλείψεως ενιαίας πολιτικής ηγεσίας, που θα συντόνιζε τις παλαιστινιακές οργανώσεις όπως στις προηγούμενες δύο εξεγέρσεις.

Το Ισραήλ εξέφρασε την έντονη αντίδρασή του για την πρόταση στο ΣΑ/ΟΗΕ να εγκατασταθεί διεθνής δύναμη στην Αν. Ιερουσαλήμ για τον έλεγχο της τάξεως. Ο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ κ. Κέρι τάχθηκε με το μέρος του.

Στις 9 Νοεμβρίου συναντήθηκαν στην Ουάσιγκτον οι κ.κ. Ομπάμα και Νετανιάχου και όπως ανακοίνωσε ο Λευκός Οίκος μετά τη συνάντηση «δεν αναμένεται να βρεθεί λύση στο Παλαιστινιακό στο διάστημα της προεδρίας του κ. Ομπάμα».

8. ΑΦΡΙΚΗ

α. Αίγυπτος

Στις 19 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκαν βουλευτικές εκλογές με συμμετοχή μόνο του 20% των ψηφοφόρων. Τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν το Δεκέμβριο.

Η Αίγυπτος αγόρασε από τη Γαλλία έναντι 950 εκατομ. Ευρώ τα δύο ελικοπτεροφόρα πλοία τύπου Mistral, που δεν παραδόθηκαν στη Ρωσία λόγω των κυρώσεων.

802409 (546325) 9-95

β. Λιβύη

Συνεχίζεται το χάος και οι εμφύλιες συγκρούσεις μεταξύ των στρατών των δύο κυβερνήσεων που υπάρχουν στη χώρα ακόμα ενώ συνεχίζονται οι συνομιλίες των δύο παρατάξεων στην Τυνησία, υπό την ηγεσία του ΟΗΕ για ειρήνευση.

Η ΕΕ άρχισε στις 7 Οκτωβρίου τη δεύτερη φάση του σχεδίου αποτροπής των εισόδων λαθρομεταναστών από τη Λιβύη, που προβλέπει τον έλεγχο των σκαφών των διακινητών όταν πλέουν στα διεθνή ύδατα από τα ευρωπαϊκά πολεμικά πλοία. Η πρώτη φάση, που άρχισε τον Ιούνιο, προέβλεπε μόνο τον εντοπισμό των σκαφών των διακινητών και την καταγραφή των δρομολογίων τους.

9. ΑΣΙΑ

α. Κίνα

Ένταση προκλήθηκε στις σινοαμερικανικές σχέσεις εξ αιτίας της διελεύσεως στις 27 Οκτωβρίου της αμερικανικής φρεγάτας Λάσεν σε απόσταση μικρότερη των 12 ν.μ. από τα τεχνικά νησιά Σπάρτλι στη Νότια Σινική Θάλασσα.

Οι ΗΠΑ απάντησαν ότι η διέλευση ήταν αβλαβής και δήλωσαν ότι σχεδιάζουν την πραγματοποίηση και άλλων περιπολιών στην ευρύτερη περιοχή, προσθέτοντας ότι έχουν

ξεκαθαρίσει στην Κίνα την καθοριστική σημασία της ελεύθερης ναυσιπλοΐας στη Νότιο Σινική Θάλασσα, όπου μεταφέρονται αγαθά πέντε τρισεκατομμυρίων δολαρίων το χρόνο.

Ο Κινέζος Υπουργός Άμυνας προειδοποίησε τον ομόλογό του των ΗΠΑ στο περιθώριο της Συνόδου των χωρών της ΝΑ Ασίας και του Ειρηνικού στην Κουάλα Λουμπόρ (21-22 Νοεμβρίου), ότι η χώρα του θα υπερασπιστεί την εδαφική της ακεραιότητα και ότι αυτό αποτελεί κόκκινη γραμμή.

Η Κίνα θεωρεί ότι η παρουσία αμερικανικού στόλου και η αδιάσπαστη αλυσίδα βάσεων που διαθέτουν οι ΗΠΑ στην περιοχή συνιστούν απειλές και της δημιουργούν το αίσθημα περικύκλωσης, την οποία προσπαθεί να διασπάσει με την επέκταση στη θάλασσα της Ν.Κίνας και τη δημιουργία τεχνικών νησίδων ως προεκχωρημένων γραμμών άμυνας.

Οι δραστηριότητες όμως αυτές, όπως και το νέο δόγμα εξωτερικής πολιτικής της Κίνας, με στόχο την προβολή της κινεζικής ισχύος αρχικά σε περιφερειακό επίπεδο και αργότερα σε διεθνές, ανησυχούν την Ουάσινγκτον που κυριαρχούσε στην περιοχή χωρίς αντίπαλο για 70 χρόνια και γι' αυτό αντιδρά.

Πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι η μεγαλύτερη πρόκληση για

τις ΗΠΑ είναι η διαχείριση των σχέσεων με την Κίνα γιατί αν δεν συνεννοηθούν, η πιθανότητα να υπάρξει πόλεμος κάπου στην Ασία ή και τρίτος παγκόσμιος την επόμενη δεκαετία είναι πολύ μεγάλος.

β. Αφγανιστάν

Οι θεαματικές επιτυχίες των ταλιμπάν, που επιβεβαίωσαν την αδυναμία του αφγανικού στρατού, ανάγκασαν τον κ. Ομπάμα να αναθεωρήσει την απόφασή του για αποχώρηση των Αμερικανών το 2016. Όπως δήλωσε ο ίδιος στις 17 Οκτωβρίου, θα παραμείνουν στη χώρα 9.800 στρατιώτες αντί των 1.000 που προέβλεπε η προηγούμενη απόφαση και ότι θα μειωθούν στους 5.500 από τις αρχές του 2017.

γ. Ιαπωνία

Η Κίνα και οι δύο Κορέες, που βίωσαν τη σκληρή ιαπωνική κατοχή του 20ού αιώνα, καταδίκασαν το νόμο τον οποίο ψήφισε η ιαπωνική Βουλή, που επιτρέπει επιχειρήσεις στο εξωτερικό, ακόμη και στην περίπτωση που δεν κινδυνεύει η Ιαπωνία. Αντιθέτως οι ΗΠΑ εξέφρασαν την υποστήριξή τους. Το Σύνταγμα της Ιαπωνίας του 1947 απαγόρευε τη χρήση βίας για την επίλυση διεθνών διαφορών, αλλά η διάταξη αυτή έχει τροποποιηθεί.

Δέκα οφέλη του διαβάσματος

Αν είστε ένας από τους αμέτρητους ανθρώπους που δεν έχουν τη συνήθεια να διαβάζουν τακτικά, ξανασκεφτείτε το, γιατί μάλλον εσείς χάνετε. Το διάβασμα έχει πολλαπλά οφέλη, διαβάστε μερικά παρακάτω και προβληματιστείτε!

Πνευματική εγρήγορση

Έρευνες έχουν δείξει ότι η διατήρηση της πνευματικής εγρήγορσης μπορεί να επιβραδύνει (ή ακόμα και να προλάβει) την έλευση του Αλτσχάιμερ και της άνοιας, καθώς διατηρώντας το μυαλό μας ενεργό και σε δράση, αποτρέπουμε την απώλεια της δύναμής του. Όπως και κάθε μυς του κορμιού μας, έτσι και το μυαλό χρειάζεται άσκηση για να παραμείνει δυνατό και υγιές, επομένως πρέπει να το χρησιμοποιούμε όσο μπορούμε για να μην το χάσουμε. Δραστηριότητες που έχουν αποδειχθεί πολύ βοηθητικές για να διατηρήσουμε το μυαλό μας ακμαίο είναι να προσπαθούμε να λύνουμε παζλ και σταυρόλεξα ή να παίζουμε παιχνίδια όπως σκάκι.

Μείωση του άγχους

Μπορεί να έχουμε πολύ άγχος στη δουλειά μας ή να αγχωνόμαστε για τις προσωπικές μας σχέσεις, καθώς και για αμέτρητα άλλα πράγματα καθημερινά, όμως όλα αυτά φεύγουν αμέσως από το μυαλό μας όταν πιάνουμε στα χέρια μας μια καλή ιστορία και ξεφεύγουμε. Ένα καλογραμμένο μυθιστόρημα μπορεί να μας «ταξιδέψει», ενώ ένα ενδιαφέρον άρθρο μπορεί να μας αποσπάσει την προσοχή στην παρούσα φάση και να μας βοηθήσει να αφήσουμε μακριά το άγχος και την πίεση της μέρας, χαλαρώνοντας.

Γνώση

Οτιδήποτε διαβάζουμε γεμίζει το μυαλό μας με καινούργιες πληροφορίες και ποτέ δεν ξέρουμε πότε μπορούν αυτές οι γνώσεις να μας φανούν χρήσιμες και να μας βγάλουν ασπροπρόσωπο. Όσα περισσότερα ξέρουμε, τόσο πιο καλά προετοιμασμένοι είμαστε να αντιμετωπίσουμε οποιαδήποτε πρόκληση βρεθεί στο δρόμο μας. Επιπλέον, να και κάτι που είναι τροφή για σκέψη: αν ποτέ βρεθούμε σε πολύ άσχημη κατάσταση και έχουμε χάσει τα πάντα, τη δουλειά, τα λεφτά μας, ακόμα και την υγεία μας, τη γνώση δεν μπορεί να μας την πάρει κανείς και δεν ξέρουμε πού και πώς μπορεί να μας φανεί χρήσιμη.

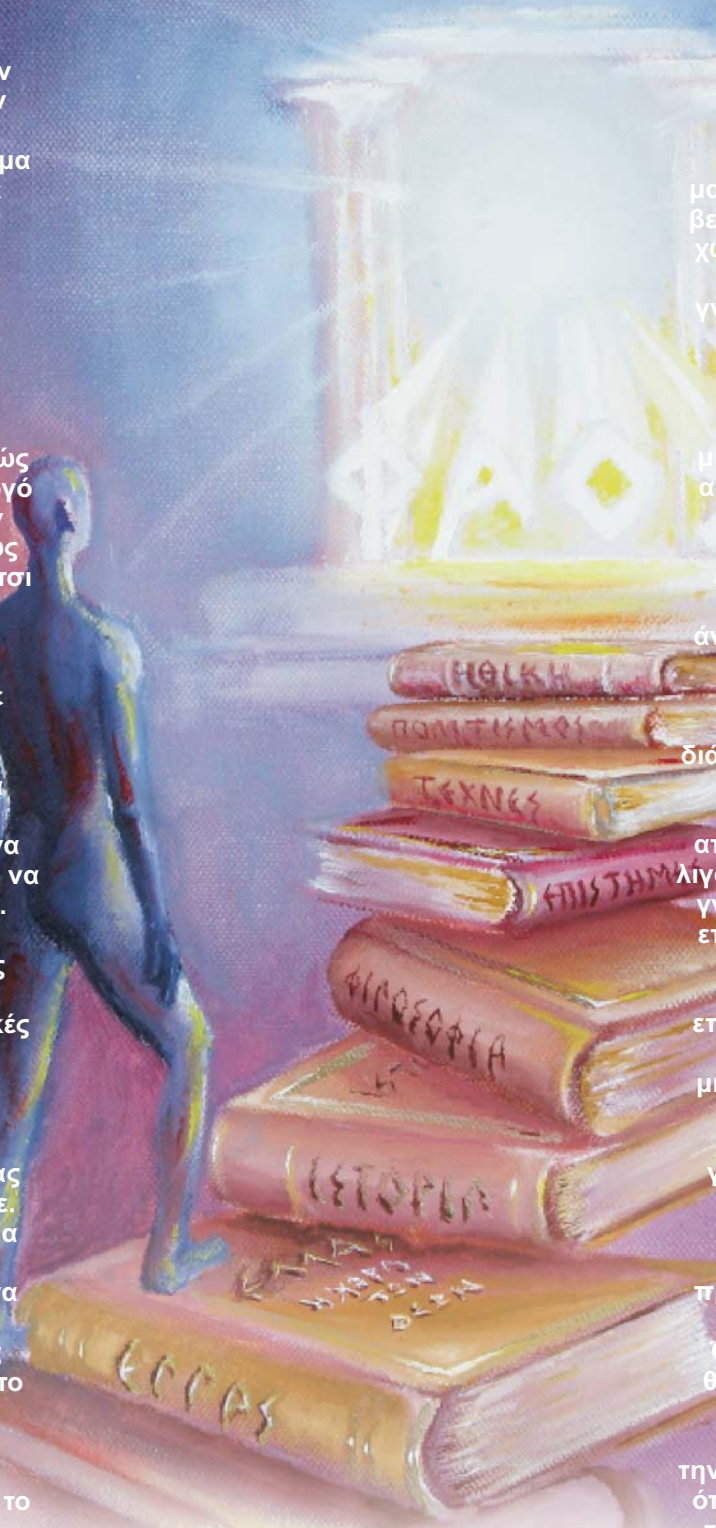
Επέκταση λεξιλογίου

Αυτό συνδέεται με το παραπάνω, καθώς όσο περισσότερο διαβάζουμε τόσο περισσότερες λέξεις μαθαίνουμε και αναπόφευκτα βελτιώνουμε το λεξιλόγιο μας χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

Το να έχουμε ορισμένες γνώσεις και να είμαστε καλοί χρήστες της γλώσσας είναι προσόν για οποιαδήποτε δουλειά, ενώ η γνώση ότι έχουμε την ικανότητα να μιλήσουμε ως ίσος προς ίσο ακόμα και σε ανώτερούς μας είναι μια πολύ καλή δόση αυτοεκτίμησης. Μπορεί επίσης να βοηθήσει και την καριέρα μας, μιας και οι άνθρωποι που διαβάζουν και μιλούν καλά και σωστά και έχουν γενικά διάθεση για διάβασμα πάνω σε διάφορους τομείς, φαίνεται να παίρνουν περισσότερες προαγωγές και πιο συχνά από εκείνους που γνωρίζουν λιγότερα και δεν έχουν πολλές γνώσεις στη λογοτεχνία, στα επιστημονικά θέματα και στα παγκόσμια γεγονότα. Η ανάγνωση βιβλίων είναι επίσης ζωτικής σημασίας για τη γνώση ξένων γλωσσών, μιας και ο άνθρωπος αποκτά μεγαλύτερη έκθεση σε λεξιλόγιο που ναι μεν δεν γνωρίζει, αλλά μπορεί να το κατανοήσει από το συγκείμενο, αποκτώντας μεγαλύτερη ευχέρεια στον προφορικό και γραπτό λόγο.

Βελτίωση της μνήμης

Όταν διαβάζουμε ένα βιβλίο θα πρέπει να θυμόμαστε μια σειρά από χαρακτήρες, την πλοκή, τις φιλοδοξίες τους, την ιστορία, τα λεγόμενά τους, όπως και πολλά άλλα σημεία του βιβλίου, όπου ακόμα και μικρές λεπτομέρειες έχουν σημασία. Αυτά είναι αρκετά πράγματα για να θυμάται ένας άνθρωπος, αλλά ο ανθρώπινος εγκέφαλος είναι εκπληκτικός και μπορεί να θυμάται αυτά τα στοιχεία με σχετική ευκολία. Το ακόμα πιο αξιοθαύμαστο είναι ότι κάθε νέα ανάμνηση υποχρεώνει τον εγκέφαλο να δημιουργήσει καινούργια μονοπάτια, ενδυναμώνοντας τις ήδη υπάρχουσες αναμνήσεις και πληροφορίες, γεγονός που συντελεί στη βελτίωση της βραχυπρόθεσμης μνήμης.

ΦΑΟΣ

ΧΑΟΣ